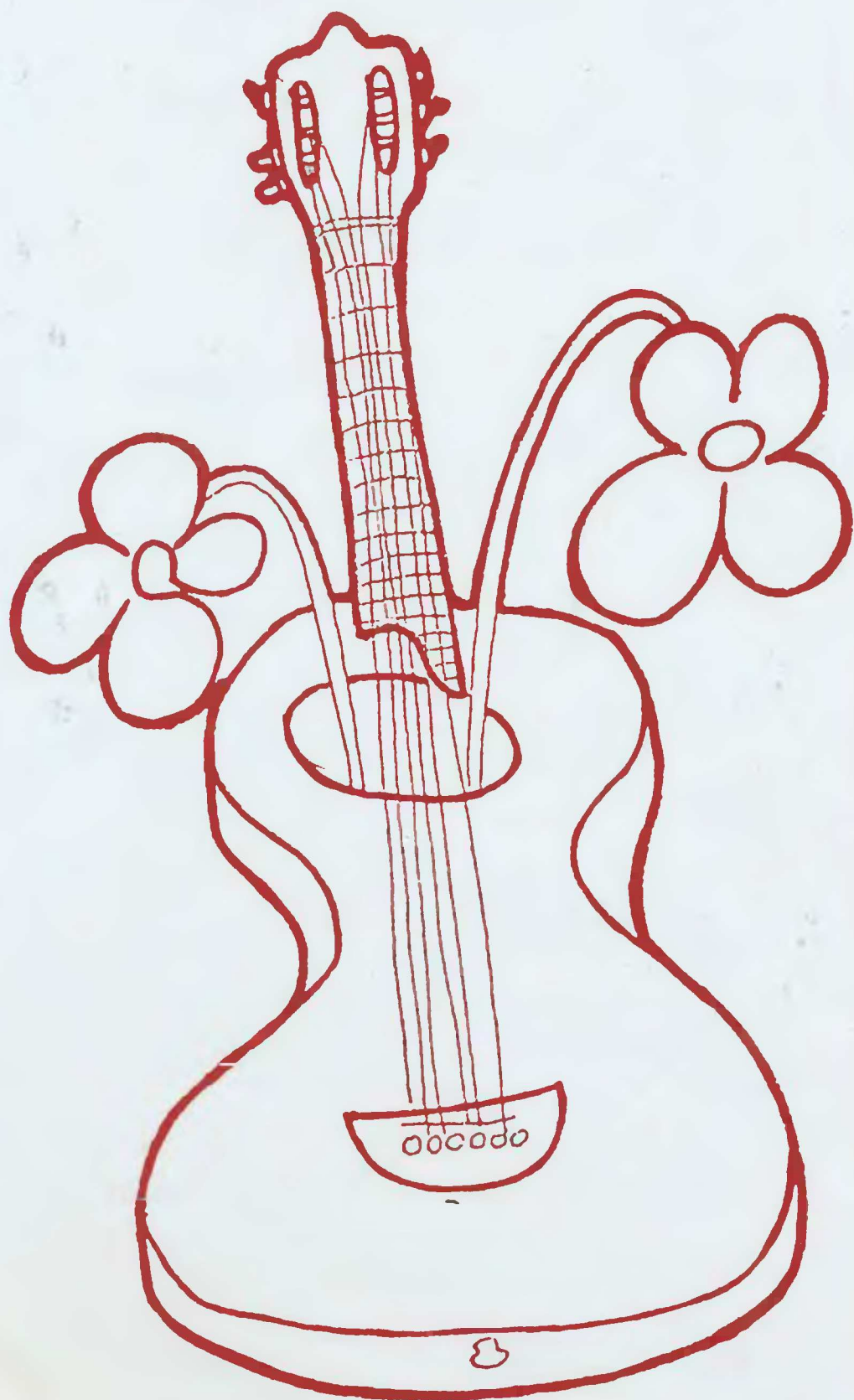

Já, písnička

Schvalovací doložka ministerstva školství:

Schválilo MŠMT ČR čj. 12595/94 - 22 dne 19. 10. 1994 k zařazení do seznamu učebnic
pro základní školu.

Recenzenti:

PhDr. Pavel Klapetek

Dr. František Mouryc

© Petr Jánský, 1994

Cover © Ladislav Dvořák, 1994

ISBN 80-85925-02-8

Já, písnička

Zpěvník pro žáky základních škol

II. díl
pro 5. - 9. třídu

OBSAH

LIDOVÉ

A ja taka dzivočka	6
A vy, páni muziganti	7
Ančička, dušička	8
Bodaj by vás, vy mláden- ci	8
Či so hode	10
Domažlice sou pěkný městečko	9
Ej, od Buchlova	10
Ej, vandrovali hudci	11
Ej, zaluzické polo	13
Eště si já pohár vína zaplatím	12
Eště som sa neoženil	13
Ha, ty svatyj Vavřenečku	14
Horo, horo vysoká jsi ...	6
Išla Marina	31
Ja, keď sa Janoško	14
Jaké je to hezké	15
Javomík, Javorník	21
Kdyby tady byla taková panenka	16
Když jsem šel z Hradišťa	17
Kolíne, Kolíne	17
Koupím já si koně vraný	18
Láska, Bože, láska	20
Mikulecká dědina	18
Moravo, Moravo	19
Na břehu Blanice	20
Na těch panských lukách	21
Náchodský zámeček	19
Nedaleko od Trenčína	22

Nezacházej slunce	23
Petrovický zámek	22
Pij, synáčku, pomalouč- ku	24
Piju já	12
Pode mlejnem	25
Prídi ty, šuhajko	23
Sedí sokol na javori	24
Sedlák, sedlák, sedlák	25
Smrtná neděla	26
Teče potůček bublavý	26
Teče voda, teče	27
To ta Hel'pa	27
Už mě koně vyvádějí	28
Už se ten tálínskej rybník nahání	29
V Hodoníně za vojáčka	28
V širém poli studánečka	29
Vínečko bílé	30
Za starú Breclavú	30
Za tú horú	31
Zahraj ně, hudečku	32
Zaspala nevěsta	32
Zpíváte, vážanští kohóti	33
Žalo děvče	33

UMĚLÉ

Anděl	34
Árie měsíce	35
Armáda	36
Ascalona	37
Babička Mary	38
Batalion	40
Bedna od whisky	41

Bessie	42
Bláznova ukolébavka	43
Blizzard	44
Blízko Little Big Hornu	45
Bratříčku, zavírej vrátka	46
Bývali Čechové	47
Cikánka	48
Co jsem měl dnes k obě- du	50
Co nevidět se sejdem	51
Čechy krásné	47
Dajána	53
David a Goliáš	54
Dej mi víc své lásky	56
Divoké koně	57
Dokud se zpívá ještě se neumřelo	58
Doney Gal	59
Dům u vycházejícího slunce	62
Ezop a brabenec	60
Frankie Dlouhán	63
Guantánamo	64
Hleď, Bože, lásky	65
Hodné štěně	66
Holduj tanci, pohybu	68
Holubí dům	67
Horký den	92
Hráz	70
Hudsonské šífy	71
Hvězda na vrbě	72
Chlupatý kaktus	73
Irene, jsi spát	74
Jackova píseň	75
Japonečka	76
Jaro	77

A JA TAKA DŽIVOČKA

Východoslovenská

(Doprovod: 5)

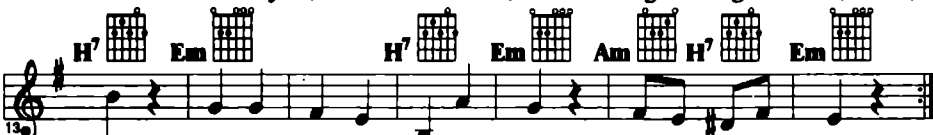
Vesele

1. A ja ta-ka dzi-voč-ka, cin-gi-lin-gi bom,
ra-da vi-jem pi-reč-ka, cin-gi-lin-gi bom,

Ra-da vi-jem, ra-da dam, cin-gi-lin-gi bom, bom,

bom, i za ka-lap za-ka-dam, cin-gi-lin-gi bom.

2. A ja taka jak i mac, cingilingi bom,
čarne oči mušim mac, cingilingi bom,
čarne oči mac mala, cingilingi bom, bom, bom,
ja še na ňu podala, cingilingi bom.

3. A ti cigan dobre hraj, cingilingi bom,
na dzifčata ňekukaj, cingilingi bom,
na dzifčata na šumne, cingilingi bom, bom, bom,
naj ňechodza po humňe, cingilingi bom.

HORO, HORO, VYSOKÁ JSI

Hudba i text Bechyna

(Doprovod: Ad libitum)

Zdlouha

1. Ho-ro, ho-ro, vy-so-ká jsi! Má-pa-nen-ko, vzdá-le-ná jsi;
2. Vad-ne, vad-ne až u-vad-ne! ne-ní v svě-tě pro mne žádné,

vzdá-le-ná jsi za ho-ra-ma, vad-ne lás-ka me-zi ná-ma.
ne-ní žád-né po-tě-še-ní pro mne ví-ce k na-le-ze-ní!

A VY, PÁNI MUZIKANTI

Moravská z Valašska

(Doprovod: 5)

Svižně

1. A vy, pá-ni mu-zi-kan-ti, přiš-la sem vas je-do-vať,
za-hraj-te ně tú-to pí-seň, ke-rú vám, bu-du zpí-vať.

Šte-muj-te si mu-zi-ku, pod-la mé-ho ja-zy-ku,

vy ste vše-ci gro-bi-á-ni, já vám i-náč ne-řek-nu.

2. Nejprve budu jedovat' toho s tyma huslama,
ten by byl dobře udělál, dyby byl ostál doma,
z huslama sa pochlubil, leda peněz nalúdil,
ten by byl dobře udělál, dyby tu byl nechodil.
3. A ten šelma s tú píšťalkú, ten sa enem usmívá,
temu je tak dycky dobře, dyž si sem tam zhovívá;
on by šel rád do nebe, ale on tam nebude,
protože tam s píšťalkama nepúšťajú do nebe.

4. Cymbalista na svůj cymbál, ten dycky zhusta pere,
dyž mu chlapci dobře plaťá, on sa enem usměje,
praví svým kamarádům: Dávám vám takú radu,
dyž vám chlapci dobře plaťá, hrajte jen bez ohledu.

5. Muzikanti, to sú chlapci, dostanú sa do nebe
mezi svaté chocholaté, co dělajú he, he, he;
nejprv půjde huslista a za ním cymbalista,
nejposledy na púl kozi ponese sa basista.

BODAJ BY VÁS, VY MLÁDENCI

Slovenská

(Doprovod: 5)

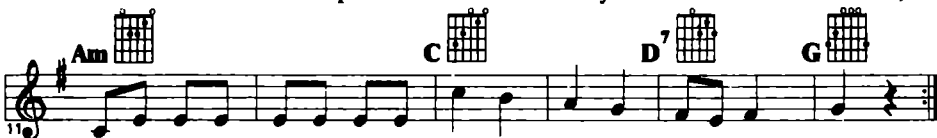
Rychle

1. Bodaj by vás, vy mlá-den-ci, čer-ti vza-li, keď ste vy mňa

na ten ta-nec ne-po-zva-li. Ja by bo-la tan-co-va-la,

aj na cim-bál nie-čo da-la a vás všetkých pobožka - la.

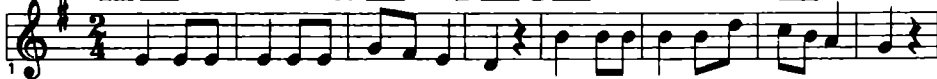
2. Čo sa mamka tejto noci natrápila,
aby sa vám len nejako zavďačila;
spiekla múky za tri korce
pre vás, chlapci, na koláče,
len aby som tancovala.

3. Už je ameň, už je koniec, milí chlapci,
keď je už raz, keď je už raz po tom tanci;
keď sa nový tanec strhne,
pamätajte, chlapci, na mne,
trebas bude po pol noci.

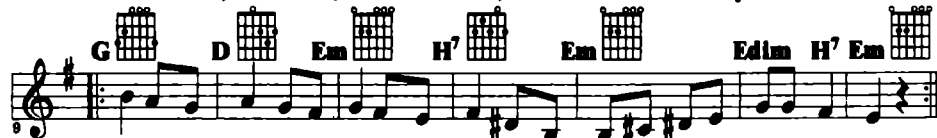
ANIČKA, DUŠIČKA, KDE SI BOLA

Slovenská

(Doprovod: 1)

1. Anička, dušička, kde si bo-la, keď si si čižmičky za-ro-si-la?

Bola som v hájičku, žala som trá-vič-ku, du-ša moja, duša mo-ja.

2. A ja som po tri dni trávu kosil,
ešte som si čižmy nezarusil.

a ja som hrabala, teba som čakala,
duša moja, duša moja.

DOMAŽLICE SÚ PĚKNÝ MĚSTEČKO

Česká z Chodska

(Doprovod: Ad libitum, a tempo 8)

Rubato

C G F C

Doma - žlice — sú pěkný — měs - teč - ko, — je tam —

G⁷ 1. F C 2. C G⁷ C

pi - vu - vár, — dobrý — pi - víč - ko, — dobrý — pivíč - ko.

✂

Volně C G F C

16 Co sem se za tebou nachodíl, co sem se s tebou na -
Ty si mi souzená nebyla, proto sem tě nedo -

21 stál, — co sem se s tebou na - stál, — co sem se
stal, — proto sem tě nedo - stal, —

26 C 2. G⁷ C

s tebou na - stál, — proto sem tě nedo - stal. D.S.

Chodili za tebou myslivci,
[: měli zelený šaty. :]
Ty si jim souzená nebula,
[: nedostali tě teky. :]

EJ, OD BUCHLOVA

Moravská ze Slovácka

(Doprovod: ad libitum)

Volně

1. Ej, od Buch-lo - va vě-tr vě-je, už téj Ka-čen-ce pan-tle be-re.
Dnes-kaj ne-věs-ta, zaj-tra žc-na, dnes ve-čer bu-deš za-če-pe-ná.

2. Ty si, Kačenko, bílá růža,
tobě nebylo třeba muže.
Tys mohla chodit po svobodě,
jak ta rybička v bystřej vodě.

3. Ty si, Martine, strom zelený,
tobě nebylo třeba ženy.
Tys mohl chodit po galánkách,
jak ten holúbek po hambalkách.

ČÍ SÓ HODE

Moravská z Hané

(Doprovod: 5)

Vesele

1. Čí só ho-de, na-še ho-de, poď me, sta-rá do hos-po-de, ho-já-ja, ho-já-ja,
ho-ja-já - ja. Bodem tam do rá - na tancovat ho-lá-na, ho-ja-já - ja.

2. Přišla Anka do hospode
podívat se na ty hode, hojája ...

4. Voře Antoš podle meze,
košola mo z gatí leze, hojája ...

3. Chtělo se ji tancovati,
nechcele jo chlapci bráti, hojája ...

5. Mařa za ním poskakoje,
košolo mo zastrkoje, hojája ...

EJ, VANDROVALI HUDCI

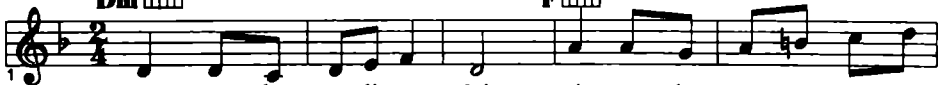
Balada ze Slovácka

(Doprovod: Ad libitum)

Lento

Dm

F

1. Ej, van - dro - va - li hu - dci, ej, van - dro - va - li hu - dci,
2. Ej, van - dro - va - li ho - rú, ej, van - dro - va - li ho - rú,

Dm

A⁷ Dm

dvá švar - ní mlá - den - ci, ej, dvá švar - ní mlá - den - ci.
ho - rú ja - vo - ro - vú, ej, ho - rú ja - vo - ro - vú.

B

C

F

3. Ej, u - hlé - dli tam dre - vo, ej, u - hlé - dli tam dre - vo,
4. Ej, poďme, ho u - tni - me, ej, poďme, ho u - tni - me,

B

dre - vo ja - vo - ro - vé, ej, na hu - slič - ky dob - ré.
hu - slí na - dě - lá - me, ej, hu - slí na - dě - lá - me.

Dm

F

5. Ej, po - naj - prv za - ta - li, ej, po - naj - prv za - ta - li,
6. Ej, po - tre - tí za - ta - li, ej, po - tre - tí za - ta - li,

A⁷ Dm

A⁷ Dm

dre - vo ze - si - na - lo, ej, dre - vo ze - si - na - lo.
dre - vo promlú - vi - lo, ej, dre - vo promlú - vi - lo.

EŠTĚ SI JÁ POHÁR VÍNA ZAPLATÍM

Moravská z Kopanic

(Doprovod: 1)

Rázně

1. Eště si já, eště si já pohár ví-na za-pla - tím.
 Potom sa já, potom sa já k mojej mi-lej navrá - tím.
 Od ve - če-ra do rá - na, mu - zi - ka nám vy-hrá - vá,
 pij - me, pij - me, bí - lé vín - ko z pohá - ra.

2. Eště si já, eště si já pohár vína zaplatím.
 Potom sa já, potom sa já k mojej milej navrátím.
 Potom pujdem na pána, co s nama zle nakládá,
 pijme, pijme dobré víno z pohára.

Moravská ze Slovácka

PIJU JÁ

(Doprovod: 2, 8)

Rozmarně

1. Pi-ju já, pi-ju já, už sem prepil všec-ko, eš-če mám pre-pí-jat
 z ko-ňa se-dé - leč-ko, eš-če mám pre-pí-jat z koňa se-dé - leč ko.
 2. ... ešče mám prepíjat tebe, galanečko!
 3. ... ešče mám prepíjat ženě rubáčisko.

EŠTĚ SOM SA NĚOŽENIL

Moravská z Kopanic

(Doprovod: 1)

Rázně

Em

H⁷

1. Em

2. Em D

1. Eš-tě som sa ně - o - že-nil, už ma že-na bi - je ky - je.
a já som si na-rychto-val tri du-bo-vé

S jedným budzem že-nu bi-ci, a s tým druhým dzeci, dzeci, dzeci, dzeci,

a s tým tre-tím ky-ja, ky-ja-čiskom poj-dzem na zá - le - ty.

2. Kam ty zajdeš, aj já zajdu, pojdzeme do mlýna,
opýtáme sa mlynára, čo že za novina.
Kolečka se otáčajú, žitečko sa mele, mele, mele, mele,
moja milá sa vydáva, pojdzem' na veselie.

EJ, ZALUŽICKY POĽO

Slovenská

(Tanec: do kola)

Allegretto

D

E

A

A⁷

D

1. Ej, zalu-žicky poľo z ruža-mi o - kolo. Ej, ňehodno ku mňa prisc,

ej, ňehodno ku mňa prisc, ej, ňehod- no ku mňa prisc, po ce-še ňe moja.

2. [: Ej, poceneňe moja by ružu zlamalo. :]
[: Ej, poceneňe moja :]
ej, poceneňe moja by me ľubovalo.

JA, KEĎ SA JANOŠKO

Moravská z Kopanic

(Doprovod: 1)

Zvolna

1. Ja, keď sa Janoško do voj-ny bral, prišol pod okénko, smutne volal:

Podaj že mi, milá, po-daj tro-chu vo-dy, lebo vemne moje srdco sho-rí.

2. A já bych ci dala trochu vody,
ale sa já bojím tvojich koní.
Něboj sa, má milá, hoja, koňa mého,
šak leží šablenka podla něho.

3. Keď mi prišla karta narukovac,
dal som si muzigu došikovac:
Muziganci moji, zahrajce mi čardáš,
prvieho ochtóbra rukovac mám.

4. Keď mi prišla karta k rukovanie,
moja milá, čas je k rozejdenie:
Sbohom tu ostávaj, dobre sa tu mávaj,
a na mňa smutného nēzabývaj!

HA, TY SVATYJ VAVŘENEČKU

Česká z Chodska

(Tanec: do kolečka)

Živě

1. Ha, ty sva-tyj Vavřeneč - ku, sto-jíš na pěk - ným ko-peč - ku,

vy-chá - ze-jí pan-ny z to-be, ja-ko han-dě - lo - vé z ne-be.

2. První vyšla celá bílá,
ha ta druhá jen se skvíla,
ha ta třetí eště hezčí,
to bula má znyjmilyjší.

3. Štvrtá vyšla jako vobraz,
hdyž mně nechceš, hrom tě rozraz!
Hrom tě rozraz na dje strany,
pro falešný mjiluvání.

JAKÉ JE TO HEZKÉ

Česká

(Doprovod: 5)

Vesele

1. Ja - ké je to hez - ké, dva ko - vá - ři

v měs - tě, dva ko - vá - ři na ryn - ku.

Je - den mů - že ko - vat a dru - hý mi -

lo - vat ša a ša - fá - řo - vic An - dul - ku.

2. Vzkázala mně včera šafářova dcera
ze dvorečka, ze dvora,
že mně dá šáteček, vyšíváný všecek
dokolečka, dokola.

3. Neber si, synečku, ze dvora dcerečku,
ze dvorečka, ze dvora,
ona má sukničky ucouraný všechny,
dokolečka, dokola.

KDYBY TADY BYLA TAKOVÁ PANENKA

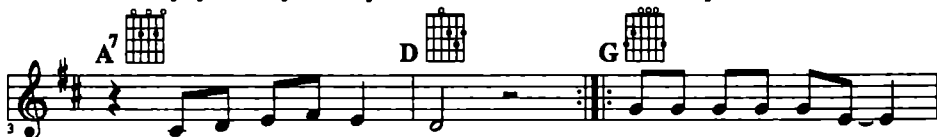
Jihočeská

(Doprovod: 6)

Moderato

1. Kdyby tady byla _____ taková panen - ka,

která by mě chtě - la. Která by mě chtěla, -

syna vychovala, _____ přitom pannou by - la.

2. Kdybych já ti měla syna vychovati, při tom pannou býti,
ty by si mně musel kolíbku dělati, do dřeva netíti.

3. Kdybych já ti musel kolíbku dělati, do dřeva netíti.
ty bys mně musela košiličku šíti, bez jehel a nití.

4. Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehel a nití,
ty by si mně musel žebřík udělati, až k nebeské výši.

(Kdybych já ti měla košiličku šíti bez jehel a nití
ty by si mně musel hedváb udělati z tej ovesnej slámy.)

(Kdybych já ti musel hedváb udělati z tej ovesnej slámy,
ty bys mně musela všechny hvězdy sčísti, co na nebi svítí.)

(Kdybych já ti měla všechny hvězdy sčísti, co na nebi svítí,
ty by si mě musel žebřík udělati, až k nebeské výši.)

5. Kdybych já ti musel žebřík udělati, až k nebeské výši,
lezli bysme spolu, spadli bysme dolů, byl by konec všemu.

KDYŽ JSEM ŠEL Z HRADIŠTA

Moravská

(Doprovod: ad libitum)

Pročitěně

1. Dyž sem šel z Hra-diš-ta z po-žeh-ná - ní, Potkala mě, -
po - tkal sem děv - či - cu zne - na - dá - ní.
poznala mě, (zdravila mě) čer - ve - né jab - lúč - ko dá - va - la mně.

2. Že sem byl syneček nerozumný,
vzal jsem si jablůčko z ručky její.
[: Jak jsem jedl, tak jsem zbledl,
Už ta dom, děvčico, nepovedu. :]
(To jablůčko je kyselé a moje srdéčko zarmúcené.)

3. Neber si, synečku, co kdo dává,
z takových jablůček bolí hlava.
[: Hlava bolí, srdce svírá,
všecko, cos miloval, konec mívá. :]

KOLÍNE, KOLÍNE

Česká, úprava František Kmoch

(Doprovod: 5)

Marcia

1. Ko - lí - ne, Ko - lí - ne, ——— sto - jíš v pě - kné ro -
vi - ně! ——— Šen - ku - je tam má mi - lá, má pa -
nen - ka roz - mi - lá, šen - ku - je tam ve ví - ně. ———

2. Přišel tam Pepíček, měl na stranu klobouček,
dal si nalejt máz vína a při tom si zaspívá: Kolínečku, Kolíne.

Česká

Allegretto

1. Kou-pím já si ko-ně vra - ný, až na tu voj-nu půj - du._____

A na te - be, mo-je mi - lá, na te-be za-po-me - nu._____

- Volně**

1. Mí-ku - leo-ká dě-di - na ma-lo - va-ná. ma-lo - va-ná.

a v ní bývá moja milá, a v ní bývá moja mi-lá fra-já-rečka sta-ro-dá-vná.

- 18

MORAVO, MORAVO

Hudba L. Dietrich, slova V. Hanka

(Doprovod: 2)

Andante

1. Moravo, Mo-ravo, Mo-ravěnko milá! Co z tebe po-chází
 cha-sa u-šle - chtilá! Cha-sa u-šle - chti - lá, žá-do-sti - vá
 bo-je; a ja-ké to koňstvo ro-dí pů-da tvo-je!

NÁCHODSKÝ ZÁMEČEK

Česká

(Doprovod: 8)

1. Náchodský zá-me-ček vrš - ku ku-la-té - ho, a už mě,
 má mi-lá, ve - zou, ve-zou z ně - ho, ve - zou z ně - ho.

2. Vezou, vezou, vezou na vraném koníčku,
 pojď, podej, má milá, pojď, podej ručičku!

3. Ručičku podala, do pláče se dala:
 "Kéž jsem tě, můj milej, byla nepoznala!"

NA BŘEHU BLANICE

Zlidovělá

(Doprovod: 5)

Živě

1. Na bře-hu Bla - ni-ce sto - jí Ma-le - ti-ce, ves-nič - ka má
mi - le - ná. _____ Ces-ta k Pro-ti - ví - nu ne - tr-
vá ho - di - nu, strom - ka - ma je sá - ze - ná. _____

The musical score is written on three staves. The first staff starts with a treble clef and a 2/4 time signature. It includes guitar chords C, G7, and C. The second staff continues the melody and includes chords G7, C, G7, F, and C. The third staff includes chords G7, C, G7, C, G7, and C. The lyrics are written below the notes, with some lines ending in a long dash to indicate a continuation of the melody.

2. Tam já jsem se zrodil, osm let jsem chodil
do Myšence do školy.
Pryč jsou mladá léta, hlava stříbrem vzkvétá,
srdce nad tím zabolí.

3. Jedni jako druhí, sedláci, podruzi,
na hřbitově budou spát.
U kostela blízko, moje rodná visko,
budu na tě vzpomínat.

LÁSKA, BOŽE, LÁSKA

Slovenská

(Doprovod: ad libitum)

Mírně

1. Lás - ka, Bo - že, lás - ka! Kde ta lu - dia be - rú?
Na ho-re ne-ras-tíš, v po - li ta ne-se - jú.

The musical score is written on two staves. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It includes guitar chords G, D7, G, and Am. The second staff includes chords C, D, G, D7, and G. The lyrics are written below the notes.

2. Lúbosti, lúbosti, mala som Ťa dosti,
ale už Ťa nemám ani medzi prsty.

3. Aby sa tá láska na brali rodila,
nejedna panenka hlavu by zlomila.

NA TĚCH PANSKÝCH LUKÁCH

Moravská

(Doprovod: 5)

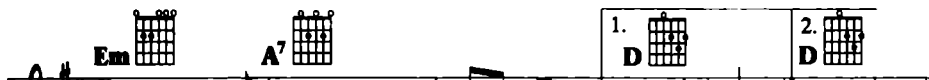
Allegro

1. Na těch pan-ských lu - kách na-šel jsem já du - kát,

na těch pan - ských lu - kách na-šel jsem já du - kát.

Kdo mně ho pro-mě - ní, mi-lá do-ma ne - ní, ne - ní.

2. Zajdu do hospody, kde cikáni hrají,
ti mně ho promění, ti peníze mají.

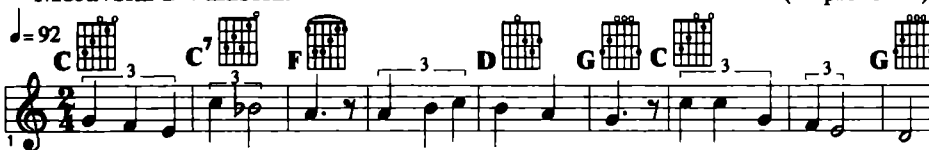
3. Když ho nepromění, dám ho do cimbála,
muzika bude hrát do bílého rána.

4. Do bílého rána až denice vyjde,
až pro mě má milá do hospody přijde.

JAVORNÍK, JAVORNÍK

Moravská z Valašska

(Doprovod: 1)

1. Javorník, Ja-vor-ník, pres Javor-ník chod-ník, až sa mně, milá vdáš,

kam já bu-dem cho-dit, až sa mně milá vdáš, kam já bu-dem cho-dit.

2. Jedna se mně vydá, druhá mně doroste,
pres Javorník chodník, nikdy nezaroste.

NEDALEKO OD TRENČÍNA

Moravská

(Doprovod: 5)

Živě

2. My jsme chlapi od dědiny,
milujeme Kateřiny.

3. Takú frajárku sem dostal,
jako by ju sám čert poslal.

PETROVICKÝ ZÁMEK

Česká

(Doprovod: ad libitum)

Moderato

NEZACHÁZEJ SLUNCE

Jihočeská

(Doprovod: 6)

Moderato

1. Ne-za-chá-zej slunce, ne-za - chá - zej ješ - tě,
já mám po - tě - še - ní na da - le - kej ces - tě,
já mám po - tě - še - ní na da - le - kej ces - tě.

2. Já mám potěšení mezi hory, doly,
[: žádnej neuvěří, co je mezi námi. :]

4. Trvej lásko, trvej, nepřestávej trvat,
[: až budou skřiváci o půlnoci zpívat. :]

3. Mezi námi dvouma láska nejstálější
[: a ta musí trvat do smrti nejdelší. :]

5. Skřiváci zpívali, můj milý nepřišel,
[: buď se na mě hněvá nebo za jinou šel. :]

6. Buď se na mě hněvá, rodiče mu brání,
[: škoda naší lásky, toho milování. :]

PRÍDI TY, ŠUHAIKO

Slovenská

(Doprovod: 5)

Vesele

1. Prídi ty, šuhaj-ko, rá-no k nám, u-vi-díš, čo ja to ro-bie-vam:
Ja ráno vstávam, kravy na - pájam, o-večky na po-le vy - há - ňam.

2. A keď si tu prácu vykonám,
potom si veselo zaspievam,

a pri tom speve, ako pri práci,
zavše len na teba myslievam.

PIJ, SYNÁČKU, POMALOUČKU

Česká

(Doprovod: 5)

Živě

1. Pij, sy-náč-ku, po-ma-lou-čku, pij, sy-náč-ku, po-ma-lu, máš ma-lič-kou

sto-do-lič-ku, máš ma-lič-kou sto-do-lu. R. Pi-vo sem, pi-vo tam,

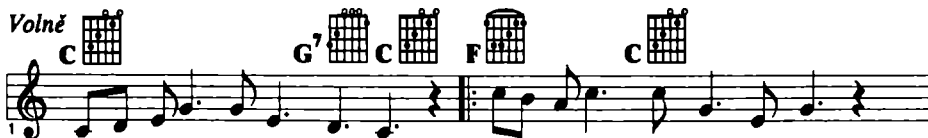
mu-zi-kan-ti hraj-te, však já vám za-pla-tím, jen se ne-sta-rej-te.

2. Že to pivo nevypiju, že to pivo vypiju,
že ten džbáněk o ten trámek, že ho taky rozbiju.

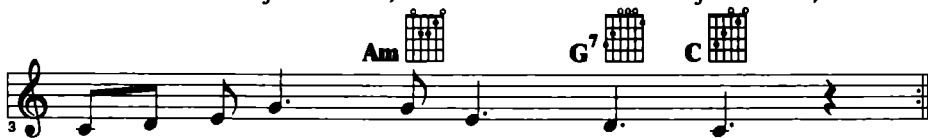
SEDÍ SOKOL NA JAVORI

Moravská ze Slovácka

(Doprovod: ad libitum)

1. Sedí sokol na ja - vo - ri, se-dí sokol na ja - vo - ri,

pre - bí - rá si drob - né pe - ří.

2. Přišel na ňho starý jagar,

[: přišel na ňho starý jagar, 3. Nestrľaj ma, jagárečku,

ja ťa, sokol, zastrelit mám. :] [: nestrľaj ma, jagárečku, 4. Frajárečku veľmi krásnú,

mám já doma frajárečku. :] [: frajárečku veľmi krásnú,

taková si nedostanu. :]

SEDLÁK, SEDLÁK, SEDLÁK

Česká z Klatovska

(Tanec furiant)

Allegro

1. D A7 D G

2. D G

Se-dlák, se-dlák, se-dlák, ješ-tě jed-nou se-dlák, pán; on má pás
 se-dlák, se-dlák, se-dlák je vel ký

D A7 D A7 D A7 D

na bři-še a na svém ko-ži-še tu-li, tu-li, tu-li, tu-tu-li - pán.

2. Koukej, koukej, koukej, jak je sedlák hloupej,
 koukej, koukej, koukej, jak je hloupej.
 On jede na pole, má hodinky dvoje;
 koukej, koukej, koukej, jak je hloupej.

PODE MLEJNEM, NADE MLEJNEM

Česká v úpravě Františka Kmocha

(Doprovod: 5)

Živě

G C G

Po - de mlej - nem, na - de mlej-nem hu - sy se pe -
 vem, Je - nič - ku, vem flin-tič - ku, za - střel něk - te -

D7 G

rou, hu - sy se pe - rou, hu - sy
 rou, za - střel ně - kte - rou,

G D7 G

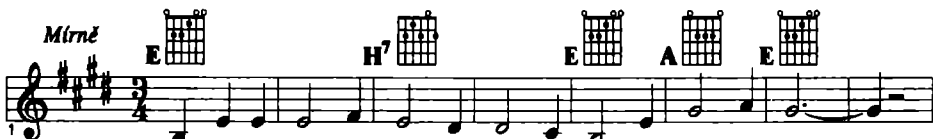
se pe - rou, za - střel ně - kte - rou.

TEČE POTUČEK BUBLAVÝ

Zlidovělá

(Doprovod: 8)

Mírně

1. Te-če po-tů-ček bub-la-vý, te-če ko-lem ská-ly, —

tam se dvě vět-ve sklá-ně-jí, dvě vět-ve vr-bo-vý. —

2. Tam mě vodíval Jeníček, když jsem byla malá,
splétal dvě větve do sebe a já se houpala.

3. Když jsem byla trochu větší, on lásce mě učil,
o jednu sladounkou hubičku mě den co den mučil.

4. A když mě lásce vyučil a zlíbal moji líc,
potom za jinou odešel a nevrátil se víc.

5. Cizino, cizino daleká, vrať mi milého,
který ode mne odešel do světa širého.

SMRTNÁ NEDĚLA

Moravská (dvojitý kánon)

(A capella)

Moderato

I.

II.

1. Smrt-ná ne-dě-la, kams' klí-če da-la?

Da-la jsem je, da-la, Květ-né ne-dě-li.

2. Květná neděla, kams' klíče dala?
Dala jsem je, dala, Květným pondělkům.

4. Zelený čtvrtek, kams' ty klíče dal?
Dal jsem já je, dal jsem svatému Jiří.

3. Květný pondělku, kams' ty klíče dal?
Dal jsem já je, dal jsem Zeleným čtvrtkům.

5. Svatý Jiří vstal, zemi odmykal,
aby tráva rostla, tráva zelená.

TO TA HEĽPA

Slovenská

(Tanec: Do kola)

Postupně
zrychlovat

1. To ta Heľ-pa, to ta Heľ-pa, to je pek-né me-sto,
a v tej Heľ-pe, a v tej Heľ-pe švar-ných chlap-cov je sto;

ko-ho je sto, to-ho je sto, nie po mo-jej vô-li,

len za jed-nym, len za jed-nym sr-dieč-ko ma bo-li.

2. Za Janičkom, za Palíčkom krok by néspravila,
za Ďuríčkom, za Mišíčkom Dunaj preskočila.
Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj, to širé pole,
Ľen za jedním, Ľen za jedním, počesenie moje.

TEČE VODA, TEČE

Moravská ze Slovácka

(Doprovod: ad libitum)

1. Te - če vo-da, te - če — cez ve-lec-ký ma - jír, —

pre - čo si ma ne - hal, — sta - ro-dáv-ný fra - jír. —

2. Nechal som ťa, nechal, šak dobre vieš komu,
čo ty réči nosí do nášeho domu.

3. Do nášeho domu, pod naše okénka,
čo som sa naplakal, sivá holubienka.

UŽ MNĚ KONĚ VYVÁDĚJÍ

Česká

(Doprovod: ad libitum)

Volně

1. Už mně ko-ně vy-vádě-jí, už mně koně sed-la-jí, —
už mně ko-ně vy - vá - dě - jí a ho-ny-sti troubě-jí. —

2. Přestaňte mně koně sedlat, přestaňte mně troubiti,
přestaňte mně koně sedlat, já se musím loučiti.

3. Nejprv s mojí matičkou, která mě vychovala,
a podruhé s mou panenkou, která mě milovala.

4. Děkuji vám, má matičko, za vaše vychování,
děkuji ti, má panenko, za tvoje milování.

V HODONÍNĚ ZA VOJÁČKA

Moravská ze Slovácka

(Doprovod: ad libitum)

Lento

1. V Hodo-ní-ně za vo-já-čka mňa vza-li, moje vlásky hej, haj,
mo - je vlásky na kra-ťu-čko stri - ha - li,
na kole na pa-da - ly, moja mamka aj frajárka pla-ka - li.

2. Neplačte vy, moja mamka, matička,
já uskočím, až poletí gulička;
já uskočím, hej, haj, jak na nebi vězdička,
já uskočím, až poletí gulička.

V ŠIRÉM POLI STUDÁNEČKA

Hudba i text Fanoš Mikulecký

(Doprovod: ad libitum)

Volně

1. V ši-rém po-li stu-dá - neč - ka ka-men - ná,

a v ní vo-da, vo-děň-ka, a v ní vo-da stu-de-ná.

2. Išlo divča, išlo v sukni červenej:

Podaj ty ně, šohajku, podaj vody studenej.

3. Dyž sem podal ze studánky voďěňku:

Dojdi večer, šohajku, dám ti za to huběňku.

UŽ SE TEN TÁLÍNSKEJ RYBNÍK NAHÁNÍ

Česká

(Doprovod: 8)

Mírně

1. Už se ten tá-lín-skej ryb-ník na-há - ní, ____

do-sa-há vo-děň-ka k sa-mé-mu kra - ji, ____

do-sa-há do-sa-hu-je, ____ ces-tič-ku za-plavu-je. ____

2. Vyjdi ty, cestičko, vyjdi z vody ven,

po které jsem chodil s mým kamarádem,

[: chodíval ve dne, v noci, pro tvoje modré oči. :]

ZA STARÚ BRECLAVÚ

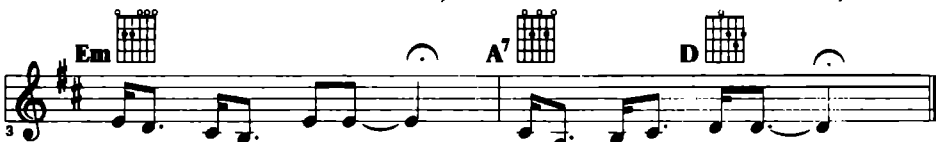
Moravská ze Slovácka

(Doprovod: ad libitum)

Volně

1. Za sta - rú Bre-cla-vú, za sta-rú Bre-cla-vú,

u tej bo-ží mu-ky, — u tej bo-ží mu-ky. —

2. [: Stojí tam děvečka, :] [: zalamuje ruky. :]

3. Zalamuje si jich, za svojú hlavičku.

4. Komus ňa zanechal, švarný šohajičku.

5. Já sem ňa zanechal, enom Pánu Bohu.

6. Aby sas modlila, abych došel domů.

7. Šohaj z vojny jede s hlavú porúbanú.

8. Zavaž ně ju, milá, naši nepoznajú.

9. Matička poznala, tatiček nemohel.

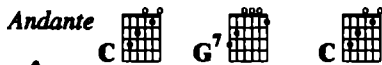
10. Tatičku můj starý, já sem z vojny dojel.

VÍNEČKO BÍLÉ

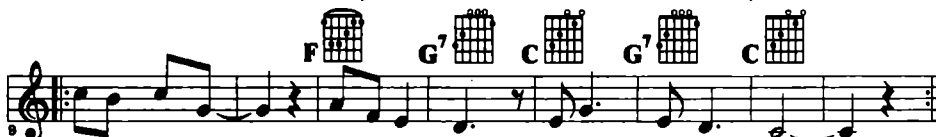
Hudba i text Fanoš Mikulecký

(Doprovod: ad libitum)

Andante

1. Ví-ne - čko bí - lé, — si od mé mi - lé, —

bu-du ťa pít, — co budu žít, ví-ne - čko bí - lé. —

2. Vínečko rudé, si od té druhé,
budu ťa pít, co budu žít,
vínečko rudé.

3. Vínečka obě, frajárky moje,
budu vás pít, co budu žít,
vínečka obě.

ZA TÚ HORÚ

Moravská

(Doprovod: ad libitum)

Velmi zvolna

1. Za tú ho-rú, — za vy-so-kú, — mám fra-jár-ku —
 čer-no - o - kú. Pa-la-gri-a ho - já, — mi-lá du-ša moja, —
 — mám fra - jár-ku — čer-no - o - kú.

2. Šel bych za ňú, cesta je zlá,
 ve dně prší, v noci je tma.
 Palagria ...

3. Ťažké, ťažké rozlúčení,
 keď sme spolu naučení.
 V komúrce sedávat, huběnky si dávat,
 do samého rozednění.

IŠLA MARINA

Slovenská (kánón)

(A capella)

Vesele

1. I. Išla Ma-ri - na do cin - to - rí - na, šu-haj - ček za ňou s hol-bič-
 kou ví - na. 2. f Hu-ja, hu-ja, hu-ja-já, te-če vo-da kal-ná, kal-ná.

2. Počkaj, Marina, napij se vína,
 budeš červená ako malina. Huja ...

3. Nechcem ja vína, ani pálenia,
 mala bych potom srdca bolenia. Huja ...

ZAHRAJ NĚ, HUDEČKU

Moravská ze Slovácka

(Doprovod: 1)

Mírně

1. Za-hraj ně, hu-de - čku, na ten-kú stru ne - čku
a já ti za-zpí - vám na pě-knú no-te - čku.

2. Zahrejte ně, hudci,
proboha vás prosím,
mám tu galánečku,
tancovat s ňů mosím!

3. Vesele, muziko,
vesele ně hrajte,
šaj já vám zaplatím,
nic sa nestarajte!

4. Zaplatím, zaplatím,
ale včil nemám čím,
až si já jarého
žítečka namlátím.

ZASPALA NEVĚSTA

Moravská ze Slovácka

(Doprovod: ad libitum)

Volně

1. Za spa la ne-věs-ta v stráž-nic-kej do-li - ně, při šla pro ňu mamka,
při-šla pro ňu mamka: "Staň, ne-věs - to, ho-re, staň, ne věs - to, ho - re!"

2. "Staň, nevěsto, hore, snáď si sa vyspala,
[: poť podójit krávy, :] [: keré's nedostala!"]

3. Ja dyž ste vy chceli kravičku rohatú,
[: měli ste si vybrat:] [: nevěstu bohatú. :]

ZPÍVÉTE, VÁŽANŠTÍ KOHÓTI

Moravská z Hané

(Doprovod: 5)

Svěže

1. Zpí-vé-te, vá-žan-ští ko - hó - ti, ať se mé sr-deč-ko
ne - rmó - tí. Zpí- vé - te mně ve-se-le, ať se srd - ce
za - smé - je, ať se mé sr - deč - ko za - smé - je.

2. Když jsem já za miló chodíval, sviť, měsíčku, ještě dnes, víc mně svítit nebudeš,
dycky mně měsíček svítíval; můžeš si svítívat komu chceš.

Česká

ŽALO DĚVČE, ŽALO TRÁVU

(Doprovod: 1)

Mírně

1. Ža-lo dě-vče, ža-lo trá - vu, ža-lo děvče, ža-lo trá-vu
u pan-ské-ho su-cho-pá-ru, u pan - ské - ho su-cho-pá - ru.

2. Jak nažala, ohlédla se,
kde Janeček koně pase.

5. Koupil jsem ji pentli modrou,
tu máš, holka, na rozhodnou.

3. Pase on je na dolíně,
na té mladé jetelině.

6. Když tu pentli zaplýtala,
vždycky nad ní zaplakala.

4. Jezte, koně, však je dobrá,
moje milá je podvodná.

7. Kde je ten, co mně ji koupil?
Mé srdéčko mi zarmoutil.

ANDĚL

Hudba i text Karel Kryl

(Doprovod: 10)

*Moderato
beat*

1. Z roz-mlá-ce-ný-ho kos-te-la, v krabi-ci s kusem mýdla, při-ne-sl
Dí-val se na mne od-da-né, já měl jsem tro-chu tré-mu, tak vtis-kl

jsem si an-dě-la, po-lá-ma-li mu křídla. od parfé-mu. R. A proto,

prosím, věř mi, chtěl jsem ho žá-dat, a-by mi me-zi dveř-mi

po-mo-hl há-dat, co mě če-ká a ne-mi-

ne, _____ co mě če-ká a ne-mi-ne. _____

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
debatující o Bohu a hraní na vojáky.
Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice...
A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy.

ÁRIE MĚSÍCE

Hudba Jiří Šlitr, slova Jiří Suchý

(Doprovod: 4)

Foxtrot

Pla-vu si, a-ninevím jak, vždyť nemám prsa, nemám znak, mám jen hlavu plnou ide-

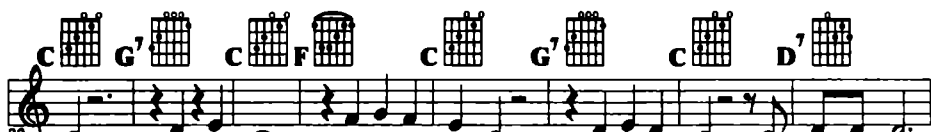
á - lů.

A mám rád vodu zelenou a pletu si ji s ozvěnou,

na-rá-že-jí obě na stejnou skálu.

Mám vodu rád, a proto si na její

chlad tu zvykám, hraju si s kapry a s loso - sy a ty - kám -

štikám. -

Re-kni štiko modrošedá, proč voda mi pokoj nedá a proč mě lá-

ká a proč mě lá - ká? Proč šťasten jsem když do ucha mi chladná voda šplouchá a

cá - ká - a cá - ká - a cá - ká - a cá - ká. -

ARMÁDA

Autor neznámý

(Doprovod: 1)

Tempo di marcia

1. V za-sně-ní dív - ka vzpo - mí - ná, zrak svůj do
 dap, tap, tjů - dy, dá, ta - dá - da

dá - li u - pí - rá, tu na - jed - nou se po - le -
 dap, tap, tjů - dy, dá, tu na - jed - nou se po - le -

ká, v dá - li ar - má - da ve - li - ká. R. Ta - dá - da
 ká, v dá - li ar - má - da ve - li - ká. 2. Ar - má - dy

2. Armády krok je slyšet již
 a každým krokem jsme si blíž,
 tam v dáli vidím dívku stát,
 je to ta, kterou mám tak rád.

R. Tadáda ...
 tam v dáli vidím dívku stát,
 je to ta, kterou mám tak rád.

3. Rota už kolem přechází
 a jejich zrak se nachází
 u obou v tichém zasnění
 a na tom nikdo nic už nezmění.

R. Tadáda ...
 u obou v tichém zasnění
 a na tom nikdo nic už nezmění.

4. Armády krok už v dáli zní
 a dívka slzu uroní,
 odešel ten, kdo měl ji rád
 a ona čeká na návrat.

R. Tadáda ...
 odešel ten, kdo měl ji rád
 a ona čeká na návrat.

Moderato

1. Tábo-rák zvol-na zha-sí-ná, o-sa-da už jde spát ... Ky-ta-ra ti-še
Sta-říč-ký še-říf už lí-ně ru-ku po lách-vi vztáh', pi-sto-li chová

u-sí-ná, do du-še pa-dá chlad. R. Když jsem byl mlád,
na klí-ně, brou-ká si v temno - tách:

bý-va-la As-ca - lo - na nejhezčí o - sa-dou, kte-rou jsem znal.

Jak čas-to - krát hý-ři-la As-ca - lo - na di-vo-kou ná-la-dou,

jež Bůh jí přál. Však slá-vě pis-to-li už zvol-na do-zní-vá

a le-sem ne-hu-čí to vl-čí vo-lá - ní. Já pů-jdu spát,

však vlajka As-ca - lo - ny mu-sí nad hrobem mým na věky vlát.

2. Vyschly již láhve na stole, pohasl ohňůž žár,

šerif své těžké pistole pověsil na stožár. Na vlajku smutně se dívá, kytaru pohladí,
a jeho hlava šedivá vzpomíná na mládí: R.

BABIČKA MARY

Hudba J. Ježek, text J. Voskovec a J. Werich

(Doprovod: 1, 4)

Moderato

1. Štěcho-vi-cká la-gu-na když dří-má v za-du-ma-ném stínu Kor-dy-lér,
Pi - ko-vio-ká rý-žo-viš - tě zla-ta če - ří se v pří-bo-ji Sá - za - vy,

1.

pi-rát zkr-va - ve-nou šer-pu ždí-má, še-rif si lá-du-je "re-vol-ver.
a-le za to krč-má-fo-va cha-ta

2.

křep-čí ry-kem chlap-ské zá-ba - vy. Když tu ná-hle, co se dě-je,

[illegible]

div - ný še - lest hou - štím spěje, plch, skunk, vše u - tí - ka

17

po strá-ni od Med-ní - ka. Krč-mář zhas-ne, kov-bo-jo-vé ztich-nou,

21

pi-rát zděšen tvář si za-kry - je, ru-dé squaw se chvě-jí a pak vzdychnou:

26. "Blí-ží se k nám postrach pré-ri - e." R. Mary, ba-bi-čka Mary,

30. dva kol-ťá - ky za pasem, nad hlavou to-čí lasem. Stole-tá Ma-ry,

36. babička Ma-ry, ta zkro-tí křepce hřebce, ať chce, či ne-chce. *Fine*

2. Žádné zuby, z jelenice sukně,
 ale za to tvrdé bicepsy,
 Mary má vždy slivovici v putně,
 Toma Mixe strčí do kapsy.
 Klika cvakla, v krčmě dveře letí
 a babička vchází do dveří,
 "Pintu ginu, lumpové prokletí!"
 bezzubou dásní zaláteří.

Vypiju to jen ve stoje,
 jdu do volebního boje,
 zřím zas město drahý,
 jedu volit do Prahy.

Dopila a aby se neřeklo,
 putykáče změnil v mrtvolu,
 za zády má štěchovické peklo
 s šlajsnou svatojánských atolů.

R. Mary, babička Mary,
 pádluje bez námahy
 po proudu až do Prahy.
 Stoletá Mary, babička Mary
 jde do volebního boje za kovboje.

3. Ledva v Praze kotvu vyhodila,
 pro babičku nastal hrozný čas,
 neboť hned každá strana tvrdila,
 že jí náleží babiččin hlas.
 Malá stejně jako velká strana
 psala, že bude mít o hlas víc,
 že ta druhá strana je nahananá,
 oni že maj hlas ze Štěchovic.

Stoletý věk prý nevdalí,
 na předáka je to mládí,
 ze všech nejvíce,
 volala ji Polnice.

Tak babičku, pro kterou vždy byla
 válka s lidojedy legrace,
 tu babičku za pár dní zabila
 volební agitace.

R. Mary, bojovná Mary,
 už nesedává v sedle,
 ve volbách byla vedle.
 Stoletou Mary, babičku Mary
 volbama zabitou vzal k sobě Manitou.

BATALION

Starofrancouzská, text D. Vančura

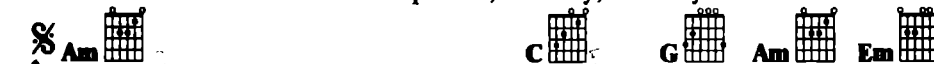
Tanec tourdion

A capella

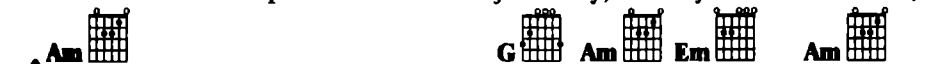
(Doprovod: 7)

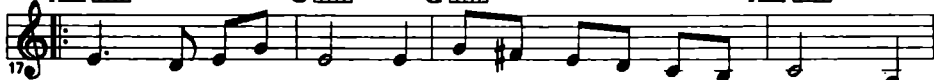
Ví - no máš a mar - ky - tán - ku, dlou - há noc se pro - hý - ří.
VÍ - no máš a chvil - ku spán - ku, dí - ky, dí - ky ver - bí - ří. **Fine**

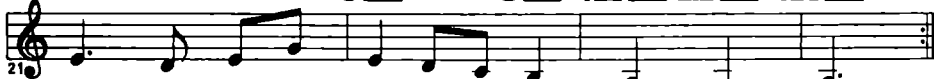
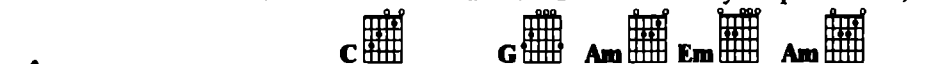
1. Dřív e, než se ro - zed - ní, ka - pi - tán k o - se - dlá - ní roz - kaz dá - vá,
Tam na stra - ně po - led - ní čo - ka - jí že - ny, zla - tá - ky a slá - va,

o - stru - ha - mi do sla - bin ko - ně po - há - ní.
do vý - stře - lů ka - ra - bin zvon už vy - zvá - ní.

R. Ví - no na ku - ráž a po - mi - lo - vat mar - ky - tán - ku,
VÍ - no na ku - ráž a k rá - nu dvě ho - din - ky spán - ku,

zí - tra do Bur - gund ba - ta - lion za - mí - ří.
dí - ky, dí - ky vám krá - lov - ští ver - bí - ří.

D.S., pak D.C.al Fine

2. Rozprašen je batalion, poslední vojáci se k zemi hroubí,
na polštáři z kopretin budou věčně spát.
Neplač sladká Marion, verbíři nové chlapce přivedou ti,
za královský hermelín padne každý rád.

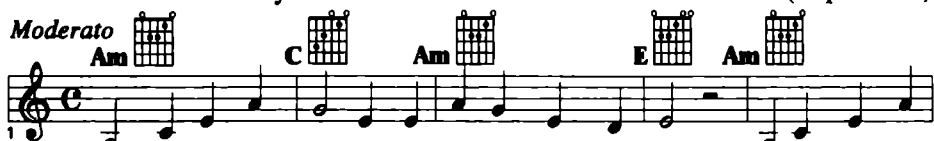
R.

BEDNA OD WHISKY

Hudba i text Miki Ryvola

(Doprovod: 4)

Moderato

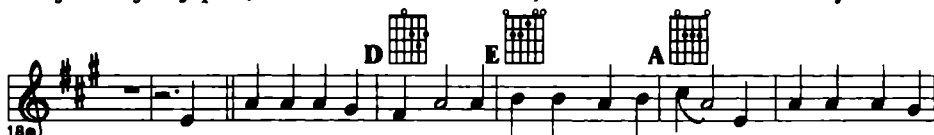
1. Dnes ka už mi fó - ry ňák nej-dou přes pys - ky, stojím s dlouhou

kra - va - tou na bed - ně od whis - ky. Sto - jím s dlou - hým o - boj - kem,

jak stájovej pinč, tu kra - va - tu co nosím, mi na - vlík soud - ce lynč.

R. Tak kop - ni do tý bed - ny, ať panstvo ne - če - ká, jsou dlouhý schody

do ne - be a štreka da - le - ká. Do ne - bes - ký - ho ba - ru, já sucho v krku

mám, tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypitý, postavil bych malej dům na louce ukrytý.
Postavil bych malej dům a z okna koukal ven a chlastal bych tam s Billem
a chlastal by tam Ben.

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát, nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
Moh' si někde v suchu tu svojí whisky pít, nemusel jsi dneska na krku laso mít.

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává, do krku mi vstane jen díрка mrňavá.
Jenom díрка mrňavá a k smrti jenom krok, mám to smutnej konec a whisky ani lok.

Allegro

BLÁZNOVA UKOLÉBAVKA

Hudba P. Dydovič, text F. Řebíček

(Doprovod: 7, 9)

Klidně

1. Máš má o-več-ko dá-vno spát i pí-seň ptá - ků kon-čí. —
Kvů - li nám přestal ví - tr vát, jen mů - ra zí - rá

2. zven-čí. — Já znám je-jí zášť, tak vy-hledej skryš, zas má bí-lej plášť a

v ok-ně je mříž. R. Máš má o-več-ko dáv-no spát a mů-žeš hřát, ty mě

mů-žeš hřát. Vždyť při - jdou se ptát, zí - tra zas při - jdou se

ptát, jest - li ty v mých před-sta - vách — už mi - zíš. —

2. Máš má ovečko dávno spát, dnes máme půlnoc temnou.
Ráno budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou.
Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.

R.

BLIZARD

Hudba H. Howard, text J. Vyčítal a J. Grossmann

(Doprovod: 4)

♩ = 120

The musical score is written for guitar and voice. It features a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). The tempo is marked as 120 beats per minute. The score is divided into five systems, each corresponding to a line of lyrics. Above the staff, guitar chords are indicated with letters and diagrams: D, D7, G, D, A7, D, D7, G, D, Em, A7, Hm, Em, A7, and D. The lyrics are in Czech. The first line of lyrics is '1. Když jde blizzard s vichřicí, já sám je-du vá-ni - cí a'. The second line is 'na ces-tě jsem sko-ro ce-lý - den. Je-du k tý o níž jsem'. The third line is 'snil, cestou dlouhou přes sto mil a jen de-set mil mi zbývá k Mary'. The fourth line is 'Ann a jen de-set mil mi zbývá k Mary Ann.' The fifth line is 'Ann a jen de-set mil mi zbývá k Mary Ann.'

1. Když jde blizzard s vichřicí, já sám je-du vá-ni - cí a

na ces-tě jsem sko-ro ce-lý - den. Je-du k tý o níž jsem

snil, cestou dlouhou přes sto mil a jen de-set mil mi zbývá k Mary

Ann a jen de-set mil mi zbývá k Mary Ann.

2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven.
Sčítám chvíli za chvíli, sčítám míli za míli
a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann.
3. Kůň už nemůže a pad, zchromil ho ten věčnej chvat,
vitr stopy ničí, jako ráno sen.
Tak se nocí probíjím, z láhve brandy popíjím,
a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann.
4. V dálce světla zaplály, to mé oči hledaly,
potíží je jenom v tom, že nemůžu dál.
Na sedlo si hlavu dám, už se mi chce strašně spát,
a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann.
5. Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,
hlavu měl bílou a oči jako len.
V ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho k sakru nemoh hřát,
a jen sto yardů měl ke své Mary Ann.

BLÍZKO LITTLE BIG HORNU (JIM BRIDGER)

Hudba L. Payne, text J. Vyčítal

(Doprovod: 4)

Moderato

1. Tam, kde le-ží Lit-tle Big Horn je in-di-ánská zem, tam při-jíz-dí ge-

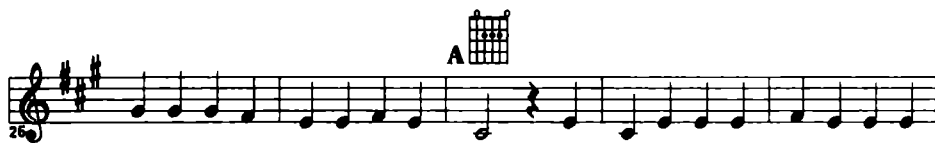
ne-rál Custer se svým prapo-rem, mo-drý ka-bá-ty jezdců, stí-ny dlouhých kara-

bin a z in-di-ánských signá-lů _____ po ne-bi le-tí dým.

R. Ří-ka-l to Jim Brid-ger, já měl jsem v noci sen, pod sedmou kava-

le-ri-í jak kr-ví rud-ne zem. Kmen Si-ou-xů je sta-teč-ný a

dob-ře svůj kraj zná, proč Custer ne-po-slouchá ta slo-va varov-ná. —

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí "Zpátky povel dej!"
Jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

R.

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín.
Padají jezdci z koní výstřely z karabin,
límce modrých kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R.

4. Pak všechno ztichlo, jenom tam-tam duní nad krajem,
v oblacích prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R.

BRATŘÍČKU, ZAVÍREJ VRÁTKA

Hudba i text Karel Kryl

(Doprovod: 7, 8)

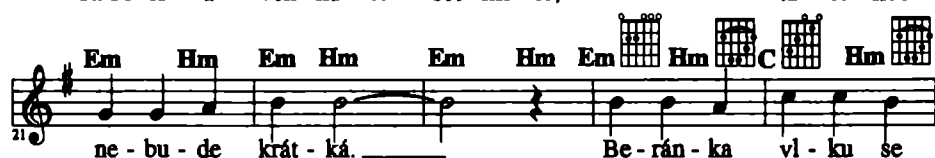
1. Bratříčku, nevzlykej, to nejsou bubáci, vždyť už jsi velikej,
Se slzou na víčku hledíme na sebe, buď se mnou, bratříčku,

to jsou jen vojáci, přijeli v hranatých, železných maringotkách. —
bojím se o tebe na cestách klikatých, bratříčku v polobotkách. —

R. Pr-ší a ven-ku se set-mě-lo, ta-to noc

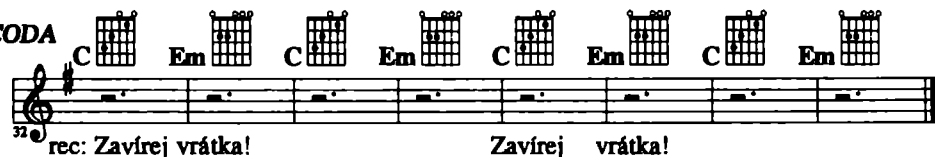

ne-bu-de krát-ká. Be-rán-ka vl-ku se

za-chtě-lo. Brat-říč-ku! rec: Zavřel jsi vrátka?

CODA

rec: Zavírej vrátka!

Zavírej vrátka!

2. Bratříčku, nevzlykej, neplýtvěj slzami, nadávky polykej, a šetři silami.
Nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
Nauč se písničku, není tak složitá, opři se, bratříčku, cesta je rozbitá.
Budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.

R.

BÝVALÍ ČECHOVÉ

Hudba i text Jan Nep. Škroup

(Doprovod: 1, 4)

Mírně Dm A Dm A Dm

1. Bý-va-li, Če-cho-vé, stat-ní jo-ná-ci, bý-va-li

A Gm 3fr. A Rychleji F

re-ko-vé, mu-ži co květ. Bý-va-li, bý-va-li,

C Mírně F B F A Dm A D

vál-či-li, zpí-va-li, tak je znal svět, tak je znal svět!

2. Čechové, Čechové, jak se měníte!

Buďte zas rekové, jak vás znal svět!

Rekové v smýšlení, v lásce a dychtění,
pro vlasti květ, pro vlasti květ.

ČECHY KRÁSNÉ, ČECHY MÉ

Hudba J. L. Zvonař, text V. J. Pícek

(Doprovod: 2)

Andante A E7 A

1. Čechy krás-né, Čechy mé, duše má se s touhou pne, kde ty

A7 D 3 E7 A

na-še ho-ry jsou za-snou-be-ny s o-blo-hou.

2. S oblohou a nebesy,
kde přemýšlí na plesy
anděl světlem oděný
sláve Páně stvořený.

3. Pán, ten stvořil také vás,
slavné Čechy, vlasti krás,
anděla vám z nebe dal,
váš by národ k zpěvu zval.

4. A ten národ pěje rád,
v žalmech však i touhu znát,
by ten anděl chránil Čech,
do skonání věků všech.

CIKÁNKÁ

Hudba i text Karel Vacek

(Doprovod: 12)

Tango

1. Stí - ny le - sa ta - jem - né nad tá - bo - ři - š - těm sní,

v dá - li zá pad zha - sí - ná zá - ří po - sled - ní.

Mar - ně hle - dám no - cí tmou ci - kán - ku ne - věr - nou,

zdá se mi, že ne - bu - deš již ni - kdy mou. R. Ci - kán - ko ty

krás - ná, _____ ci - kán - ko ma - lá, _____ sr - dí - čko ti

lá - ska má _____ ne - pou - ta - la. _____ Ji - né - ho teď

26.
 má - mí _____ čer - né o - či tvé, _____ kte - ré se mi

29.   3fr.
 zdá - ly být _____ tak u - pří - mné. _____ Až v o - hni

33.
 tá - bo - ra _____ zrud - ne tvůj vlas _____ a hou - slí

37.   3fr.
 te - skli - vý _____ o - zve se hlas. _____ Vzpo - meň si, ci -

41.
 kán - ko, _____ že měl jsem tě rád, _____ tu lá - sku ti

45.
 ni - kdo víc _____ ne - mů - že dát. _____

2. Zmámila jsi duši mou, klid vrátit nemůžeš,
 vše, co řekla ústa tvá, změnilo se v lež.
 Dříve, než se rozední, tvůj tábor zmizí v dál,
 proč's neřekla, bych se tvojí lásky bál.
 R.

CO JSEM MĚL DNES K OBĚDU

Hudba J. Šlitr, text J. Suchý a J. Šlitr

(Doprovod: 5)

Allegro

1. Před - stav - te si, před - stav - te si, co jsem měl dnes k o - bě - du,
 před - stav - te si, před - stav - te si, co jsem měl dnes k o - bě - du:
 Kne - dlí - ky se zelím, se ze - lím ky - se - lým. To kou - ká - te, ____
 to kou - ká - te, ____ co jsem měl dnes k o - bě - du.

Rep. ve 2. - 6. sloce

2. ...

pak jsem jed u stolu
 kdo ví co v rosolu.

3. ...

kapustu vařenou
 jedli jsme ji s Mařenou.

4. ...

sám jsem si za pecí
 zadělal telecí.

5. ...

škubánky maštěný
 baštil jsem jak praštěný.

6. ...

uzený na hráchu, střílel jsem ho na bráchu,
 jeseter na kmíně, koupil jsem ho v Londýně,
 buchtičky se šodó, zapíjel jsem je vodó,
 borůvky na sádle, našel jsem je ve prádle,
 pirožky, blínčiky, kartofély, svinčiky,
 co je moc, to je moc, syrečky from Holomóc,
 na chlebě romadúr od madam de Pompadour,
 špenátovou konzervu, teďka všechno rozervu,
 vařené bravčové, sežrali ho bačové,
 žinčica z Levoče, zná ji každý Jihočech,
 koprovou vode dna dala tetka hodná,
 kuní ocas na špeku, přinesli mě od Fleků,
 kuřata smažený, ale už bez Mařeny.
 To koukáte ...

CO NEVIDĚT SE SEJDEM

Hudba M. Šára, text R. Filip

(Doprovod: 6)

Moderato

The musical score is written for guitar and voice. It features a treble clef and a key signature of two sharps (F# and C#). The tempo is marked 'Moderato'. The score is divided into two systems. The first system contains the first line of music, and the second system contains the remaining lines. Each line of music is accompanied by a guitar chord diagram. The lyrics are written below the notes. The first line of music is marked with a '1' in a small circle. The second line is marked with a '6'. The third line is marked with an '11'. The fourth line is marked with an '17'. The fifth line is marked with a '22'. The sixth line is marked with a '27'. The lyrics are: 1. Snh na jižních stránách roz-tá - vá, někde už i trá-va vy-rá - ží, z dálky půl-noč-ní už ke všem o-sa-dám jarní vánek právě zprávu přiná - ší. R. Co ne-vi-dět se sejdem, zas no-ci budou rů-žové, — jak je zná-va-li staří tram-po-vé. Co ne-vi-dět se sejdem o jed-nu zí-mu moudřejší, a-le tram-po-vé do smrti nejdel - ší. —

2. Stránky starých kronik osadních jsou zimních nocí příslibem. Toho, že i když mráz jaro ochladí, prostě na osadu přijet musíme.

R. Co nevidět se sejdem a budem plni dojetí, až nám nad hlavou zas vlajka vyletí. Co nevidět se sejdem o jednu zimu moudřejší, ale trampové do smrti nejdelší.

ŠESTÉHO ČERVENCE

Hudba anonym, text A. Matoušek

(Doprovod: 2)

Odhodlaně

1. Šestého čer - ven-ce na strahovských hradbách stá - li

so - ko - lí - ci, stá - li so - ko - lí - ci v dlouhých hus - tých řadách.

2. V dlouhých hustých řadách s vlajícím praporem

/:smutně pohlíželi:/ na vrch za Břevnovem.

3. Na vrch za Břevnovem, k tmavější oboře

/:hleďte, sokolíci,:/ kdo to tam as oře?

4. Oře tam Čechie, máti naše drahá

/:smutně vyorává:/ stará česká práva.

5. Orej, máti, orej, právo nám vyorej,

/:až nebudeš moci,:/ sokola zavolej.

6. Sokola zavolej od slovanské Prahy,

/:on ti vypomůže:/ zahnat naše vrahy.

7. Zahnat naše vrahy do pekel, kam patří,

/:a pak provolejme:/ Sláva, nazdar, bratři!

LVÍ SILOU

Hudba i text F. J. Pelc

(Rytmus: 1)

Marcia

Lvi si - lou vzletem so - ko - lím ku - pře-du krá - čej - me a
dra - hé vlas - ti v o - bě - ti své sí - ly sná - šej - me. A

byť i ces - ta da - le - ká, ta so - ko - lí - ka ne - le - ká. Jen

muž - ně, stat - ně ku - pře-du, vždyť dra - há vlast če - ká.

DAJÁNA (DIANA)

Hudba Paul Anka, text Zdeněk Borovec

(Doprovod: 6)

$\text{♩} = 126$

1. Lidé o ní říkají, — že je v lásce ne-stálá, — o-na za-tím po-ta-jí —

je-di-né-hov my-sli má. — Na toho, kdo klid jí vzal, dnem i no-cí če-ká dál, —

krás - ná, blá - ho - vá Da - já - na. *Fine*

2. Srd-ce, kte-ré za-stesk-lo si, s ú-smě-vem teď žal svůj no - sí,

stá-le če-ká, če-ká dál, o - o, o-o, o - o-o-o-o-o-o-o-o-o.

D. C. al Fine

2. Ten, kdo klid jí navždy vzal, odešel si bůhví kam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,
krásná, bláhová Dajána.
Srdce ...

3. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
sama bude věčně snít, nenalezne nikdy klid,
krásná, bláhová Dajána.

DAVID AGOLIÁŠ

Hudba J. Ježek, text J. Voskovec a J. Werich

(Doprovod: 11)

Allegretto

The musical score is written on a single staff in treble clef with a key signature of one flat (B-flat). It consists of six lines of music, each with guitar chords indicated above the staff and lyrics below. The tempo is marked 'Allegretto'. The lyrics are in Czech. The chords are: C, Am, F, G7, C, Am, F, G7, C, A, Dm, G7, C, H7, Em, A, H7, Em, A, H7, G, Em, Am, D7, G, G7, C, Dm, G7, Dm, G7, C, Am, F, Fm, C, As7, G7.

Li-di na li-di jsou ja-ko sa-ně, člověk na člověka ja-ko kat.

Po-dí-vej-te se na ně, mu-sí-te na-ří - kat.

O-br do pi-di-mu-ží-ka my-dlí, do-mní-va-je se, že vy-hra - je.

Klid-ně sed-me na ži-dli, — čtě-me bi-bli, tam to všech - no je.

Samue-lova kniha nám poví - dá, — jak na Žida přišla veli - ká bída, —

jak ti bí-dní Fi-li-ští-ni válku vést nebyli líní. Až pot-ka-li Da-vida. —

26
David šel do vál-ky vol-ky, ne-vol-ky, — z velké dálky nesl bratrům

28
ho-molky. — V po-cho-du se cvi-čil v ho-du, dal si pro strýčka Pří-ho-du

31
tři šu-try do to-bol-ky. Hej, hej, — kam se va-lej,

36
vždyť jsou ma-lej! Tak-hle Go-li-áš ho pro-vo-ku-je,

40
Da-vid sluš-ně sa-lu-tu-je. Když mu a-le o-br pliv-nul do o-čí, —

43
Da-vid se o-to-čí, pra-kem za-to-čí. — Když za-čí-náš, no tak tu máš,

46
byl jsi veš-kej já měl ku-ráž. A ja-kej byl Go-li-áš!

DEJ MI VÍC SVÉ LÁSKY

Hudba Petr Janda, slova Pavel Chrastina

(Doprovod: 4)

1. Vymys-lel jsem spoustu ná - pa - dů a - ú, co pod-po - ru - jou
do-brou ná - la - du a - ú, ho-dit klí - če do ka-ná-lu, sjet po zad-ku
ho-lou ská-lu, v no-ci cho-dit stra-šit do hra - du.
Má dra-há dej mi víc, — má dra-há dej mi víc, — má dra-há
dej mi víc své lás - ky a - ú, já nech-ci sko-ro nic, —
já nech-ci sko-ro nic, — já chci jen po-hla-dit tvé vlás - ky a - ú.

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aú,
v bílé plachtě chodím pozadu, aú,
úplně melancholicky
s čitem pro věc, jako vždycky,
vyřábím tu hradní záhadu.

Má drahá ...

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, aú,
mi dokonale zvednul náladu: aú,
natáhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásky
zamknu si na sedm západů, aú, aú, aú, aú.

DIVOKÉ KONĚ

(Památce Vladimíra Vysockého)

Hudba i text Jaromír Nohavica

(Doprovod: 6)

Moderato

1. Já vi-děl di-vo-ké ko-ně, bě-že-li soumrakem, —
vzduch těžký byl a divně voněl ta - bá - kem,
vzduch těžký byl a div-ně vo-něl ta - bá - kem.

2. Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor,
sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor.

3. Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost,
naše touhu ještě neumřeje, síl máme dost.

4. V nozdřích sládne zápach klisen na břehu jezera,
milování je divoká píseň večera.

5. Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku,
král s dvořany přijíždí na opravu zbojníků.

6. Chtěl bych jak divoký kůň běžet, nemyslet na návrat,
s koňskými handlři vyrazit dveře, to bych rád.

Já viděl divoké koně.

DOKUD SE ZPÍVÁ, JEŠTĚ SE NEUMŘELO

Hudba a text Jaromír Nohavica

(Doprovod: 9)

1. Z Těš-í-na vy-jíz-dí vla-ky co čtvrt-ho-di-nu,
vče-ra jsem ne-spal a a-ni dnes ne-spo-čí-nu,
svatý Medard, můj pat-ron, řu-ká si na če-lo, a-le dokud se zpí-vá,
ješ-tě se ne-u-mře-lo,
lo, že do-kud se zpí-vá,
je-ště se ne-u-mře-lo.

1. - 4.

5.

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem mihá se život jak lepoporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil drazé,
houpe to, houpe to na housenkové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšína vyjízdí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: Lidi jste tam?
A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo,
že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

DONEY GAL

Americká lidová, text Vlastimil Marhoul

(Doprovod: 7)

Moderato

1. Kdo ví, proč to hří - bě tak v lás - ce mám,

stá - do mu zblou - di - lo Bůh ví kam. R. Ať snít, či

děšť pa - dá — tmou, — já a můj Do - ney Gal

ne - smí - me snít. Stá - le dál ces - tou — svou —

já a můj Do - ney Gal mu - sí - me jít. —

2. V zádech už máme snad tisíc mil,
stále jen spolu jdeme, neznáme cíl.
R.

3. Až z nás jeden zůstane v klínu hor,
já ať to jsem a ne Doney Gal.
R.

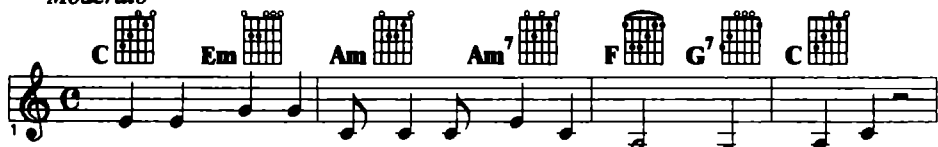
EZOP A BRABENEC

Hudba J. Ježek, text J. Voskovec a J. Werich

(Doprovod: 11)

Moderato

C Em Am Am⁷ F G⁷ C

Jed-nou z le-sa do-mů se ne-sa mou-drý E-zop;

Em Am Am⁷ F G⁷ A⁷

pot-kal brab-ce, kte-rý bra-ben-ce má-lem se-zob.

Dm E Dm D⁷ G⁷

Bra-be-nec se chech-tá, — E-zop se ho hned ptá, —

C Em Am Am⁷ F G⁷ Dm G⁷

če-mu že se na trá-vě v le-se prá-vě řeh-tá?

C G⁷ C B

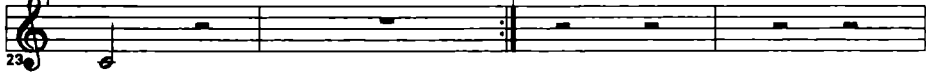
Já, po-ví-dá bra-be-nec, se ta-ky rád hla-si-tě
Vím, to-tiž ten bra-be-nec, mra-ve-neč-ník, že se mě

A⁷ D⁷ A⁷^{4fr.} G⁷

chechtám, chech-tám, když pu-pe-nec ky-se-li-nou lep-
ne-ptá, ne-ptá, poz-ře mne ať se chechtám, ne-chech-

1.   2.

23.

tám.
tám.

 4fr.   4fr.

27.

Kam-pak by to do - šlo tře-ba s pou-hou ponra - vou,

31.

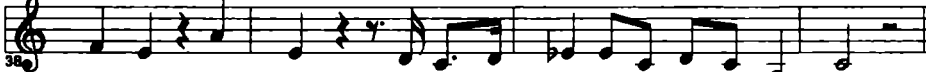
kdy-by měla pla-kat, že je pta - čí potra - vou.

36.

Ty, ač nej-si bra - be-nec, se ta-ky rád hla - si - tě

   4fr.

38.

chechtej, chech - tej a na svou bí-du si ne-za-rep - tej!

(THE HOUSE OF THE RISING SUN)

DŮM U VYCHÁZEJÍCÍHO SLUNCE

Traditional, text Z. Borovec

(Doprovod: 7)

Moderato

1. Snad znáš ten dům za New Or - leans, ve ští - tu
znak slunce má, — je to dům, kde lká sto chlap-ců u-bo-
hých a kde jsem zkejs i já. 2. Mé
má - mě Bůh dal vě-nem, — prát a šít blue
jeans, tá - ta můj se flá - kal —
jen sám po New Or - leans. 3. Bankro -

3. Bankrotář se zhroutil před hernou,
jenom bídu svou měl a chlast,
k putykám pak táh' tu pouť mizernou
a znal jenom pít a krást.

4. Být matkou, dám svým synům
lepší dům, než má kdo z vás,
ten dům, kde spím, má emblém sluneční,
ale je v něm jen zima a chlad.

5. Kdybych směl se hnout z těch klestí,
pěstí vytrhnout tu mříž,
já jak v snách bych šel do New Orleans
a měl tam k slunci blíž.

FRANKY DLOUHÁN

Hudba a text M. Torok, R. Redd, slova Jan Nedvěď

(Doprovod: 4)

1. Kolik je smutné-ho, když mraky černé jdou lidem nad hlavou, —
smutnou dá-la-vou, — já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, — každý zapom-něl. R. Měl kapsu prázdnou Franky
Dlouhán, po státech toulal se jen sám a že byl ve-se-lej, tak každéj měl ho
rád, tam ru-ce k dí-lu mlč-ky při-lo-ží a za-se jo-de dál a
každéj, kdo s ním chvíli byl, — tak dlouho se pak smál. —

2. Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.

A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

R.

3. Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše, smutně spí.
Bůhví jak, za co, tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.

R.

GUANTANAMO

Traditional, text M. Jaroš

(Doprovod: 7)

Živě

1. Palmy se kývají, z krčmy zní o-pi-lé hlasy, — ví-tr si pohrává
s vlaj-kou pru-hů a hvězd. Blyš-tí se bo-dá-ky, hlavně a tan-ko-vé
pá-sy, — ví-ří bí-lý pí-sek vy-prahlých, slaných cest.
R. Guanta - na - mo he-já, Guanta - namo, — Guan-ta - na - mo
he-já, Guanta - namo. — Guan-ta - na - mo he-já, — Guanta -
na-mo, — Guan-ta - na - mo he-já, Guan-ta - na - mo.

2. Dál k moři táhnou se šedivé pruhy drátů,
vítr si pohrává s vlajkou pruhů a hvězd.
Bodáky, tanky a vojáci Spojených států
víří bílý písek vyprahlých, slaných cest.

R.

3. Rum naitech chladí a whisky zas ohnivě pálí,
na polích zraje třtina a schne sláma.
Moře se valí a přiboj se třští o skály,
harmonika pívá písničku Guantanamo.

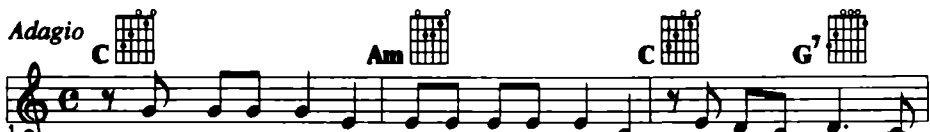
R.

HLEĎ, BOŽE, LÁSKY

Polský nápěv, text Věra Klecanská

(Doprovod: 1)

Adagio

1. Hleď, Bo-že, lás-ky, pí-seň dí-ků-vzdá-ní vě-ří-cích sbor chce
za tvé-ho svěd-ka, kte-rý bez vá-há-ní svůj ži-vot z ví-ry

to-bě za-pě-ti. Jen k Tobě z lás-ky zem-řel v pla-me-nech,
dal ti k o-bě-ti.

náš mi-str Jan, vzor věr-ných svěd-ků všech. věr-ných svěd-ků všech.

2. Na břehu Rýna, ze hranice vznaté,
již stoupá dým a jisker tisíce.
Jak mušky letí svatojánské zlaté,
vítězství pravdy tvojí věštice.
[: Ty jiskry též mou, Bože, duši zvou,
žít životem tu svatou pravdu tvou. :]

3. Tisíce světů, že jsi, Bože, hlásá,
když tiše dálným kroužím vesmírem.
O tobě mluví hor i lesů krása
a já tě, lásko, tuším v srdci mém.
[: Dej, abys v srdcích vždy byl milován,
rád jak tě měl náš dobrý mistr Jan. :]

HODNÉ ŠTĚNĚ

Česká zlidovělá, text Jan Werich

(Doprovod: 1)

The musical score is written on three staves in G major (one sharp) and 2/4 time. It includes guitar chord diagrams for C, F, and G7. The lyrics are in Czech and follow the melody.

1. Na - ro - di - lo se ště - ně, li - dí se ne - bá -
lo, _____ se svým stí - nem na ště - ně,
to ště - ně, ce - lej den si hrá - lo. _____

2. A když povyroستlo víc,
protáhlo si nohy,
vydalo se do ulic, do vesnic
očuchávat rohy.

3. Čuchá tady, čuchá tam
a ocasem vrtí,
uviděl ho jeho pán, grobián,
rozvzteklil se k smrti.

4. Aby pes znal celou ves,
to jsou náký mravy?
Takovej všetečnej pes na řetěz,
to mu mravy správí!

5. A tak na řetěze rost,
až z něj vyrost hafan.
Jednou mu pán pro radost dával kost
a byl zle porafán.

6. Jaktó, že ten pes kouše,
sám sebe se tázal,
dřív neublížil mouše, proč kouše,
když jsem ho uvázel?

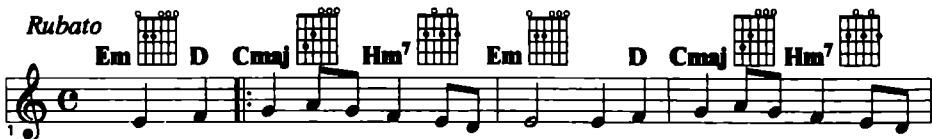
7. Seběhla se celá ves
a pánovi praví:
Celej svět už ví to dnes, že řetěz
mravy nenapraví.

HOLUBÍ DŮM

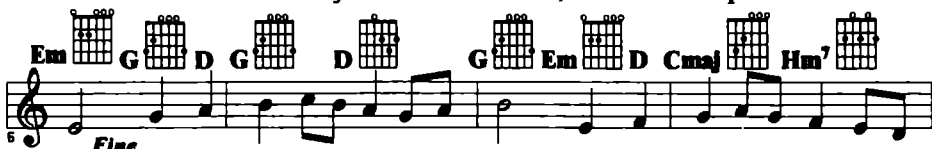
Hudba J. Uhlíř, slova E. Synek

(Doprovod: sloka ad libitum, refrén 4)

Rubato

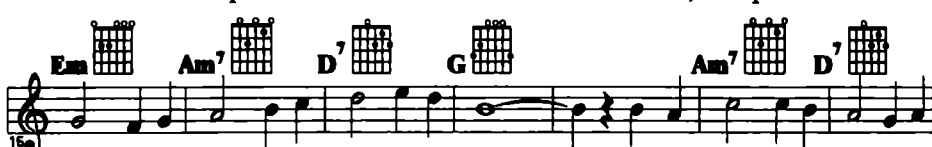
1. Zpí-vám ptá-kům a zvlášť ho-lu - bům, stá-val v ú-do-lí mém sta-rý
dív-ka jim há - ze-la hrách, má-vá - ní pe-ru - tí ví-ří

dům, ptá - ků houf za-lé-tal ke kro - vům, měl jsem rád ho-lu-bích kří-del
prach, ptá - ci krou-ží a ne-zna-jí strach, měl jsem rád sta-rý dům, je - ho

šum. Vlídná práh. — R. Hledám dům ho-lu - bí, kdopak z vás cestu

ví? Míval stáj roube-nou, bí-lý štít. — Kde je dům ho-lu - bí a ta

dív-ka, kde spí, vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít. — 2. Sdělňý

2. Sdělňý déšť vypráví okapům, bláhový, kdo hledá tenhle dům.
Odrůstáš chlapeckým stěvícům, neslyšíš holubích křídél šum.
Nabízej úplatou cokoli, nepojíš cukrových homolů,
můžeš mít třeba zrak sokolů, nespátíš ztracené údolí.

R.

Zpívám ptákům a zvlášť holubům, stával v údolí mém starý dům.

HOLDUJ TANCI, POHYBU

Hudba J. Ježek, slova J. Voskovec a J. Werich

(Doprovod: 1)

Marcia

1

Zhlu-bo-ka dý - chat, zhlu-bo-ka dý - chat, vy-pnout pr - sa,

6

bři-cho za-str - čit! Zhluboka dý - chat, zhlu-bo-ka dý - chat, raz,

16

dva, tři! Vykročit ráz - ně, vykročit ráz - ně, le-vou,

23

pravou, pa-ži při-pa-žit! Vykročit ráz - ně, vykročit ráz - ně,

30   *Moderato*   3tr.

raz, dva, tři! Rá-no tě-lo do po-hy-bu dá-me,

36 3tr.   3tr.

a-by se nám rozprou-di-la krev, když jsme v tom, tak si hned zazpí - vá-me.

Marcia

40. Cm G⁷ C A⁷ Dm⁷ G⁷ C D⁷

45. G C C⁷ F F⁷dim C G⁷ C G⁷

50. C A⁷ Dm⁷ G⁷ C D⁷ G⁷ G⁷ C C⁷

55. F F⁷dim C G⁷ C E C⁷ 4fr. F⁷ H⁷

60. E C⁷ 4fr. F⁷ H⁷ G G⁷dim Hm D⁷

65. Dm⁷ G⁷ C A⁷ Dm⁷ G⁷ C D⁷ G C C⁷

71. F F⁷dim C G⁷ A⁷ Dm⁷ C G⁷ C

HRÁZ

Hudba i text Jan Nedvěd

(Doprovod: 6)

1. Stál tam na strá-ni dům, — v něm žid-le a stůl, — pár ků-ží a

krb, co dřevo z něj voní, — s jarem, když máj rozdá barvy své, — tu

sosna krásná nad chajdou se skloní. — A říčka, když stříbrným há-

vem se při-kry-je s rá - nem, své a - hoj! jí dáš, a pak je tu

den. Zazní ú-do-lím kyta-ra tvá, — ta pí-seň rá-no

u- ví - tá, — svět s ním, svět s ním.

2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítají rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou.
Po slůvkách, který se říká,
po dnech něžných stisků vás uvítá chajda
a zas je tu den. Zazní údolím ...

3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: Je poslední den.
Voda zaplaví údolí, sosnu, chajdu, pohled zabolí.
Ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém.
Zazní údolím bolest tvá,
ta bolest ráno uvítá, svět s ní, svět s ní.

HUDSONSKÉ ŠÍFY

Hudba i text Stanislav Wabi Daněk

(Doprovod: 3)

♩ = 100

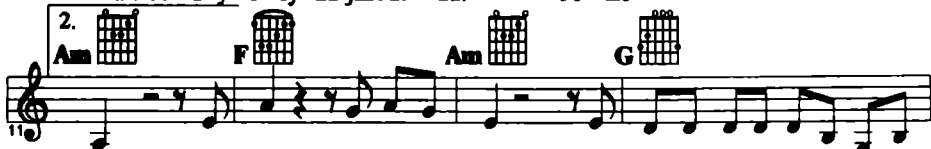
1. Ten, kdo ne-zná hu-kot vo-dy lo-pat-ka-ma ví-fe-ný, ja-ko
ne-pře-klá-dal u-hlí, šíf, když na měl-či-nu vjel, má-lo

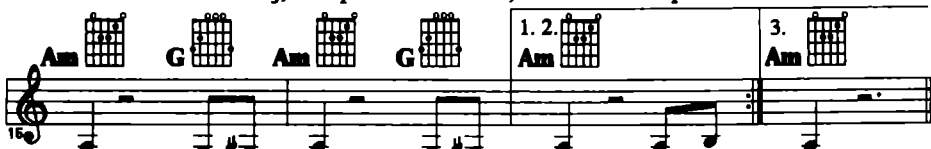
já, ja-ko já, kdo Hud-sonský slapy ne-zná sí-rou pek-la sí-fe-ný, ať se
zná, málo zná, ten, kdo ne-měl tě-lo ztuhlý, až se noč-ním chla-dem chvěl, ať se

na hud-son-ský šíf-fy naj-mout dá. Jo-ho - ho. Ten, kdo
na hud-son-ský šíf-fy naj-mout dá. Jo-ho -

ho. A - hoj, pá-ru tam hoď, ať do pek-la se dří-ve do-hra-

bem! Jo-ho - ho, jo-ho - ho. Ten, kdo ho.

2. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostlých
lodníků, jako já, jako já,
ten, kdo cejtí se být chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá. Johoho.

3. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
jako já, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho kouře smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá. Johoho.

Ten, kdo má na bradě mlísko, kdo se rumem
neopil, málo zná, málo zná.

Kdo necejtí hrůzu z vody, kdo se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá. Johoho.

R.

Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno
fuk, kdo je sám, jako já,

kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě prima
kluk, ať se na hudsonský šífy najmout dá. Johoho.

R.

HVĚZDA NA VRBĚ

Hudba Karel Mareš, text Jiří Štaidl

(Doprovod: 7)

S beatem

1. Kdo se vo-čer hájem vrací, ten ať klopí zra-ky, ať je
je-ho o-či zjistí, i když se to ne-zdá, že na

ni-kdy ne-o-bra-cí k vr-bě kři-vo-la-ký.
vr-bě, kro-mě

2. Ji-nak lis-tí, vi-sí ma-lá hvěz-da. *Fine*

Vi-dě-li jsme jednou v lukách, plakat na tý vrbě kluka, který

pev-ně vě-řil to-mu, že ji sun-dá z to-ho stro-mu. 2. Kdo o
D.S. al Fine

2. Kdo o hvězdy jeví zájem, zem, když večer chladne,
ať jde klidně někdy hájem, hvězda někde spadne.
Ať se pro ni rosou brodí a pak vrbu najde si,
a pro ty, co kolem chodí, na tu větev zavěsí.

CHLUPATÝ KAKTUS

Hudba E.F. Burian, text J. Gruss

(Doprovod: 11)

Moderato

1 Chlu - pa - tý kak - tus mám tak rád,

6 je to můj ze - le - ný ka - ma - rád,

9 chlu - pa - tý kak - tus mám tak rád,

13 ten mu - sí na strá - ži stát, když jdu spát. *Fine*

17 Ros - te, od de - sí - ti k pě - ti, na své pou - šti smut - kem za vá - tý,

21 na - ro - di - ly se mu čty - ři dě - ti, při - šly na svět vou - satý. ____

IRENE, JDI SPÁT

Hudba Huddie Ledbetter

(Doprovod: 7)

Moderato

The musical score is written for guitar and voice. It consists of six staves of music. Above the staves, guitar chords are indicated with diagrams: G, D7, G, G7, C, Am, D7, G, G, D7, G, G7, C, Am, D7, G, (D7). The vocal line is written in a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. The lyrics are written below the notes. The score includes a 'Fine' marking and a '16.' measure marker. The lyrics are: R. I - rene, jdi spát, I - rene, jdi spát. Jdi spát, I - rene, jdi spát, I - rene a nech si o mně zdát. 1. Já pfi - šel si o te - be říct, tvá má - ma hna - la mě ven. Ať kou - kám prej dál svo - jí ces - tou jít a víc - krát se ne - vra - cím sem.

R.

2. Já nejsem farmář, to vím,
jsem tulák a toulám se rád.
Spím, kde se dá, suchej chleba jím,
je psí život takhle se štvát.

R.

3. Vzal čert tenhle prokletej kraj,
vzal čert tenhle bláznivej den.
Až hvězdy zhasnou, já feknu jen:
Buď sbohem, má Irene, good night.

R.

JACKOVA PÍSEŇ

Americká lidová, text J. Voskovec a J. Werich

(Doprovod: 4)

Moderato

1. Můj strýček Jack když na-ro - dil se, to by - lo slá - vy,

pan starosta gratuloval, buče - ly krá vy. Táta z něj chtěl každým coulem

ná - moř - ní - ka mít, má - ma pro - to dá - va - la mu sli - vo - vi - ci pít.

Tempo di marcia

(Nakonec marcia funebre)

R. Jack se strašně vo - dy ští - tí, jak má námoř - ní kem bý - tí?

Pů - vo - dem z mo - ravské vis - ky mo - že ne - zná, za - to zná whis - ky.

2. Když Jackovi táhlo kvapem na čtrnáctý rok,
řek mu táta: Teď uděláš do života krok!
Máma ti dá slivovici a já okurku
a pojedáš třetí třídou až do Hamburku.
R.

4. Když mu bylo sedmdesát let a jeden den
pohádal se s putykádem, zaplatil, šel ven.
Dojemný to vskutku pohled na tu postavu,
jak s vyláječím plnovousem kráčí k přístavu.
R.

3. V Hamburku hned na nádraží v první ulici
Jackovi se začlo stýskat po slivovici,
zapad do první putyky, už z ní nevyšel,
šestapadesát let o něm nikdo neslyšel.
R.

5. A tak Jack, co vetchý stařec, dílem náhody,
poprvé v životě spatřil tolika vody.
Řek si: "Hele slivovice!" skočil tam a pil
a než přišel vodě na chuť, Jack se utopil.

R. Tak dlouho se vody štítil,
až se na tu vodu chytil,
původem z moravské visky
měl pít sodovou vodu z visky.

JAPONEČKA

Autor neznámý

(Doprovod: 6)

Moderato

1. V Yokohamě v pří-sta-vu, kde noc vlád-ne tmou, loučil se tam

námořník se svou díven-kou. A Japonečce ma-lé — slzičky

sté-ka-jí, když je-ho re-ty ru-dé — slo-va lás-ky šep-ta - jí.

R. Má Japonečko malá, — dřív než zvad-ne sa-kur květ, tvoje láska nesko-

na-lá — přivede měk tobě zpět. Ta chvíle odlou-čení — rozplyne se

ja-ko dým a potom, děvče mi lé, — budu navždy jenom tvým.

2. Byl to onen námořník, co pro ženy žil,
co v každickém přístavu z číše lásky pil.
Na Japonečku malou už dávno zapomněl,
že její retы rudé kdysi dávno líbat směl.

R.

JARO

Hudba J. Štáhlavský, text J.Štáhlavský, T. Linka

(Doprovod: 4)

♩ = 188

Am C G Am

1. My če - ka - li ja - ro a za - tím při - šel mráz.
Z těž - kých, čer - ných mra - ků se stá - le sy - pal snůh

C G Am

Tak straš - li - vou zi - mu ne - po - znal ni - kdo z nás.
a vá - ni - ce sí - lí v po - ry - vech le - do - vých.

C G Dm

Z chý - ší dře - vo mi - zí a mou - ka u - bý - vá, do sý - pek se
Zvěř z o - kol - ních le - sů nám stá - la u dve - ří a hla - do - ví

G

1. 2. Am

ra - děj' už ni - kdo ne - dí - vá. ří a stá - le blíž.
ptá - ci při - lét - li za zvě -

2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašený soused na okno zaklepal:
Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zajel, doktor snad poradí.

Půjčil jsem mu koně a když sedlo zapínal,
dřívě, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
Nejezdí naší zkratkou, je tam velký sráz,
a v téhleť bouři tam snadno zlámeš vaz,
tak neriakuj!

3. Na to chmurné ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu hroznou chvíli, když kůň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho, než se vítr utišíl,
na sněhové pláně si každý pospíšil.

Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem,
já klobouk sňal.

4. Někdy ten, kdo spěchá se domů nevrací.

JOŽIN Z BAŽIN

Hudba i text Ivan Mládek

(Doprovod: 4)

Foxtrot

1. Je-du tak-hle tá-bo-řit Ško-dou sto na O-ra-vu.

Spě-chám, pro-to ris-ku-ju, pro-jíž-dím přes Mo-ra-vu.

Řá-dí tam to stra-šid-lo, vy-stu-pu-je z ba-žin,

že-re hlav-ně Pra-ža-ky, jme-nu-je se Jo-žin.

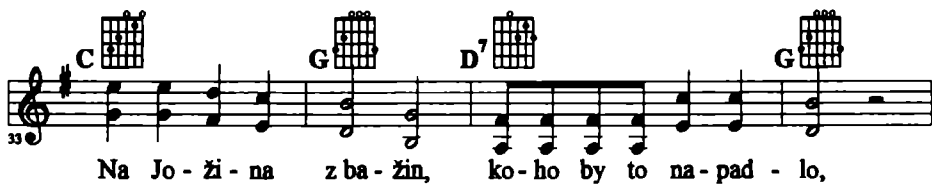
R1. Jo-žin z ba-žin mo-čá-lem se plí-ží,

Jo-žin z ba-žin k ves-ni-ci se blí-ží.

The musical score is written on a grand staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It consists of six staves of music. Above the first staff is the tempo marking 'Foxtrot'. Above each staff are guitar chords indicated by letters and diagrams. The lyrics are written below the notes. The score includes measure numbers 1, 5, 9, 13, 17, and 21. The chords are: Em, H7, Em, H7, Em, D7, G, D7, G, H7, Em, D7, Em, H7, Em, D7, G, Gdim, D7, G.

25 Jo - žin z ba - žin už si zu - by brou - sí,

29 Jo - žin z ba - žin kou - še, sa - je, rdou - sí.

33 Na Jo - ži - na z ba - žin, ko - ho by to na - pad - lo,

37 pla - tí jen a pou - ze práš - ko - va - cí le - tad - lo.

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice.

Privítal mě předseda, řek mi u slivovice:

"Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD."

R1.

3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,

Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."

Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R2. Jožin z bažin už je celý bílý,

Jožin z bažin z močálu ven plíí.

Jožin z bažin dostal se na kámen,

Jožin z bažin, tady je s ním amen.

Jožina jsem dohnal, už ho držím, johohó,

každá kačka dobrá, prodám já ho do zoó.

(WE SHALL OVERCOME)

JEDNOU BUDEM DÁL

Z. Horton, F. Hamilton, G. Caravan, P. Seeger

(Doprovod: 9, 1)

Český text I. Fischer

Moderato

1. Je-dnou bu-dem dál, je-dnou bu-dem dál, je - dnou bu - dem dál, já vím. Ó, jen ví - ru mít, dou - fat a jít, je - dnou bu - dem dál, já vím.

2. Cíl je blízko nás, já vím.
Jen víru ...

3. Jednou přijde mír, já vím.
Jen víru ...

We shall overcome, we shall overcome,
we shall overcome some day.
Ó, deep in my heart I do believe,
we shall overcome some day.

We shall live in peace, ...

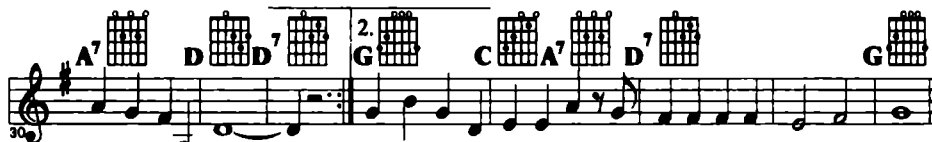
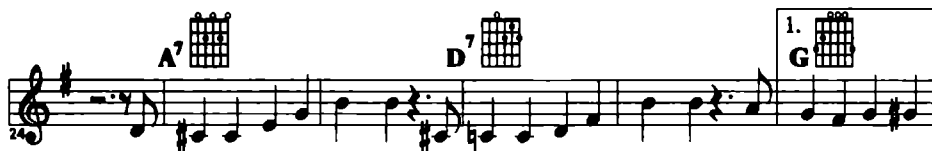
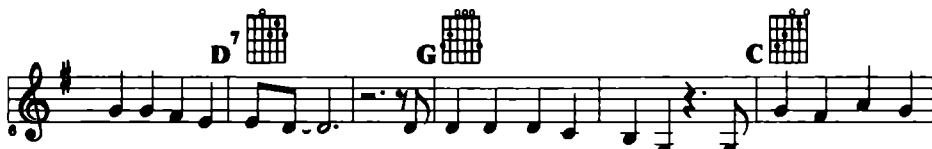
We'll go hand in hand, ...

KAŇONEM TAKHLE K VEČERU

Hudba Jiří Šlitr, text Jiří Suchý

(Doprovod: 4)

Foxtrot

KDE DOMOV MŮJ

Hymna České republiky

Hudba Fr. Škroup, text J. K. Tyl

(Doprovod: 9, 1)

Mírně

1. Kde domov můj, kde domov můj? Voda hu - čí po lu -
či - nách, bo - ry šu - mí po ska - linách, v sadě skví — se jara
květ, zemský ráj — to na po - hled; a to je ta krá - sná
ze - mě, země če - ská, domov můj, země česká domov můj!

13

2. Kde domov můj, kde domov můj?
V kraji znáš-li bohumilém
duše útlé v těle čilém,
mysl jasnou, vznik a zdar,
a tu sílu vzdoru zmar!
To je Čechů slavné plémě,
mezi Čechy domov můj,
mezi Čechy domov můj!

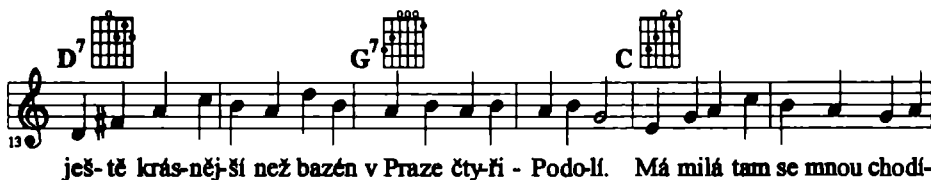
Poznámka: Textem hymny je pouze 1. sloka

KDYŽ JE V PRAZE HIC

Hudba Ivan Mládek, text František Prošek

(Doprovod: 4)

Foxtrot

2. Když je v Praze abnormální mráz,
do Měchenic táhne mě to zas,
do prázdného bazénu tam s milou chodíme,
na betonu někde na dně do očí si hledíme.

Neplavou tam žádné rybičky,
dáváme si sladké hubičky,
má milá je v dobré míře, úsměv na rtech má,
chleba s máslem ukousnout mi dá.

KDYŽ JSEM KYTICI VÁZALA

Hudba J. Ježek, slova J. Voskovec a J. Werich

(Doprovod: 2, 7)

Waltz

1 Co do pou - pě - te, kte - ré ne - má, _____ kte - ré ne - má

5 ni - kdy květ mít. _____ Co do děv - če - te, kte -

11 ré ne - má, _____ kte - ré ne - má pro ko - ho žít. _____

16 K če - mu jsou mės - ta, když v nich ne - ní, _____

21 když v nich ne - ní, kdo mě má rád. _____ K če - mu ne -

26 vě - sta, kte - rá se má, _____ kte - rá se má bez lás - ky

31 vdát. _____ Čas - to - krát jsem se tá - za - la, když jsem ky - ti - ci

The musical score is written on a grand staff with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Waltz'. The score includes guitar chords (D, D7, G, A7, H7, Am, Em, E7) and a vocal melody line. The lyrics are in Czech. The score is divided into systems, with measure numbers 1, 5, 11, 16, 21, 26, and 31 indicated at the beginning of each system.

38.
 vá - za - la, čas-to-krát jsem se tá - za - la: Ko - mu ji dám?

41.
 Má du - še pře - ce zlá ne - ní, má lás - ka ne - ní má - me - ní,

45.
 proč sa - mo - tu a trá - pe - ní mám.

49.
 Jen jed - nou se mi zdá - lo, že měl mne ně - kdo

52.
 rád, mé srd - ce už se smá - lo, že mo - hlo mi - lo - vat.

57.
 Čas-to-krát jsem se tá - za - la, když jsem ky - ti - ci vá - za - la,

61.
 proč sa - mo - tu a trá - pe - ní mám.

KDYŽ MĚ BRALI ZA VOJÁKA

Hudba i text Jaromír Nohavica

(Doprovod: 7)

Moderato

The musical score is written on a single staff in 2/4 time. It begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Moderato'. Above the staff, guitar chord diagrams are provided for each measure: Am, C, G, C, Dm, Am, E, F, G, C, G, Am, E7, and Am. The melody consists of eighth and quarter notes, with some measures containing rests. The lyrics are written below the staff, aligned with the notes.

1. Když mě bra-li za vo-já-ka, stří-ha-li mě do-ho-la,
vy-pa-dal jsem ja-ko bl- - bec, jak ti vši-chni do-ko-la la
la la, jak ti vši-chni do-ko-la.

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učit,
jak mám správný voják být a svou zemi chránit, ti, ti, ti,
a svou zemi chránit.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,
vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,
krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,
tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
mladá holka lásku potřebuje a tak si k lásce pomohla, la, la, la,
tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,
řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala, la, la, la,
tak se zbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
nashledanou pane Fráňo Šrámků, písnička už skončila, la, la, la.
Jápkak se vám líbila, la la, la? No nic moc extra nebyla.

KDYŽ NÁŠ TÁTA HRÁL

(WHEN PAPA PLAY'D THE DOBRO)

Hudba J. Cash, text J. Vyčítal

(Doprovod: 4)

Živě

1. Když jsem byl chla-pec ma-lej, tak me-tr nad ze-mí,

schá-ze-li se far-má-fi tam u nás v pŕí-ze-mí, me-

zi ni-ma můj tá-ta u pi-va se-dá-val

a tu svo-ji nej-mi-lej-ší hrál.

2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět.
Kdybych si ale v světě moh' ještě něco přát,
tak slyšet zase svého tátu hrát.

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebрал za plotem.
A když mně bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
když je ale noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

KOČKA NA OKNĚ

Hudba J. Šlitr, text J. Suchý

(Doprovod: 4)

Foxtrot

1 La-la-la-lá - la-la, la-la-la-lá - la-la, la-la, la, la-la-lá -

7 la. *Fine* Na ok-ně se-dě-la koč-ka, byl hor-ký let-ní den, na

13 ok-ně se-dě-la koč-ka a kou - ka-la se ven, byl hor-ký let-ní

16 den a kde-kdo cho-dil bos, na ok-ně se-dě-la koč-ka, ven ku

23 zpí - val kos. Byl hor-ký let-ní den a ce-lý svět se smál a

26 mně ve-se-lý sen se pod ja-blo-ní zdál, a ce-lý svět se smál, vi-

36 dím to ja-ko dnes, na ok-ně se-dě-la koč-ka a ven-ku šťo-ka-l pes.

D. C. al Fine

KRAJINA POSEDLÁ TMOU

Hudba Jiří Šlitr, text Jiří Suchý

(Doprovod: 4)

Allegro

The musical score is written on a single staff in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of four lines of music. Above the staff, guitar chord diagrams are provided for each measure. The first line contains measures 1-4 with chords G, C, G, C, G, C, G, C. The second line contains measures 5-8 with chords G, D, G, D, G, D, G, D. The third line contains measures 9-12 with chords G, H7, Em, G, C, G, C, G, C. The fourth line contains measures 13-16 with chords C, C#dim, G, C, G, C, D7, G. The lyrics are written below the staff, aligned with the notes.

1. Krajina po-sed-lá tmou, vzpomínky do sedla zvou,
nu-tí mě vrá-tit se tam, kde bu-du na-vě-ky sám. —
Kde mís-to ú-smě-vů tvých, če-ká jen řa-da snů zlých
a mí-sto lás-ky nás dvou, kra-ji-na po-sed-lá tmou.

2. Když západ v očích ti plál, s tebou jsem naposled stál,
i když jsi čekala víc, přijel jsem tenkrát ti říct,
že mám tě, na každé pád, jedinou na světě rád,
a pak jsem zase jel dál a západ v očích ti plál.

3. Proč jsem se vracel tak rád, proč jsem měl touhu se smát,
když cestou řekli mi: Joe, ta nikdy nebude tvou.
Že láska mizí jak dým, to dneska proklaté vím,
jedno však musím se ptát, proč jsem se vracel tak rád.

LÉTA DOZRÁVÁNÍ

Hudba Jiří Šlitr, text Jiří Suchý

(Doprovod: 4)

Živě

1. Ži-vot je pro mne ob-no-še-ná ves-ta, vše, co se

da-lo, dáv-no už jsem pro-žil, teď už mi zbý-vá

je-nom je-dna ces-ta: vstřik-nu si tro-chu je-du do

žil. Pár ka-pek u-trej-chu jsem po-žil a zí-tra zas si

pro změ-nu, v pří-pa-dě, že bych je-ště o-žil, ku-lí hla-vu pro-že-nu.

To jsem si ří-kal, když mi by-lo dva-cet,

když ne-vě-děl jsem ku-dy dál, až do-bry

36. přel - tel vra - zil mi pár fa - cek a pak se to - mu

41. se mnou smál. 2. Dva ro - ky smát. _____

2. Dva roky na to - to jsem se zas věšel pro tu, co měla oči jako mandle,
co měla pro mě, když jsem se s ní sešel, polibky s chutí cukrkandele.
Pro ni jsem došel k rozhodnutí, že život pes je, buď jak buď,
a nikdo, že mě nedonutí, abych ho žil, když nemám chuť.
Tu opět přítel objevil se náhle, nadávky jeho vyfklé z plných plic
to byly kapky do mé duše zprahlé, a z té mé smrti nebylo zas nic.

3. Až jednou: Lehl jsem si na koleje, neb jsem měl v duši zas nějaký zmatek,
ležel jsem dlouho, vlak však stále nejel a pražce tlačily mě do lopatek.
Dobytčí vlak do městských jatek měl ukončit mé trápení,
byl všední den a přece svátek, dobytčí vlak měl zpoždění.
Čekal jsem zdali přítel se mi zjeví, aby mě vyrval smrti ze klína,
nejde a nejde, asi o tom neví, tak jsem se zved a šel jsem do kina.

4. "Život je pro mne obnošená vesta, na jeho nudu právem stěžuju si,"
to říká sotva jeden člověk ze sta a ostatní se divit musí.
A proto kdo si neví rady, ten ať se smíří s osudem,
my dokaváde budem tady, nikdy říkat nebudem:
"Život je pro mě obnošená vesta, šedá a nudná, jak to rače znát,"
to říká sotva jeden člověk ze sta a ostatní se musí smát.

HORKÝ DEN

Hudba a text Jan Bošina

(Doprovod: 4)

Živě

1. Kvet-ly má - ky, kvet-ly na po-lích a byl hor-kej den.

O - či plá - ly, zrá - lo o - bi - lí, já jel bryč-kou ven.

R. Já jel, já jel, já jel tak - hle sám,

já jel, já jel, to vám po - ví - dám.

2. Kůň můj táhnul bryčku za sebou,
kam jsem táhnul já.
Já jsem táhnul jen tak přírodou,
to přec každé zná.

R.

3. Slunce hřálo, bilo poledne,
někde štěkal pes.
Mně se holka zdálo o tobě,
v mezích voněl vřes.

R.

4. Kvetly máky, kvetly na polích
a byl horkej den.
Ráno, záhy, třeba v neděli,
pojedu zas ven.
R.

MILENCI V TEXASKÁCH

Hudba J. Bažant, J. Malásek, V. Hála, text V. Blažek

(Doprovod: 6)

Fox Trot

1. Chodi-li spo-lu z velké lás-ky

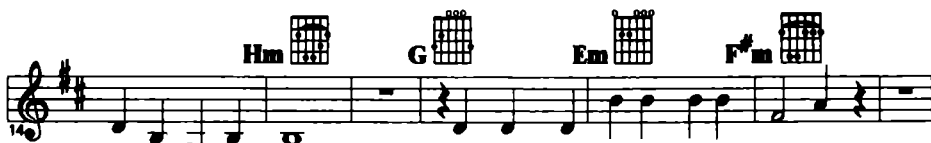
a sedmnáct jim by-lo

let

a do té lásky bez nad-sáz-ky

se vešel

ce-lý ši-rý svět.

Ten svět v nich a-le viděl pás-ky

a jak by mo-hl ne-vi - dět.

Vždyť ho-ro-va-li pro te-

xasky

a se-dm - náct jim by - lo let.

2. A v jedné zvláště slabé chvíli, za noci silných úkladů,
ti dva se spolu oženili, bez požehnání úřadů.
Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
Odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

3. Ať vám to je či není milé, měla ho ráda měl ji rád.
A bylo by moc pošetilé, pro život hledat jízdní řád.
Tak jeden mladík s jednou slečnou, se spolu sešli na trati.
Kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
kéž na trati se neztratí.

MLÝNY

Spirituál, text Dušan Vančura

(Doprovod: 11, 4)

♩ = 160

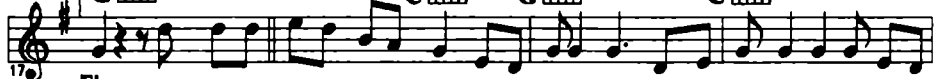
R. Slyším boží mlý - ny, jak se o-tá - čí, slyším boží mlý - ny, jak se o-tá -

1.

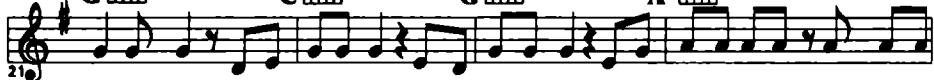

čí, já slyším boží mlý - ny, jak se o-tá - čí, o-tá - čí, o-tá - čí. o-tá - čí. -

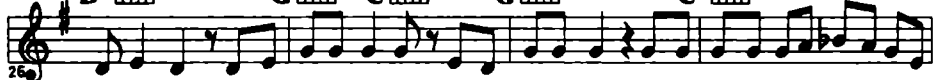
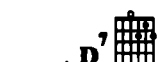

Fine

1. Ty mlýny melou celou noc, melou celý den, me-lou bez výhod a melou

stejně všem, melou do-le-va, me-lou do-pra-va, melou pravdu i lež, když zrovna

vy-hrá-vá. Melou o-tro-ká-ře, melou o-tro-ky, melou na minuty na hodiny,

na roky, melou pomalu a jistě, ale melou včas, já už slyším jejich hlas.

R.

2. Ó, já chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem, pane, já bych mlel, až by se chvěla zem, to mi věřte, uměl bych dobře mlt, já bych věděl, komu ubrat, komu přitlačit. Ty mlýny čekají někde nad námi, až zdola zazní naše volání, až zazní jeden lidský hlas, proboha melte, je čas.

R.

MONTGOMERY

Tradicional, text Míla Jaroš - Skunk

(Doprovod: 6)

Volně

D G Em A⁷

1. Děšť ti hol - ka smá - čel vla - sy, z tvých o -
 R. Z ce - lé již - ní es - ka - dro - ny ne - zbyl

D A⁷ D

čí zbyl prázd - ný kruh. Kde je zby - tek tvo - jí
 a - ni je - den muž, v Mont - go - me - ry bi - jou

G Em A⁷ D A⁷

krá - sy, to ví dnes - ka je - nom Bůh.
 zvo - ny, děšť ti smý - vá ze rtů růž.

1. Děšť ti holka smáčel vlasy,
 z tvých očí zbyl prázdný kruh.
 Kde je zbytek tvojí krásy,
 to ví dneska jenom Bůh.

R. Z celé jižní eskadrony
 nezbyl ani jeden muž,
 v Montgomery bijou zvony,
 děšť ti smývá ze rtů růž.

2. Tam na kopci v prachu cesty
 leží i tvůj generál.
 V ruce šátek od nevěsty,
 ale ruka leží dál.
 R.

3. Tvář má zšedivělou strachem,
 zbylo v ní pár těžkých chvil.
 Proužek krve stéká prachem,
 děšť mu slepil vlas jak jíl.
 R.

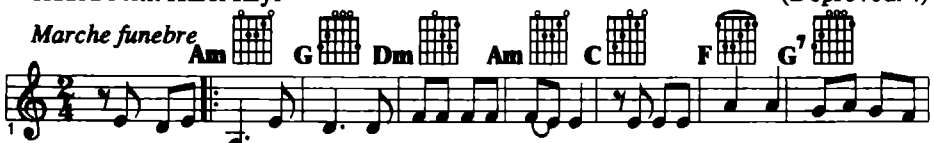
4. Děšť ti šeptá jeho jméno,
 šeptá ho i listoví.
 Lásku měl rád víc než život,
 to ti nikdy nepoví.
 R.

MORITURI TE SALUTANT

Hudba i text Karel Kryl

(Doprovod: 4)

Marche funebre

1. Cesta je prach a štěrka a u-dusaná hlí- na a šedé šmouhy kreslí do vla-

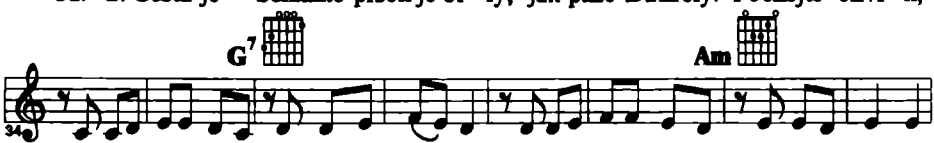
sů az hvězdnych drah má šperk, co kamením se spí- ná a pírká touhy z křídél Pega-

sů. A z hvězdnych drah má šperk, co kamením se spí- ná a pírká touhy z křídél Pega-

sů. 2. Cesta je Seržante písek je bí- lý, jak paže Daniely. Počkejte chví- li,

mé o-či u-vi-dě-ly tu strašně dáv-nou vteřinu zapomnění. Seržante mávnou

a budem zasvěceni. Morituri te salutant! Morituri te salutant! 3. Tou cestou

2. Cesta je bič, je zlá
jak pouliční dáma,
má v ruce štítky
v pase staniol.
[: A z očí chťič jí plá,
když háže do neznáma
dvě křehké snítky
rudých gladiol. :]

3. Tou cestou dál jsem šel,
kde na zemi se zmítá
a písek víří
křídlo holubí.
[: A marš mi hrál zvuk děl,
co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří,
které zahubí. :]

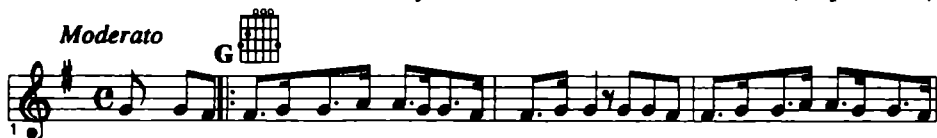
4. Cesta je tér a prach
a udusaná hlína,
mosazná včelka
od vlkodlaka.
[: Rezavý kvér, můj brach
a sto let stará špína
a děsně velká
bílá oblaka. :]

MOTÝL

Hudba Jiří Šlitr, slova Jiří Suchý

(Doprovod: 4)

Moderato

Ona: Někdy si my-slí-vám, že lás-ka je mi vzdá-le-ná, nejím a ne-zpí-vám a třesou se mi
že jsem mo-týl, který si vzal do hlavy, že lě-tat z kytky na kytku ho vlastně

ko-le-na, ten po-cit však se ja-ko dým roz-ply-ne, když tě zřím a do du-še mi pad-ne
ne-ba-ví, a pro-to roz-ho-dl se hned pro nej-krás-ně-jší květ a jenom pro něj hod-lá

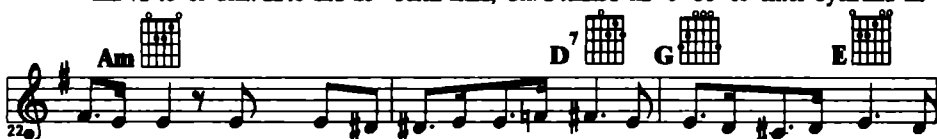
klid. On: Zdá se mi, žít. Snad řek' jsem víc, než chtěl jsem říci, Ona: to už se

stá - vá, — On: bude to tím, že dobře vím, že jsi ta pravá. — Že se mi

hla-va to-čí Ona: za to mů-že šefík snad, On: a tužkou na o-bo-čí chtěl bych zku-sit

ver-še psát, Ona: to všech-no bu-de je-nom tím, že dáv-no do-bře vím, že

lás-ka ne-dá lidem spát, Oba: že láska nedá, — nedá lidem spát. —

NA KAMENI KÁMEN

Hudba a text Jan Nedvěd

(Doprovod: 6)

1. Jako suchej, starej strom, ja-ko vše ni-čí-cí hrom, jak v poli

trá-va, při-pa-dá mi ten náš svět, pl-nej ře-čí a čím

víc, tím líp se mám. — R. Bu-dem o ně-co se rvát,

až tu ne-zů-sta-ne stát — na ka-me-ni ká-men.

A jest-li ne-ní žád-nej Bůh, tak nás

vez-me ze-mě,vzduch, no, a po-tom a-men.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R.

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde, přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
tak jsem si zvyk na všechno kolem nás.

R.

NÁHROBNÍ KÁMEN

Hudba Petr Novák, text Ivo Plicka

(Doprovod: 6)

Smutně

1. Když půj-deš po ces-tě, kde rů - že vad-nou, kde ros-tou
stro-my bez lis - tí, tak vyj-deš na mís-to,
kde tvý s-lzy spad-nou na hrob, co nik-do nečis - tí.

The musical score is written on three staves. The first staff begins with the tempo marking 'Smutně' and the key signature of one sharp (F#). It includes guitar chords G, Em, G, and A. The second staff continues with chords G, C, G, and Em. The third staff concludes with chords G, A, G, C, and G. The lyrics are written below the notes, with some words hyphenated across lines.

2. Jen starej rozbitej náhrobní kámen
řekne ti, kdo nemoh už dál.
Tak sepni ruce svý a zašeptej ámen,
ať jsi tulák nebo král.

Recitativ:

Dřív děvče chodilo s kyticí růží, rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
Oči jí maloval sám Bůh černou tuší, pod jejím krokem tál snh.

3. Všem lidem dávala náručí plnou,
sázela kytky podél cest.
Jednou však zmizela a jako když utne,
přestaly růže náhle kvést.

4. Pak jsem jí uviděl, ubohou vřlu,
na zvadlých květech věčně snít.
Všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
že sama dál nemohla žít.

5. Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
a čerstvé růže jsem tam dal.
Pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
a svojí píseň jsem jí hrál.

NĚCO OLÁSCÉ

Hudba i text Pavel Dobeš

(Doprovod: 6)

Moderato (a)

1. Za le-do-vou horou a černý - mi le-sy je stříbr-ná ře-ka a za ní
 kdesi sto-jí do-mek bez a - dresy a bez de - chu.
 Byd-lí v něm nechci říkat víla, a-le co na tom, i kdyby by-la,
 před lid- mi se trošku skryla a víme o ní hlav-ně z do-sle-
 chu. Že li-di ro-zum-né blb-nout nu - tí a ne - ní
 chla- py a z chla-pů puberťáky, o ženských
 na ní nej-men-ší spo-leh - nu-tí, co ji zrov-na na-pad-ne, to udě-
 nemlu-vím, tam to pla-tí ta-ky a uráž-li- vá je a
 lá. Z pu-ber-ťá-ků hoř-ko-slad-ko - ky-se - lá.

2.

1. G⁷

2. G⁷ C

(c)

Gene-tič-tí in-že-ný-fi lá-mou je-jí kód, po Pra-ze se
o nich ší-ří, že jez-dí tram-va - jí. Str-ka-jí hla-vy
pod vo-do-vod a pak i o-ni na-ko-nec pod-lé-ha - jí.

(b) A holubicím dál rostou křídla dravců, družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí, že jednou bude vládnout světem,
tedy i nám a po nás našim dětem, které na tom budou stejně špatně, jako my.

(b) Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní, platí i s úroky a nepočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor:
papuče letí pod pohovku, nákupní tašky padají na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

(a) Až vám ta potvora zastoupí cestu, sedněte na zadek a sedte jak z treštu.
Jen ať si táhne, jak to dělají vandráci.
Láska se totiž, i když je prevít, nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.

(a) A nesmí vám to nikdy přijít líto. Kupte si auto a cucejte chito,
odreagujte se psychicky.
Protože jestli byste na ni měli myslet, to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

(b) Převrhněte stůl. opusťte dům, fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče.
Na světě není větší víra, pro žádnou z nich se tolik neumírá,
ani v žádné jiné zemi na světě.

(b) Hm ...

OKNO MÉ LÁSKY

Hudba Petr Janda, slova Zdeněk Rytíř

(Doprovod: 10)

S beatem

1. Kdo tě lí-bá, když ne já, kdo tě hlí-dá, když ne
2. Kdo ti zpívá, když ne já, kdo tě mí-vá, když ne

já, ok-no v přízemí je zav-ře-né i dnes, lás-ko má. —
já, ok-no v přízemí je za-vře-né i dnes, lás-ko má. —

R. A v jeho les - ku vidím při-chá-zet — sebe ve vě - ku patnáct

let a znovu ě - kám spou-stu něžných vět:

Ty, já, jsme my, ty a náš je svět.

3. Kdo tě budí, když ne já,
kdo tě nudí, když ne já,
okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.

R.

4. Kdo tě hladí, když ne já,
kdo tě má rád, když ne já,
kdo tě zradí, když ne já.
Ty, já, jsme my, my a náš je svět.

ORANŽOVÝ EXPRES

(ORANGE BLOSSOM SPECIAL)

Hudba E. T. Rouse, text Jan Vycítal

(Doprovod: 4)

Živě

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a common time signature (C), and a key signature of one sharp (F#). Above the staff are two guitar chord diagrams: a C major chord and a C7 major chord. The melody consists of eighth and quarter notes. The lyrics '1. Už z rod-ný- ho ran-če vi- dím jen ko- mín a stáj, hej,' are written below the staff. The second staff continues the melody with a treble clef, a common time signature (C), and a key signature of one sharp (F#). Above the staff are two guitar chord diagrams: an F major chord and a C major chord. The lyrics 'už z rod- ný- ho ran- če vi- dím jen ko- mín a stáj, rych- lík' are written below the staff. The third staff continues the melody with a treble clef, a common time signature (C), and a key signature of one sharp (F#). Above the staff are two guitar chord diagrams: a G7 major chord and a C major chord. The lyrics 'v bar- vě po- me- ra- nče už mě ve- ze, tak good bye. 2. Tak' are written below the staff.

1. Už z rod-ný- ho ran-če vi- dím jen ko- mín a stáj, hej,
už z rod- ný- ho ran- če vi- dím jen ko- mín a stáj, rych- lík
v bar- vě po- me- ra- nče už mě ve- ze, tak good bye. 2. Tak

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdářský lucerny, komáří jisker v ovzduší,
a pak když oranžovej expres mi houká do uší.

Rec.

Helou, kam jedeš, tuláku? - Nevim.

Na New York? - Nevim.

Nebo na Nashville? - Nevim. Mně stačí,
když slyším, jak ty pražce drncaj,
djúdá, djúdá, djúdá, djúdá ...

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckým vaku šmátrám po lahvi tokaje,
píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.

4. Už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj,
už z rodnýho ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York,
good bye.

PAMPELIŠKY

Autor neznámý

(Doprovod: 6)

Moderato

The musical score is written on a treble clef staff with a key signature of one sharp (F#) and a common time signature (C). The tempo is marked 'Moderato'. The melody is accompanied by guitar chords indicated by letters and diagrams above the staff. The lyrics are in Czech. The score is divided into three systems. The first system contains the first line of the first verse. The second system contains the second and third lines of the first verse. The third system contains the fourth line of the first verse. The chords are: A, E, A, E, E7, A, A7, D, Dm, A, E, A.

1. Ho-ra skrý - vá slun-ce pod klo-bouk, — z obla-ků do
pam-pe-li-šek fouk. Jak zla-té kví - tí jas - né hvěz-dy
jsou, snad až k to - bě mo-je dra-há do-lét - nou.

2. Z oblaků až k tobě doletí,
podle nich budeš mít tři děti.
Ty budou krásné tak, jako jsi ty,
dobrou noc, má drahá, tak už spi.

4. Tichá píseň nese se nocí,
ostřejch hochů toulavejch srdcí.
(od chlapců kol ohně sedících.)
Umikla banja, ztichly kytary,
sbohem buď, mé krásné děvče z Montany.

3. Kouzelná je řeka na horách,
po ní plul jsem, jako v mátohách.
Tys byla krásná, první láska má,
mně se zdá, že se na mě z nebe usmíváš.

5. Tam v kolíbce malý hošík spí,
přemýšlím, o čem tak asi sní.
Zdědil mou hůl a tornu toulavou,
půjde tam, kde pampelišky zlaté jsou.

(3. Vzdálená je dráha na horách,
po ní bloudím, jako v mrákotách,
měl jsem tě rád, byla jsi láska má,
mně se zdá, že se na mě z nebe usmíváš.)

PANENKA

Hudba i text Robert Křesťan

(Doprovod: 7)

Moderato

1. Co skry- váš za vlč - ky a pla-me - ny svíčky, snad
houf bí-lých ho-lu-bic ne-bo jen žal? — Tak od-plul ten
pr-vý den, zná - če - ný kr-ví, a-ni pou - řovou pa-nen - ku
ne-za - ne - chal. — R. O-tev - ři o - či, ty u-spě - cha -
ná, dá - mo u - pla - ka - ná, — o - te - vři
o - či, ta hlou-pá noc kon-čí a mír je me - zi ná - ma.

2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
a umyj se, půjdeme na karneval.
A na bílou kůži ti napíšu tuší,
že dámou jsi byla a zůstáváš dál.
R.

PÁR HAVRANÍCH COPÁNKŮ

(LOVE ME TENDER)

Hudba E. Presley a V. Matson, text Z. Vavřín

(Doprovod: 9)

Moderato

The musical score is written for guitar on a single staff in G major (one sharp). It consists of four lines of music. Above the staff, guitar chords are indicated with diagrams: G, A7, D7, G, A7, D7, G, H7, Em, G7, C, Cm, G, E, A7, D7, G. The lyrics are written below the staff, aligned with the notes. The tempo is marked 'Moderato'. The first line of music starts with a treble clef and a common time signature 'C'. The second line starts with a treble clef and a common time signature 'C'. The third line starts with a treble clef and a common time signature 'C'. The fourth line starts with a treble clef and a common time signature 'C'. The lyrics are: 1. Pár ha-vra-ních co-pán-ků a tvůj ti-chý smích, ve dvou je-dem do spán-ku, je-dem na sa-ních. Ces-ta tam je vo-na-vá, sta-rý, hod-ný pán s ú-smě-vem ti po-dá-vá bí-lý tu-li-pán.

1. Pár ha-vra-ních co-pán-ků a tvůj ti-chý smích,
ve dvou je-dem do spán-ku, je-dem na sa-ních.
Ces-ta tam je vo-na-vá, sta-rý, hod-ný pán
s ú-smě-vem ti po-dá-vá bí-lý tu-li-pán.

2. Ukryvá se v poupátku malý, něžný sen,
sen ti vepsal do plátek sám pan Andersen.
Krajinou, kde nemrazí zvoní tulipán,
pohádkou tě provází starý hodný pán.

PO STARÝCH ZÁMECKÝCH SCHODECH

Hudba i slova Karel Hašler

(Doprovod: ad libitum)

Zvolna G Em A7

1. Po sta-rých zá-mec-kých scho-dech, po scho-dech z ka-me-

D7 G

ne kaž-dý ve-čer pan-na cho-dí, za ru-ku se s ho-chem vo dí,

A7 D7 G *Rychleji* D7

srd-ce má zmá-me - né. Kaž - dý ve-čer pan-na cho-dí,

G *Zvolna* A7 D7 G

za ru-ku se s ho-chem vo-dí, srd-ce má zmá-me - né.

2. Srdce má zmámené láskou

srdce své z mramoru :]

[: Měsíček když večer vchází,

pan Alois ji doprovází po schodech nahoru. :]

3. Po schodech vzhůru ji vodí

do Zlaté uličky, :]

[: a tam v domku malovaném,

blátem, hlínou slepovaném, dává jí hubičky. :]

POCESTNÝ

Hudba A. Jelen, text F. L. Čelakovský

(Doprovod: 2)

Mírně

1. Je to chů-ze po tom svě-tě, kam se no-ha ši-ne,
sot-va pře-jdeš je-dny ho-ry, hned se najdou ji-né.

2. Je to chůze po tom světě, že by člověk utek,
ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek.
3. Což je pánům v krytém voze sedí pěkně v suše,
ale chudý, ten za nimi v dešti, blátě kluše.
4. Ej, co já dbám na té cestě na psoty a sloty,
jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty.
5. Však na pány v krytém voze taky někdy trhne,
jednou se jim kolo zláme, jindy vůz se zvrhne.
6. A krom toho, až své pouti přejedem a přejdem,
v jedné hospodě na nocleh pán nepán (i kmán) se sejdem.

POVÍDEJ

Hudba Petr Novák, text Ivo Plicka

(Doprovod: 9)

Moderato

1. Po-ví-dej, jest-li tě má hod-ně rád, víc, než já,
 2. Po-ví-dej ne-chal tě být, vždyť měl tě tak rád,
 3. Po-ví-dej, ne já se ne-vrá-tím, jdi do-mů spát.

jest-li když ve-čer jdeš spát ti po-li-bek dá, tak ja-ko
 ne-bo's ho ne-cha-la jít, když šel s ji-nou spát, tak ja-ko
 Svou lás-ku ti vy-pla-tím, víc ne-mů-žu dát, jak jsem dal

já, to už je dáv-no, tak po-ví-dej, hej po-ví-dej.
 mě, to už je dáv-no, tak po-ví-dej, hej po-ví-dej.
 dřív, to už je dáv-no, tak po-ví-dej, hej po-ví-dej.

2. dej. Poví-dej, jest-li se ti po-mě stýs-ká, když jdeš ve-čer

spát, jest-li když ve-čer se blý-ská, ne-přes-ta-la ses bát.

D. C. al CODA

CODA
 dej. Po-ví-dej, po-ví-dej, po-ví-dej.

POHODA

Hudba i text Jaroslav Samson Lenk

(Doprovod: 6)

♩ = 160

1. U nás v u-li-ci bydlel pan Svoboda, že se pořád smál, měl přezdívku

Pohoda, když jsem se ho ptal, jakpak dneska je, říkával: Pohoda.

Měl malej byt, ženu a dvě děti, v pět vstával do práce, domů šel

v půl třetí, noviny pod paží, cukroví pro dě-ti, zkrátka pohoda.

Po do-mě se po - ví - da - lo: ten má a-si příjem,

za-tím-co my na-dá - vá-me, ve-se-le si ži-je

a hlavně paní Šul-co-vá, ze sou-sed-ní-ho bytu,

1. 2.

30. poslou - cha-la za dveřmi a zá-vi-dě-la v skry-tu. Pa-ní

3.

34. že li-di zdravím úsměvem a od-po-ví-dám: Po-ho-da,

38. po-ho-da, po-ho-da.

2. Paní Šulcová psala dopisy,
co jsou zvláštní tím, že nemají podpisy
a ty úřade, a ty počti si, kdo kde a kolik.
Díků paní Šulcové, jejímu dopisu,
rychle pan Svoboda dostal se do spisu,
ač není podpisu, je třeba přešetřit, autor se bojí.

Na Svobodu začali se ptát neznámí páni
jak u nás ve vchodu, tak u něj v zaměstnání,
i když se nic nenašlo a Svoboda je čistej,
lepší na něj dávat pozor, kdo si má být jistej?

3. Včera se stěhoval pryč od nás Svoboda
na náhodu samotou někde u Náchoda
a já vím určitě, není to náhoda, trochu se bojím.
Že brzo budem i my hledat samoty
k bydlení nastálo, nejen o soboty,
kvůli pár Šulcovejm, no a vím na tudy, o to nestojím.

Usměvavej Svoboda mi totiž hrozně chybí,
zjišťuju to poněkud a málo se mi líbí,
že Šulcová je na koni, tak proto není náhoda,
že lidi zdravím úsměvem a odpovídám: Pohoda, pohoda ...

PRAMÍNEK VLASŮ

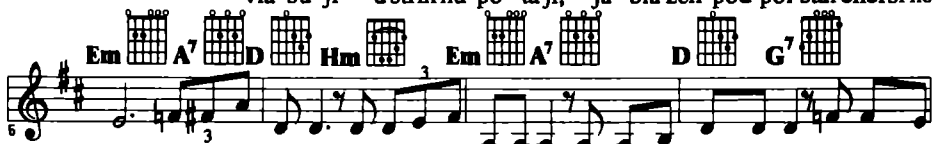
Hudba Jiří Šlitr, text Jiří Suchý

(Doprovod: 9)

Moderato

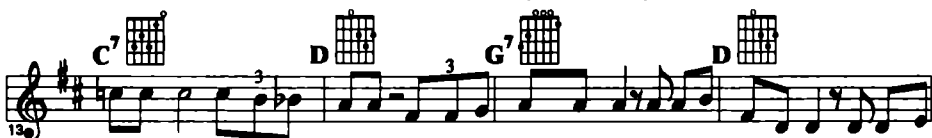
Když měsíc roz-li-je světlo své po kraji a hvězdy fek-nou, že čas je jít
vla-sů jí ustřih-nu po-ta-jí, já blá-zen pod pol-šťá-řchci si ho

spát, pramínek vla-sů jí ustřihnu po-ta-jí. Komu? No pře-ce té, kterou mám
dát, ač-ko-liv sny se mi zásad-ně nezda-jí, vě-řím, že dnes v noci budou se

rád. Pramínek zdát. O sny mě přípra-ví te-pr-ve svítání, zpěv ptáků

v oblacích a modré nebe, od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní, nový den

nůžkama odstříhne tebe. Na bílém polštáři do kroužku stočený, zbude tu

po tobě pramínek vlasů, já ne-bu-du vstávat, dál chci ležet zasněný, je totiž

ne-dě-le a mám dost času, je to-tiž ne-dě-le a mám dost času.

PROČ BYCHOM SE NETĚŠILI

Hudba Bedřich Smetana, text Karel Sabina

(Doprovod: 5)

Vesele

Proč by - chom se ne - tě - ši - li, proč by - chom se
Kdož z nás ví, zda pouť bu - dou - cí, kdož z nás ví, zda

ne - tě - ši - li, když nám Pán Bůh zdra - ví dá, — zdra - ví dá,
pouť bu - dou - cí, ve - se - le tak u - hlí - dá, — u - hlí - dá,

když nám Pán Bůh zdra - ví dá, zdra - ví dá, když nám Pán Bůh
ve - se - le tak u - hlí - dá, u - hlí - dá, ve - se - le tak

zdra - ví dá, zdra - ví dá. *Fine* A kdo že - nat, kte - rá vda - ná,
u - hlí - dá, u - hlí - dá.

roz - žeh - nej se s ra - do - ván - ky! Že - na do - ma

hos - po - da - ří, muž se u - kry - vá za džbán - ky.

D. C. al Fine

PRAVDA A LEŽ

Hudba V. Vysocký, text M. Dvořák

(Doprovod: 9)

Moderato

Am

Dm

1. Šla prav-da svě-tem a na chu-dý du-chem se smála, —

E7

Am

pro bla-ho-sla-ve-ný na-vlík-la ho-nos-ný šat.

A7

Dm

V zá-kou-tí špi-na-vém dr-zá lež ve stí-nu stá-la, —

E7

Am

ta prav-du po-zva-la k so-bě pře-no-co-vat.

G

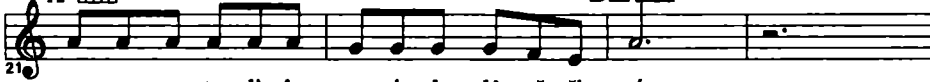
C

A pra-vda zna-ve-ná u-snu-la, jen co si sed-la, —

A7

Dm

ze sna se tu-li-la na-i-vka dů-vě-ři-vá,

Am

jen o-či za-vře-la už se lež z po-ste-le zved-la —

a

zač - la si po - krad - mu zkou - šet ten je - jí háv.

2. S pravdou mně můžete leda tak políbit záda,
ženská je ženská, tak jakýpak cavyky s ní,
kdopak tu rozpozná, která je lež, která pravda,
až budou obě dvě donaha vyslečený.

Na její blůzu si její brož fešácky připla,
pod paží stříkla si její dezodorant,
peníze, hodinky, doklady, všechno jí štípla,
odplivla, odporně zaklela, vypadla ven.

3. K ránu až zjistila pravda, co všechno jí schází,
před zrcadlem se pak notně podivila,
někdo už odněkud donesl hrst černých sazí,
aby se ta čistá pravda tak nelišila.

Pravda se smála, že na ni kameny házej,
vždyť lež je to všechno a lež taky mý šaty má,
blahoslavení s ní protokol sepsali rázem,
byla to rozmluva dost málo přívětivá.

4. Vyfásla pokutu a ještě mohla bejt ráda,
ostatně cizí šmouhy přišli jí,
nějaká mrcha tu tvrdí, že je prej pravda,
ta zatím se potlouká nahá a ve škarpe spí.

Pravda se brání a přiznat se nechce,
to máš holka marný, jak chceš se dušuj a křič,
lež zatím, potvora, ukradla vzrostlýho hřebce,
a dlouhý a pěstěný nohy ji odnesly pryč.

5. Leckterej hlupák se dodneška o pravdu hádá,
pravdy se ovšem v těch řečičkách nedobereš,
jistě, že ve světě nakonec zvítězí pravda,
ale až dokáže to, co dokáže lež.

Často je k mání vodky jen půl litru na tři,
a ani nevíš, s kým dneska přenocuješ,
někdo tě vysvlíkne, řeknou ti, že ti to patří,
a dřív, než se naděješ, nosí tvé kalhoty lež.

RÁNO BYLO STEJNÝ

Hudba i text Pavel Lohonka Žalman

(Doprovod: 6)

♩ = 156

G **Hm** **D** **Am**

1. Stál na za - stávce s vypůj - čenou ky - ta - rou, v dru - hý ru - ce

D **G** **Em**

hol - ku, to za - va - zád - lo svý. A tý hol - ce

D **C** **G**

v sáčku řek': — Dobrýtro mi - láč - ku, po - dí - vej se do dá - li, —

E7 **Am** **D7** **G**

u - vi - díš dvě smut - ný ko - le - je na sil - ni - ci.

C **G** **D** **C**

21. R. Ráno by - lo stej - ný, ne - svá - teč -

G **C** **G** **C** **G** **D**

27. ní, na tvá - řích po - ča - sí

C **G** **C** **G** **C** **G** **D**

31. proměn - li - vý. Rá - di - o hlá - si - lo,

36.

na bletech sví - tá, každej byl — tak tro - chu sám,

41.

hm...

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalý a nudný, byli po flámu,
kouřili partyzánu, dým foukali do vánku,
dívali se do dáli,
viděli dvě smutný koleje na silnici.

R.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo už nás nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít.
Koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky,
budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R.

SANTA LUCIA

Italská lidová, text Z. Borovec

(Doprovod: 7)

Moderato

1. Krásná je Ne-a-pol, krásná, když sví - tá, písni svých man-do-lín

ze snů tě ví-tá. R. Pí-seň tu o mořích svým druhům zpí - vá,

1. 2.

13. San - ta Lu - ci - a, Santa Lu - ci - a. Santa Lu - ci - a.

2. Krásná je Neapol, když den se stmívá,
rybář tam na březích divné sny mívá.

R.

PTÁČATA

Hudba i text Jan Nedvěd

(Doprovod: 6)

Moderato

1. Na ko - le - jích stá - la, — za u - chem květ,
O - puš - tě - nejch ptá - čat — pl - nej je svět,

vla - sy trá - vou za - vá - za - ný, — s ky - ta - rou na zá - dech,
hníz - da hle - daj, ne - ví, co dál. — Vy - šlá - pi jsme rá - nem a

1.

strun už jen pět, hez - ký o - či u - pla - ka - ný. —
v ne - dě - li zpět, za tý - den jsem u tra - ti stál. —

R. Víš, — hol - ky těž - ší to máj, —

víš, — hol - ky těž - ší to máj. —

2. Říkal jsem jí štístko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát,
o potocích, trávě a o znameních,
co lidi uměj ze zloby dát.

R.

RIKATADO

Hudba i slova Bob Hurikán

(Doprovod: 4)

Živě

1. Chlapci z Rikatada ženou svoje stáda k mexické hra-ni-ci.

Zem se silně třese, stromy padaj v lese, před pi-sto-lí mí-ří - cí.

V srdci nosí lásku, každý má svou krásku, pi-stol' nízko u bo - ku.

Neznaj strachu z Esta - cá - da, zpí-va-jí si do kro - ku: R. Ri-ka-

ta-do, jak tor - ná-do, le-tí šírou ste-pí, koně ři-čí, chlapci kři-čí,

šťěstí se na ně le-pí. Ri-ka-tado velmi rá-do mává sombreroem nad hla-

vou. Ri-ka-tado, jak tor - ná-do, stá-le hý-ří ná-la-dou.

2. Z Rikatáda chlapci přerijní jsou dravci. Když to v baru neklape, sem tam pistol' hlesne, falešný hráč klesne, pera lítaj z kanape.

Při grogu, whisky, ginu mají z toho psinu, šouchají se do břicha, a pak celé Rikatado zpívá píseň do ticha.

R.

ROSA NA KOLEJÍCH

Hudba i text Stanislav Wabi Daněk

(Doprovod: 6)

D **G^{3fr.}** **G^{#6 4fr.}** **A^{5fr.}**

1. Tak ja - ko ja - zyk stá - le na - rá - ží na vy - lo - me - ný

D **G^{3fr.}** **G^{#6 4fr.}**

zub, tak se vra - cím k svý - mu ná - dra - ží

A^{5fr.} **D**

a - bych šel zas dál. — Pře - de mnou

G^{3fr.} **A^{5fr.}** **Hm**

stí - ny se plou - ží a nad kra - ji - nou

Ddim **G^{3fr.}** **G^{#6 4fr.}** **A^{5fr.}**

krou - ží po - div - nej pták, — pták ne - bo

D **G^{3fr.}**

mrak. R. Tak do to - ho šlá - pi — ať

A^{5fr.} **D**

vi - díš kou - sek svě - ta, vzít do dla - ně

 3fr. 5fr.

dál - ku, ——— za - se jed - nou zkus,

 3fr. 5fr.

te - le - graf - ní drá - ty hra - jou ti už

  3fr. 4fr.

lé - ta ne - ko - neč - ně dlou - hý,

 5fr. 4fr. 3fr.

mo - no - tón - ní blues. Je

rá - no, je rá - no! No - ha - ma

 3fr. 4fr. 5fr. 4fr. 3fr.

stí - ráš ro - su na ko - le - jích.

2. Pajda dobře hlídá pcestný, co se nocí toulaj,
co si radši počkaj, až se stmí, a pak šlapou dál.
Po kolejích táhnou bosí a na špagátku nosí
celej svůj dům, deku a rum.

R.

ROVNOU, TADY ROVNOU

Hudba T. Wilburn, text J. Vyčítal

(Doprovod: 4)

Živě

1. Tak už jsem ti te-da fouk, prsten si dej za klo-
bouk, ne-chci tě znát a ne-měl jsem tě rád,
to ti ří-kám rov-nou. R. Rovnou, jó ta-dy rovnou, —
rov-nou, jó ta-dy rov-nou, — pros-tě tě
pic a ne-hle-dej mě víc, to ti ří-kám rov-nou.

The musical score is written on a single staff in G major (one sharp). It includes guitar chord diagrams for D, D7, G, A7, and D. The lyrics are in Czech. The first line of music starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The tempo/style marking is 'Živě' (Lively). The score is divided into measures by bar lines, with measure numbers 1, 7, 13, 20, and 26 indicated. The lyrics are written below the staff, aligned with the notes. The first line of music ends with a double bar line. The second line of music starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The third line of music starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The fourth line of music starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The fifth line of music starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#).

2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy
z potoků vodou já smežvám stopu svou,
to ti říkám rovnou.
R.

RUTY ŠUTY ARIZONA, TEXAS

Autor neznámý

(Doprovod: 4)

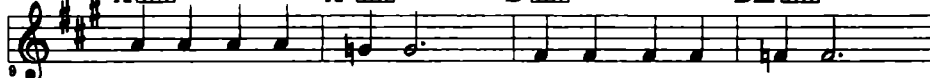
Svižně

1. Ši - nu si to sta - rým Co - lo - ra - dem,
R. Ru - ty šu - ty A - ri - zo - na, Te - xas (karamba),

v tom u - sly - ším vý - křik vzdá - le - ný,
ru - ty šu - ty A - ri - zo - na má,

je - du pod - le hla - su a k mé - mu ú - ža - su,
je - du pod - le hla - su a k mé - mu ú - ža - su

le - ží tam muž k ze - mi sko - le - ný.
le - ží tam muž k ze - mi sko - le - ný.

2. Obrátím ho k sobě obličejem,
poznal jsem v něm svého dvojníka.
Tělo jeho bylo probodáno noží,
čerstvá krev mu z rány uniká.

R. Ruty šuty ...
Tělo jeho bylo ...

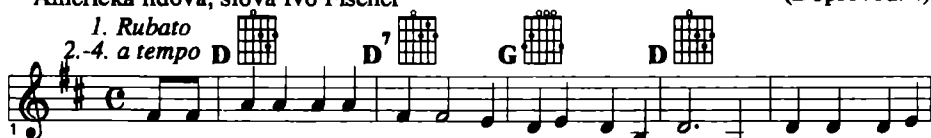
3. Právě ke mně hlasem zmírajícím:
Parde, příteli můj jediný,
byla to jen léčka, já to nevěděl,
jako starej vůl jsme naletěl.

R. Ruty šuty ...
byla to jen léčka ...

RŮŽE Z TEXASU

Americká lidová, slova Ivo Fischer

(Doprovod: 4)

1. *Rubato*2.-4. *a tempo*

1. Jedu takhle večer stezkou dát stádu k řece pít, v tom potkám holku

hezkou, že jsem až z koně slít'. Má kytku žlutých květů, snad růží, co já

vím. Znáám plno hezkejš ženskejch k světu, a-le tahle hraje prim.R. Kdo si

kaziš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou, dej si říct, že kromě Texasu, tyhle

rů-že neroš-tou. Ať máš koflík nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád, svoji

žlutou růži z Texasu budeš pořád mít už rád. 2. Řekla rád. _____

2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým 3. Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým. a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si mohl
a že se dám i zabít, když si to bude přát. přát, ona byla milá, štihlá, rovná, zkrátka akorát.

4. Od těch dob své stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou.

RŮŽIČKA

(LA ROUSÉE DU JOLY MOIS DE MAY)

Anonym, text Jiří Tichota

(Doprovod: 1, 4)

Volně

1. Krás-ná — rů - že v sa - du kvet-la u be - sí - dky
ve chvo-jí, ta mé — mi - lé hla - vu — spleť-la, chtě - la
ji mít v po - ko - ji, ta mé mi - lé —
hla - vu — spleť-la, chtě - la ji mít — i v po ko - ji.

The musical score is written on a single staff in G major (one sharp) and 2/4 time. It consists of four lines of music. Above the staff, guitar chords are indicated with letters and diagrams: D, A7, D, A7, D, Hm, E, A, D, A, D, A7, D, Hm, E, A, G, D, Hm, A, D. The lyrics are in Czech and correspond to the notes of the melody.

2. Vykraď jsem se v noci z domu
krásnou růži uloupit,
měsíček mi svítil k tomu,
když mě chytanou, (tak) budu bit.

3. Pak jsem k milé s růží spěchal,
na okénko zařukal,
pantofle jsem venku nechal,
na polštář jí (tu) růži dal.

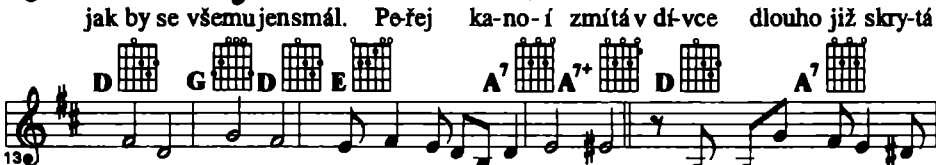
4. K ránu do bot rosa padla,
posel dobré pohody,
milá pláče, růže zvadla,
nedala ji (ach) do vody.

ŘEKA HUČÍ

Hudba i text Pedro Mucha

(Doprovod: 4)

Svižně

píseň bude hrát, že tebe, děvčátko, stále mám rád. Řeka nám rád.

2. Měsíc, hvězdy na nebi jasné vzplály.

Proud jen šeptal, když před svou chatou stáli.

Šťasten byl ve své touze, tiskl, líbal ji dlouze,

pak jí zpíval píseň, kterou rád mívál: R.

SANTY ANNO

Traditional, text Ivo Fischer

(Doprovod: 3, 4)

Živě

1. Kdo o so-bě chce říct, že je námořník, měl by znát Santy
An - no, bí-lou loď, co má štíhlou příd, jak ty krásný holky u nás
v Saint Malo. R. Sem s písničkou a do-ko-la, jo-ho - ho Santy An - no,
když Bůh dá, tak už rá - no kot-va žbluňkne do-ma u mo-la. 2. Jen
Fine

2. Jen koření od zádi až po špici
veze nám Santy Anno,
celá loď voní skořicí,
jak ty sladký holky u nás
v Saint Malo.

R.

3. A ten, kdo nešel spát, slyší vítr hrát
v ráhnoví Santy Anno,
zpívá si tu, co já mám rád,
co ji zpívaj všechny holky u nás
v Saint Malo.

R.

4. Tvou přídí zatím dál vlny zmítají,
ale já, Santy Anno,
vidím, jak nás vítají
všechny holky u nás doma v Saint Malo.

R. Sem s písničkou a dokola
johoho, Santy Anno,
když Bůh dá, máme vyhráno,
kotva žbluňkne doma u mola.

SBOHEM, LÁSKO (LAISSE-MOI PETITE FILLE)

Hudba G. Magenta, text I. Fischer

(Doprovod: 6)

Moderato

C F G⁷ C F G⁷ C

1. Ať by-lo mně i jí tak šest-náct let, ze-leným ú-do-
lím jsem si jí ved, by-la krás-ná to vím a já měl strach, jak
řct, když na řa-sách sl-zu má vel-kou ja-ko hrách. R. Sbohem
lásko, nech mě jít, nech mě jít, — bude klid, žádnéj pláč už nespra-ví ty mů-
nohy tou-la - vý, já tě váž-ně měl moc rád, co ti víc — mů-žu
dát, ne-jsem žádnéj i-de - ál, nech mě jít zas o dům dál.

2. A tak šel čas a já se toulám dál,
v kolika údolích jsem takhle stál,
hledal slůvka co jsou, jak hojivej fáč,
Bůh ví, co jsem to zač,
že přináším všem jenom pláč.

R.

Rec: Já nevím, kde se to v člověku bere,
ten neklid, co ho tahá z místa na místo,
co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojenej,
jako většina ostatních.
Aby se usadil, aby dělal jen to, co se má
a říkal, co se od něj čeká.
Já prostě nemůžu zůstat na jednom místě,
nemůžu, opravdu, fakt.

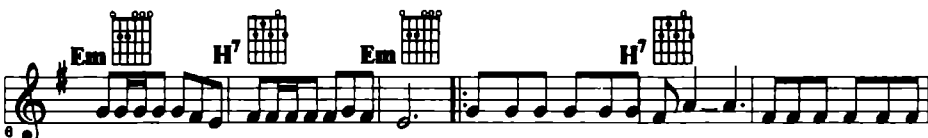
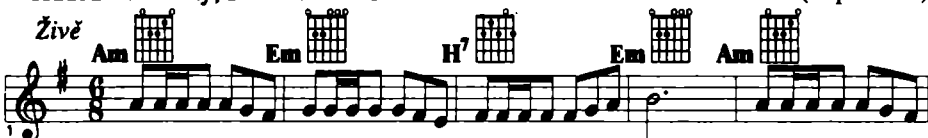
R.

SLAVÍCI Z MADRIDU

Hudba H. Aufray, slova I. Fischer

(Doprovod: 7)

Živě

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči, jako dvě studny, vlasy, jak havraní křídla.
Dobře vím, co znamená pád, do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já radši sklenici vína.

R.

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný.
Mantily sváteční šaty, oči, jako dvě studny.
Zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jako zahrada stinná.
Kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R.

SMUTNÝ PSANÍ

Traditional, text O. Juřík

(Doprovod: 6)

♩ = 106

The musical score is written for guitar accompaniment and voice. It consists of four staves of music. The first staff starts with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a common time signature (C). The tempo is marked as ♩ = 106. Above the staff, there are two guitar chord diagrams: D (open D) and A7 (open A7). The lyrics for the first staff are: "1. Dnes je pro mne čer-ný, nej-smut-něj-ší rá-no,". The second staff continues the melody with the lyrics: "do-pis do-stal jsem čer-ně o-zdo-be-ný,". The third staff has the lyrics: "ne-vím ješ-tě, co je tam u-vnitř na-psá-no,". The fourth staff concludes the piece with the lyrics: "když ho vi-dím, o-či mám za-ro-se-ný." Above the fourth staff, there are three guitar chord diagrams: Em (open Em), A7 (open A7), and D (open D).

1. Dnes je pro mne čer-ný, nej-smut-něj-ší rá-no,
do-pis do-stal jsem čer-ně o-zdo-be-ný,
ne-vím ješ-tě, co je tam u-vnitř na-psá-no,
když ho vi-dím, o-či mám za-ro-se-ný.

2. Tak tu sedím, v ruce mám to smutný psaní,
máma píše, že si Pán Bůh tátu vzal,
je teď sama, doma nemá nikde stání,
abych prej se za ní domů podíval.

3. Kdybych šel hned nejrychlejší koně sedlat,
s větrem v zádech chtěl bych letět jako blesk,
nemoh bych pro mámu nic jiného dělat,
než jí otřít slzy a zahnat jí stesk.

4. Rec: Vzpomínám si dobře na to krásný ráno,
když jsem mámě, otci, lehce sbohem dal.
Otec říkal mi, že mám v osudu psáno,
abych celej život do svejch rukou vzal.

5. Jako 3.

SNAD JSEM TO ZAVINIL JÁ

Hudba Petr Janda, slova Pavel Chrastina

(Doprovod: 9)

S beatem

Am C D Dm⁷ E

1. Zás, jsi tak smut-ná, kdo se má na to kou - kat?
Zkus, za-po-me-nout na všech - no, co je pou - hou

Am C D Dm

6. Jíst ti ne-chut-ná, v hla-vě máš a - si brou - ka. Tak
tmou o - bar - ve - nou na čer - no, smut-nou tou - hou.

C H B Am C H B

9. ne-zou-fej, nic to ne-ní, ——— za chví - li se to

Am Dm⁷ G C E

16. změ - ní. ——— Snad jsem to za-vi-nil já. ———

Am C D⁷ Dm⁷ Am C

21. Já, já, já, ——— já, já

D⁷ Dm⁷ 1. 2. Am C D Dm 3. Am

27. já, ——— já! ———

STÁNKY

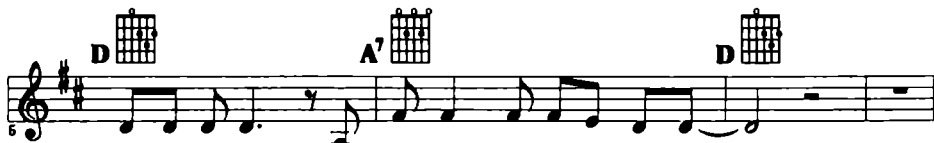
Hudba i text Jan Nedvěd

(Doprovod: 6)

Moderato

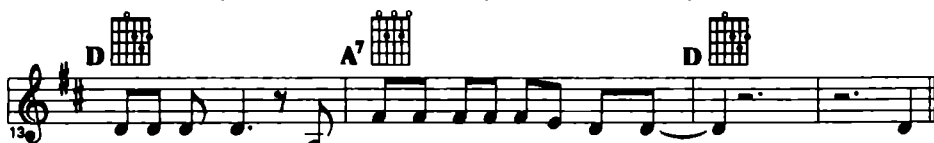
1. U stánkù _ na levnou krá - su po-stá-vaj a smě-jou se ča-su,

s ci-ga-re-tou a hol-kou, co ne-má kam jít. —

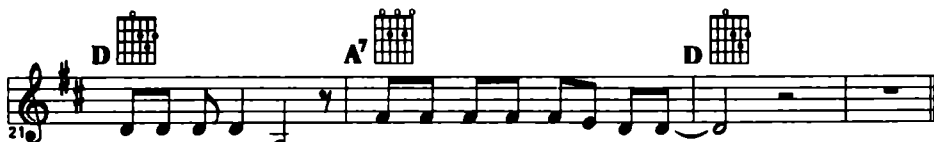
Skleniček pár a pár ta-hů z trávy, u-teče den, jak večerní zprávy,

ne-u-měj žít a bou-ře-j se a ne-po-slou-chaj. — R. Jen

zahlí-dli svět, maj' na duši vrás-ky, tak má-lo je, má-lo je lás-ky,

ztra-ce-ná ví-ra hroz-ny z ví-nic ne-po-sbít-rá. —

2. U stánkù na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů poznávám,
jak málo jsme jim stačili dát.

R.

R.

STARÁ ARCHA (OLD ARCH'S MOVING)

Traditional, text D. Vančura

(Doprovod: 4)

Svižně

R. Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou. Já mám

kocábku náram, náram, náram, kocábku náram, náramnou. Archa má cíl,

archa má směr, plaví se k Araru tu na sever. Já mám kocábku náram, náram, náram,

kocábku náram, náramnou. Já mám kocábku náram, náram, náram, kocábku náram,

náramnou. 1. Přelo a blejskalo se sedm neděl, kocábku náram, náramnou.

Noe nebyl překvapenej, on to věděl, kocábku náram, náramnou. Já mám

2. Šem, Ham a Jáfet byli bratři rodní,
kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolať ještě před povodní,
kocábku náram, náramnou.
Kázal jim naložit ptáky, savce,
kocábku náram, náramnou,
ryby nechťe, zachrání se samy hladce,
kocábku náram, náramnou.

3. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram, náramnou,
v tom přilétla holubice snítka nesla,
kocábku náram, náramnou.
Když přistáli, vyložili náklad celý,
kocábku náram, náramnou,
ještě, že tu starou, dobrou archu měli,
kocábku náram, náramnou.

STARÝ PŘÍBĚH (KING JESUS)

Traditional, text Jiří Tichota

(Doprovod: 4)

1. Řek Moj - žíš jed - nou li - du své - mu: Při - šel čas, dnes
Já ří - kám rov - nou, kaž - dý ať s tím po - cí - tá, že

v no - ci ti - še vy - tra - tí se kaž - dý z vás, má - vá,
na - še ces - ta ke štěs - tí je tr - ni - tá,

má - vá nám všem svo - bod - ná zem.

R. A kdo se bo - jí vo - dou jít, ten

po - dle to - nú fa - ra - ó - nú mu - sí žít, má - vá,

má - vá nám všem svo - bod - ná zem.

2. Až první krůček bude jednou za námi,
už nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy,
mává, mává nám všem svobodná zem.
Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,
že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže,
mává, mává nám všem svobodná zem.

R.

3. Ten starý příběh z bible
vám tu vykládám,
ať každý ví,
že rozhodnout se musí sám,
mává, mává nám všem
svobodná zem.

R.

STROM

Hudba i text Jiřina Doleřalov

(Doprovod: 6)

♩ = 152

Am G Am

1. Poln ces-tou kr-e- li řu-ma- ři do vsky hrát, — sva-ty, pohřby

G F G

tahle cesta poznala mnoho-krát, po jedné sva-ty se chu-dm li-dem

Am F G E

sy-nek naro-dil a t-ta mu u prařn cesty ři-vo-ta strom zasa-

A F#m

dil. — R. A on tam stl — a koukal do po-l, — byl jak

D E F#m

král, — sám v celém o-ko-l, — korunu měl, (korunu měl), i kdyř ne

D A E A Am

ze zlata — a jeho pokladem byla tr-va střapa - t.

2. Léta bř a na ten přibř si uř nikdo nevzpomněl,
jen kořat strom se u cesty ve větru tše chvl.

A z vsky bylo msto a to msto zalo chtít,
asfaltov koberec ař na náměstí mít.

R.

3. ře strom byl v cestě plnovan, to mal problém byl,
ostrou pilou se ten problém snadno vyřl.

Tak naposled se do nebe nř strom pak podval
a tupou ránu do vtvov snad uř ani nevnímal.

R.

4. Pří stavbě se objevilo, ře silnice bude dál,
a tak kousek od nové cesty smutn pařez stl.
Dětem a výletníkům z vřky nikdo nemval
a přtel vítr si na strniřtch z nouze o nm píseň hrál.

R.

ŠATY DĚLAJ ČLOVĚKA

Hudba J. Ježek, slova J. Voskovec a J. Werich

(Doprovod: 4)

Foxtrot

Je to tak, třeba je to k ne-ví - fe, že z bisku pa put - na

dě - lá u - hlí - fe. Je to tak, třeba je to k ne - ví -

fe, že mnicha dělá kut - na, krunýř rytí - fe, Je to práv - da odvěká,
Doka - vad jsme na hatý,

1. ša - ty dě - laj člo - vě - ka, kdo je ne - má, ať od li - dí pranic ne - če - cá.
od hla - vy až do pa - ty, nik - do ne - ví, kdo je chudý

2. a kdo je boha - tý. Podle kabá - tu se svět mě - ří,

lhá - ři ve fra - ku, kaž - dý vě - ří, protože, je to pravda od - vě - cá,

3. ša - ty dě - laj člo - vě - ka, kdo v hadrech če - cá na ště - stí, ten se na - če - cá.

ŠKRHOLA

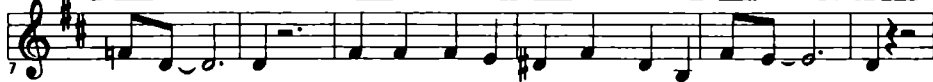
Hudba J. Šlitr, text J. Suchý

(Doprovod: 4)

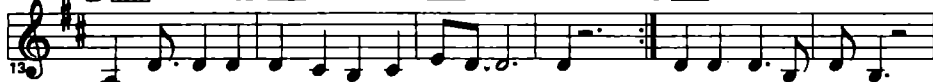
Foxtrot

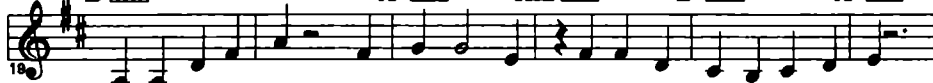
1. V pimperlo-vé ko-mo-di-i staló se, že usedla vo-sa krá-li
Škr - ho-la si řek', že vosu prožé - ne, su-kovi-cú mo-hut-ně se

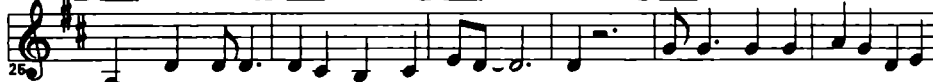
na nó - se, král se namích' a bóch pės-tí do stó - lu:
o - žé - ne a jak tam ta vo-sa se-dí na nó - se,

"Za-vo-lej-te na tu vo-su Škrhó - lul" Zbývá jen a - bychom
bó-chne jí a v tu rá-nu je po vó - se.

k tomu do-da - li, že v tu rá - nu je po vo - se a po krá - li.

Chtěl bych radit, nijak vás však nenu - tím: Ma-lé vě - ci řeste ruky

má - vnu-tím. Ne-do-pad-ne-te tak, ja-ko Škrho - la,

ne - bu-dou vás po-va-žo-vat za cí - sa-ře pá - na.

TOULAVEJ

Hudba i slova Vojtěch Tomáško

(Doprovod: 9)

Moderato

1. Někdo z vás, kdo chutnal dálku, je-den z těch, co ro-zu-měj, ať vám
zná a v sá-le se-dí, kdo si myslí: je mu hej, to-mu

poví, proč mi ří-kaj, proč mi ří-kaj Tou-la - vej. Kdo mě vej.
zpívá pro všední den, to-mu zpí-vá Tou-la -

R1. Sobotní ráno mě neuvidí u cestys klukama stát, na půdě celta se prachem stydí

a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát. 2. Někdy

2. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej.

Malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.

Každý měsíc je jiná štace, čekáš, kam tě ulože,

je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R.

3. Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: "No tak 'dem!"

Známi kluci ruku stisknou, řeknou: "Vítej, Toulavej!"

Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zabolej,

celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

R2. Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,

vypráším celtu a můžu vám říct,

že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

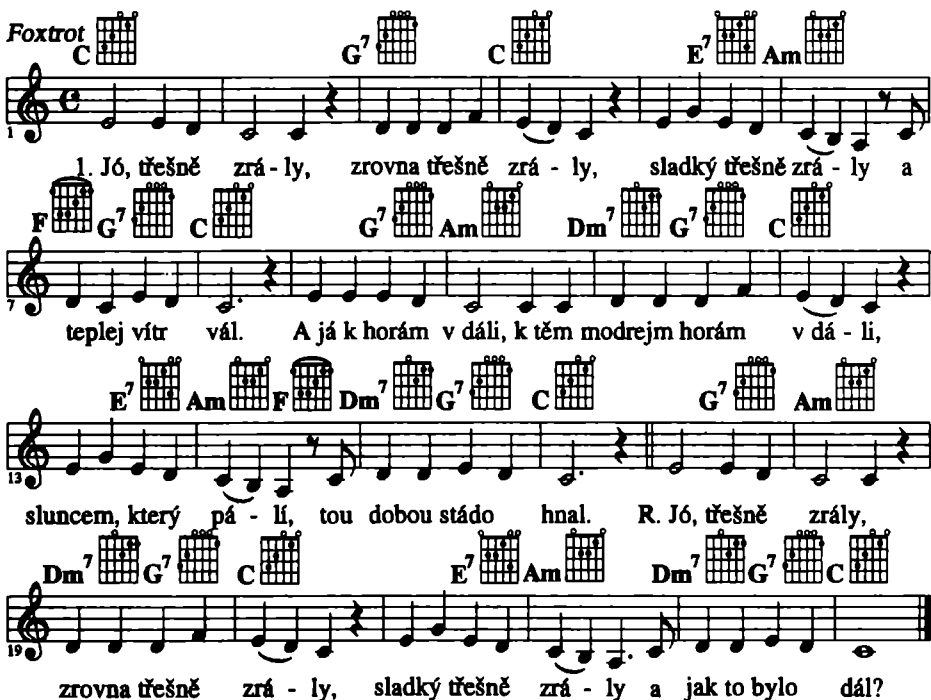
Někdo z vás Toulavej.

TŘEŠNĚ ZRÁLY (JAILER, GIVE ME WATER)

Americká lidová, text Ivo Fischer

(Doprovod: 4)

Foxtrot

1. Jó, třešně zrá - ly, zrovna třešně zrá - ly, sladký třešně zrá - ly a
teplej vítr vál. A já k horám v dáli, k těm modrej horám v dá - li,
sluncem, který pá - lí, tou dobou stádo hnal. R. Jó, třešně zrály,
zrovna třešně zrá - ly, sladký třešně zrá - ly a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál.
A moc se na mě smála, z dálky už se smála,
i z blízka se pak smála a já se taky smál.
R.
3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě
má ráda, dávno mě má ráda, prej abych si jí vzal.
Ať nechám ty své stáda, že léta pilně stíhá,
abych ji měl rád a žil s ní, jako král.
R.

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: Dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál?
Ty můj typ nejsi, já mám svojí Gracy,
svojí malou Gracy a ty jsem srdce dal.

R.

5. Tam u té skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál.
A já k horám v dáli, k těm modrej horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal své stádo dál.

TŘI KŘÍŽE

Hudba J. Kopečný a L. Kučera, text L. Kučera

(Doprovod: 4)

Moderato

The musical score is written on a single staff in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of six lines of music. Above the staff, guitar chord diagrams are provided for each measure. The chords are: Dm, C, Am, Dm, C, Dm, C, Am, Dm, C, Dm, F, C, Am, Dm, C, F, Dm, C, Am, Dm, C, Dm. The lyrics are written below the staff, aligned with the notes. The tempo is marked 'Moderato'.

1. Dávám sbohem břehům prokletejm, který v drápech má ďábel
sám. Bí-lou pří-dí ša-lu-pa "My grave" mí-ří k ú-te-sům, kte-rý —
znám. R. Jen tři kří - že z bí - lý-ho ka-me-ní ně- kdo
do pís - ku po-sklá - dal. Sl-zy v o-čích — měl a
v ru-ce zna-ve-ný lod-ní de-ník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno "Sten."
R.

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál.
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
R.

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvěma život vzal.
Svědomy měl, vedle nich si klek ...
Rec: Víím, trestat je lidský, ale odpouštět
božský. Ať mi tedy Bůh odpustí.

R. Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal.
Slzy v očích měl a v ruce zvavený
lodní deník a v něm, co jsem psal.

TULÁCKÝ RÁNO

Hudba i text Jan Nedvěd

(Doprovod: 6)

Moderato

Dm

Am

1. Po-svát-ný je mi ka-ždý rá-no, když ze sna bu-dí

Dm

šu-mí-cí les, a když se zve-dám s pís-nič-kou zná-mou

Am

Dm

a přez-ky chře-s-tí o skal-na-tou mez. R. Tu-lác-ký rá-no

B

C

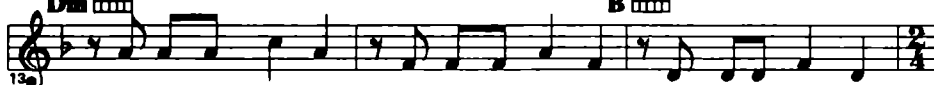
F

na kemp se sná-ší, za chví-li pů-jdem tou-lat se dál

Dm

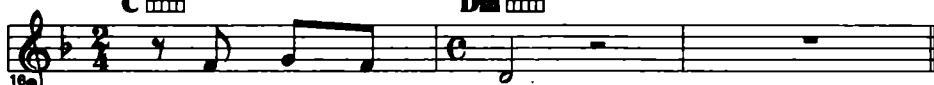
B

a vo-dou z řič-ky o-heň se zhá-ší, tak za-se pů-jdem

C

Dm

tou-lat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět.
Tam mnohý z pánů měl by se kouknout,
a hned by viděl, jaký chcem svět.

R.

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš.
Bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R.

V STARÝ CHAJDĚ DRNOVÝ

Americká lidová, text S. Mareš

(Doprovod: 1, 4)

Moderato

1. Já tu na svým díl - ci cel - kem vza - to bíd - nej ži - vot
pře - ce mám rád ten - hle ži - vot, na díl - ci si

mám, a tak vy - pa - dám dost schlíp - le, Pám - bu ví; —
rýt, i když jíd - lo ta - dy ne - ní pri - mo - vý, —

my - ši zač - nou rej - dit ko - lem, sot - va ve - čer u - sí -
a jsem rád, že v ze - mi strýč - ka Sa - ma mů - žu klid - ně

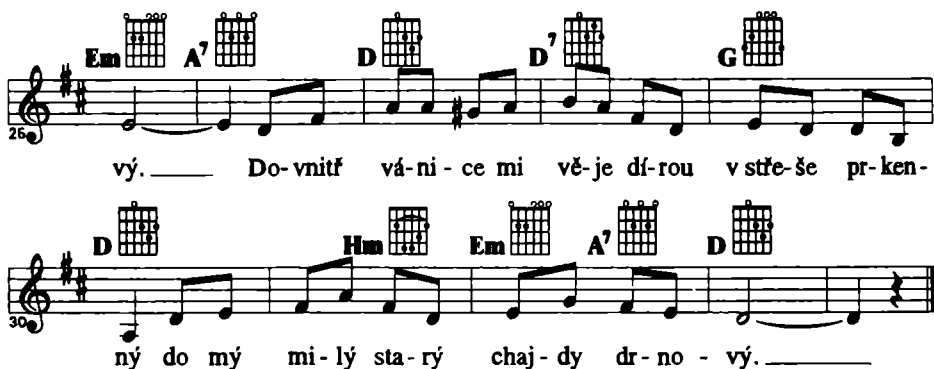
nám na svým díl - ci v sta - rý chaj - dě dr - no - vý. —
žít na svým díl - ci v sta - rý chaj - dě dr - no - vý. —

2. A - le R. Dve - ře ma - jí pan - ty z ků - že, ok - na

ne - jsou za - skle - ný, ko - lem ko - jo - ti se plí - žej hla - do -

vý. — Do-vnitř vá-ni - ce mi vě-je dí-rou v stře-še pr-ken-ný do mý mi - lý sta - rý chaj - dy dr - no - vý. —

2. Když jsem z domova tam na Východě vyšel zbohatnout,
zkusit, jestli potkám štěstí - kdo ví?
Sotva napadlo mě tenkrát, že mě čeká tenhle kout
na mým dílci v starý chajdě drnový.

Hadry ušmudlaný celý, jako strašák vypadám,
věci rozházený, bez uklízení,
ale přece volnost, kterou tady na Západě mám,
ani za dům na Východě nezměním.
R.

3. Přece rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucit mě z mý bryndy vyloví.
Jak bych žehnal tomu andělu, že domov uznává
na mým dílci v starý chajdě drnový.

Svoje štěstí založíme na Západě v prérích,
jak dvě hrdličky v tom ráji hotovým;
spolu zapomenem na potíže v prvních dobách zlých
na svém dílci v starý chajdě drnový.
R.

4. A když dědicem se občas naše srdce potěší,
jestli Pámbu našim přáním vyhoví,
potom nebudeme litovat tý dřiny dřívější
na tom našem dílci v chajdě drnový.

Až pak přijde čas a naši kluci přestanou si hrát,
až z nich budou mužský doopravdoví,
pak už se to jistě nebude tak opuštěný zdát
na tom našem dílci v chajdě drnový.
R.

VALČÍK NA ROZLOUČENOU

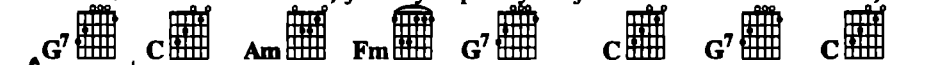
Hudba H. Stotthart, text J. Moravec

(Doprovod: 7)

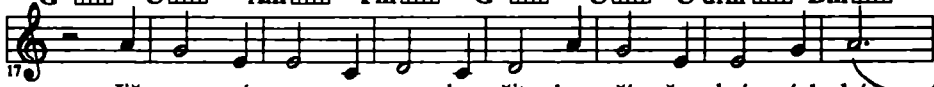
Moderato

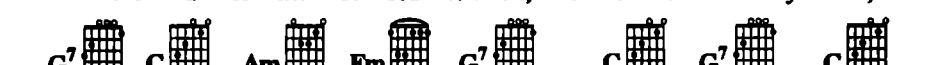
R1. Kon-čí ten čas, jenž byl pl-ný nejhez-ších no-cí a dní, —

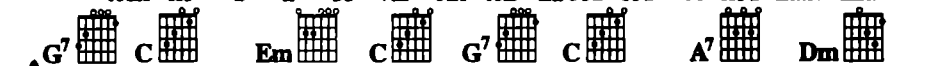
po-slou-chej, jak ti-chý val-čík na roz-lou-če-nou nám zní.

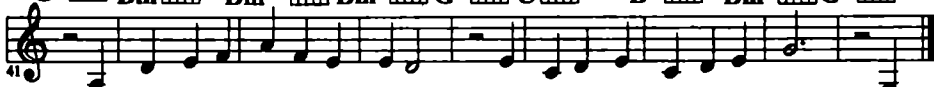
Již mu-sí-me se roz-lou-čit, kon-čí čas krás-ných dní, —

tesk-ně a ti-še val-čík ten na roz-lou-če-nou nám zní. *Fine*

1. Ach, zas valčík tančíme spolu, však divně nám zní ten-to-krát

a přec stopy na-še-ho bohu, ty nesmí na nás bý-ti znát. Na

R2. Na shledanou si řekneme, když k loučení je čas,

na shledanou, mí přátelé, vždyť sejdeme se zas.

Proč s tím se máme rozloučit, co každý z nás měl rád,

proč s kým se máme rozejít bez víry na návrat?

2. Má všechno to, pro co jsme žili, jen tak zapomenuto být?

To fíká si v poslední chvíli, když musíme se rozejít ...

R3. Hm ...

To není žádné loučení, byť chvíli se nám i hlas,

jsme pevně v kruhu spojení a sejdeme se zas!

VČERA (YESTERDAY)

Hudba J. Lennon a P. McCartney, text Z. Borovec

(Doprovod: 10)

S beatem

Pí-šu vám,
Bo-hu-žel,
ješ - tě vče-ra jsem byl blíz - ko vás,
když jsme vče-ra šli tím ú - do-lím,
to byl vče-rej - šek, však čas je čas a já tu sám teď pí-šu vám...
kdo-si ve mně, s kým teď zá-po-lím, řek víc než měl, ach bo-hu-žel...
Ná - hlý ú - těk váš pla - tím dráž, čím mňi slz mám.
Pár svých hlou - pých vět chci vzít zpět a pí-šu vám.
Pí-šu vám, i když po vče-rej - šku jsem si jist,
že vy ne-bu-de-te stej-ně čist, co sám a sám... teď
pí - šu vám... Sám a sám teď pí - šu vám...

VEĎ MĚ DÁL, CESTO MÁ

Hudba Danoff, Denver, text V. Poštulka

(Doprovod: 4)

Moderato

1. Ně-kde v dálce ces - ty kon - číš, kaž - dá prý však cíl svůj skry - vá.

2. Chodím dlouho po všech cestách, všechny znám je, jen ta má mi zby - vá.

Ně-kde v dálce kaž - dá má svůj cíl, ať je pár mil dlouhá ne - bo ti - síc

Je jak dívky, co jsem měl tak rád, pl - ná žá - ru bý - vá, hned zas sa - mý

mil. R. Veď mě dál, — cesto má, — veď mě dál, — vždyť i já —
chlad.tam, kde končíš, — chtěl bych dojít, — veď mě dál, — cesto má. — *Fine*

Pak na pat - ník posled - ní na - pí - šu křídou jmé - no své a

pod něj, že jsem žil hrozně rád. Pí - sně své, co mi v kapsách zbydou,

dámsi bandou cvrčků hrát a půjdu spát, — půjdu spát. — Veď mě

D.S. al Fine

VELRYBÁŘSKÁ VÝPRAVA

Hudba i text Antonín Linhart

(Doprovod: 4)

1. Jed-nou plác mě přes ra-me-no Joh-ny, zva-nej Knecht:
O - bjed - nal hned li - tr ru-mu a pak něž - ně řval:

"Mám pro te - be ho - chu v pá - cu moc faj - no - vej kšeft."
"Sbal se je - dem na vel - ry - by, prej až za po -

lár." R. Vý-pra - va vel - ry - bář - ská k bře - hům Gron - ska

nez - da - ři - la se, pro - to - že ne - je - li jsme

na vel - ry - by, a - le na mro - že. Vý - pra - va - že.

2. Brigga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládá se sudy s rumem, maso, ovoce.
Vypluli jsme časně z rána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
R.

4. Když jsme domů připluli, už psal se přístí rok,
starej rejdář povídá, že nedá ani fílok.
"Místo velryb v gronakým moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."
R.

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz -
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz.
Na pobřeží místo ženskejch mávají tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.
R.

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
Z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet,
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed!
R.

VINNETOU

Hudba M. Böttcher, text J. Fiala

(Doprovod: 9)

Volně

1.

Tam v horách nad str-ží, kde ni-kdy ne-ml-ží, tam
síd - lí In - di - án, všem známý ru-dý pán, co

1.   2.

vě-čný o-heň plá, tam není zima zlá. Tam váhal pro ni bdít. Čas
tou-žil volnost mít, ne

le-tí stoletím, tam o-heň pras-ká dál, dost možná je to tím, že

v knihách pan May psal: Kde sídlí Indián, tam šípům směr je dán. Směr

hlí-dá Vin - ne - tou, bdí nad ním Ma - ni - tou.

VINOHRADY

Hudba i text Jan Kružík

(Doprovod: ad libitum)

Volně

1. Vi - no - hra - dy, vi - no - hra - dy, do - bré vín - ko

1. Ddim A⁷ Dm 2. Ddim A⁷ Dm

dá - vá - te, dá - vá - te. *Fine*

A kdo sa ho je - dnú na - pi - je,

do - brú vů - lu z ně - ho do - sta - ne.

D.C.(senza rep.) al Fine

3. [: Vínó bílé, vínó bílé, vínko naše červené. :]

Když ho šohaj pohár vypije,

zazpívá si pěkně vesele.

Vínó bílé, vínó bílé, vínko naše červené.

3. [: Vínó bílé, vínó bílé, vínko naše červené. :]

Když ho šohaj pohár vypije,

zazpívá si pěkně vesele.

Vínó bílé, vínó bílé, vínko naše červené.

TEN VÍTR TO VÍ (MÍLE)

(BLOWIN' IN THE WIND)

Hudba a text Bob Dylan, český text Ivo Fischer

(Doprovod: 6)

Moderato

1. Míle a míle jsou cest, které znám, jdou trávou i ú-bočím skal. —

Jdou cesty zpátky a jdou cesty tam a já na všech s vámi stál. —

Proč a-le blátem nám ká-zaly vést a špinou nám třís-nily šat? — To

vísnad jen dešť a ví-tr kolem nás, ten ví-tr, co začal právě vát. —

2. Míle a míle se táhnou těch cest,
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.

Bůh ví, co růží, jež dál mohly kvést,
spí v hlině těch práchnivejch blat!
To ví ...

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás:

Proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč, že se má člověk bát?
To ví ...

1. How many roads must a man walk down
Before they call him a man?
How many seas must a white dove sail
Before she sleeps in the sand?
How many times must the cannonballs fly
Before they're forever banned?

R. The answer, my friend, is blowin' in the wind
The answer is blowin' in the wind.

2. How many years can a mountain exist
Before it is washed to the sea?
How many years can some people exist
Before they're allowed to be free?
How many times can a man turn his head
And pretend that he just doesn't see?
R.

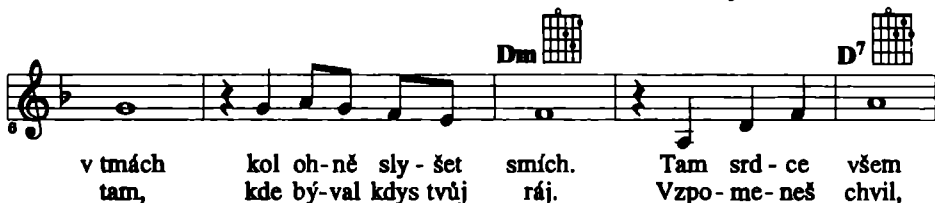
3. How many times must a man look up
Before he can see the sky?
How many ears must one man have
Before he can hear people cry?
How many deaths will it take 'till he knows
That too many people have died?
R.

VLAJKA

Hudba V. Skoupý a F. Korda, text J. Korda

(Doprovod: 12, 4)

Slavnostně

A

S jed-ním ru-mem na ku-ráž jsem pře-pad za-hrad-ní-ka a

B

po-zval jsem ho na gu-láš do Pod-vod-ní-ka. Po-ví-dám:

C

Po-chop, že svým kar-fi-o-lem ne-o-kou-zlíš dív-ky,

ten si mů-žeš str-čit ma-xi-mál-ně do po-lív-ky. Však

A Však to, co já mám na zahradě pod okny své vily,

B nikdy tvoje kalné oči ještě nespátřily:

A Sukulenty od El Pasa, z Konga banány,

A kokosy, že srdce jásá, třtina z Havany,

C borůvky až z Ontária, jedna váží přes půl kila,

z Bretaně mám révu, je mi do zpěvu.

A Z Caracasu ananas a palma z Guayany,

B sasanky a mořská řasa vhodné do vany,

A pestík nebo blizna, kdopak se v tom vyzná,

A metalizovanou jedlí oxidů mi včera snědli,

C že mám doma moruši, bourec vůbec netuší,
v ložnici mám pět lian, spouštím se z nich na divan.

A Americké brambory, těch mám plné komory,

A z Hokkaidó sakuru, takovou mám náuru,

A bavlnu mám z Colorada, když se doma sehnat nedá,

A tabák z Portorika mám přes Pepka námořníka,

B historickou jablono, až z Garden Paradise.

A Tupě hleděl do guláše, lezlo mi to na nervy

B vypadal, jako když doma jedl z konzervy.

C Povídám: Zalov ve své paměti a střel nějaké jméno,

když to nemám na zahradě, tak sežeru seno.

C Znáš-li navíc jeden strom, tak v momentě sem s ním,

rád se něco přiučím, bude-li však čím.

A Povídá: Že se něco doučíš, tak tomu mladěj nevěř,

B hodně stromů sice znáš, ale všechny ani téměř.

C To by tě z tvé zahrady milenci rychle hnali,
chybí ti tam kousek břízy, kde by se milovali.

A A zapomněl jsi na lípu, symbol naší vlasti,

A po jediném včelím mejdanu má včelař plné pláсты.

C Modřín je zas elegantní a když se přelakuje,
nevoják i pacifista před ním salutuje.

A Smrček sice nepřispívá chutným ovocem,

B bez něj by však nebyly vůbec žádné vánoce.

C A když už jsme u svátků ze všech největších,
zapomněl jsi na šeflík, takovej seš sklerotik.

A Čapka se mi svezla z hlavy před jeho fenomenem,

B беру klíče od zahrady a jdu se nacpat senem.

ZATRACENEJ ŽIVOT

Traditional, text Jan Vyčítal

(Doprovod: 7)

Mírně

1. To by - lo v Da-ko - tě po vej-pla - tě, whis-ky jsem tam pa - šo -
Šel jsem s ní no - cí, jak ve-de stez-ka, o - ko - lo čer-venejch

val, a že jsem byl sám ja - ko kůl v plo - tě,
skal, než jsem jí sta - čil říct, že je hez - ká,

s hoř-kou jsem tam špá - so - val.
zpě - ně - nej bejk se k nám hnal.

R. Povídám: Ju-pí, čerte,

jdi rad-ši dál, pak jsem ho za ro-hy vzal, u-dě-lal

pře-met a ja - ko tur řval, do dá - li u-pa-lo - val.

2. To bylo v Dawsonu, tam v salonu
a já jsem zase přebíral,
všecky svý prachy jsem měl v talónu,
na život jsem nadával.
Zatracenej život, čert by ho spral,
do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.

R.

3. Jak rychle oplácí tenhle ten svět,
než bys napočítal pět,
ďáblovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se vracel nazpět.
Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavětil jsem neštěstí.

R. Povídám: Jupí, čerte, jdi radši dál,
a pak mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jako tur řval,
do dále upaloval.

ZELENÉ PLÁNĚ (GREEN FIELDS)

Americká lidová, text Ivo Fischer

(Doprovod: 9)

Am Dm Am E Am Dm

1. Tam, kde zem du - ní ko - py - ty stád, znám pl - no vů - ní, co
2. Tam, kde mlejn s pi - lou, proud fe - ky hnál, já měl svou milou a

C G F 3 G⁷ C 3 A⁷

dej - chám je tak rád, čpí tam pot ko - ní a vo - ní ty - mi - án,
moc jsem o ni stál. Až při - šlo psa ní, ať na ni ne - čo - kám,

Dm 3 G⁷ C E Am 3 Dm

kouř ob - zor clo - ní, jak do - li - nou je hnán. Rád ži - ju na ní, tý
prý k čemu lha - ní a tak jsem zů - stal sám. Sám, zne - na - dá - ní, v tý

Am E 3 Am F G⁷ 3 C

plá - ní ze - le - ný. *Fine* Dál čis - tím chlv a lovím v o - ře - ší,
plá - ní ze - le - ný.

F G⁷ 3 C Am

je - nom ja - ko dřív mě ži - tí ne - tě - ší. Když hlv - dám stáj a

Dm Am Dm H⁷ E

aly - ším ví - tr dout, pro - sím, ať ji po - ví, že mám v srd - ci troud.
D. C. al Fine

3. Pak, až se doví z větrných stran,
dál, že jen pro ni tu voní tymián,
vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
a ona šťastná se k spánku uloží
sem, do mejch dlaní v tý pláni zelený.

ZLATOKOP TOM

Hudba i text Ruda Harnisch

(Doprovod: 4)

1. Tom dostal jed-nou ná pad, když přestal v boudě chrápat, že má se něco stát, a

že byl kluk jak jedle, tak roz ho-dl se hnedle a od-jel na zá - pad.

Z do-mo va si sebral sí - lu, krum-páč, bi-bli, dy-na-mit a pi-lu. Mi-

mo-to prut a čer vy, do tor-ny dal kon-zer-vy a jel zla-to vyhle-dat.

R. Ty jsi to mo-je zla-to, kte-rý mám tak rád, vždyť ty mi sto-jíš za to

ží-vot pro tě dát. Přes to-be, zla-to mé ne-ní, jen ty jsi to mo-je

po-tě, po-tě-šení. Zkrát-ka a dobře, ty jsi to mo-je zlato, zla-to ko-či - cí.

2. Říkal, že je zlatokop, o zlato však nezakop, neznal, jak vypadá.
Když marně dlouho kopal, tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.
Sebral si svoji kytaru, dal si nalejt whisky, brandy v baru
a za poslední nuget tam koupil holce puget a přitom jí zazpíval: R.

ZVEDNĚTE KOTVY (SLOOP JOHN B.)

Traditional, text A. Hájek

(Doprovod: 6)

Moderato

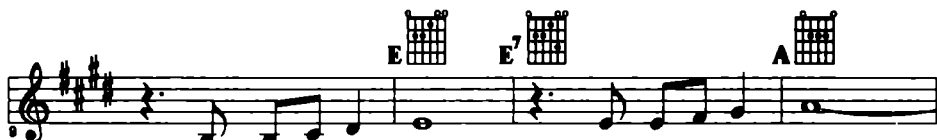

1. Už vyplouvá loď John B., už vy-plou - vá loď John

(džan bí)

B., o - ka - mžík ma - lý jen, než po-plu-jem dál.

Tak nech-te mě plout,

tak nech-te mě plout, _____

sil už má-lo mám,

tak nechte mě plout. _____

2. Nejdřív jsem se napil, na zdraví všem připil,
vím, že cesta má konec už má.

Tak nechte mě plout, tak nechte mě plout,
sil už málo mám, tak nechte mě plout.

3. Sklenici svou dopil, zakrátko u mne byl,
okovy na ruce dal a pistole vzal.
Šerif John Stone (džan stoun), šerif John Stone,
moji svobodu vzal šerif John Stone.

4. Jako 1.

ŽELVA

Hudba Petr Janda, slova Pavel Chrastina

(Doprovod: 10)

1. Ne moc snadno se žel-va po dně honí,_____

vel-mi radno je pla-vat na dno za ní._____

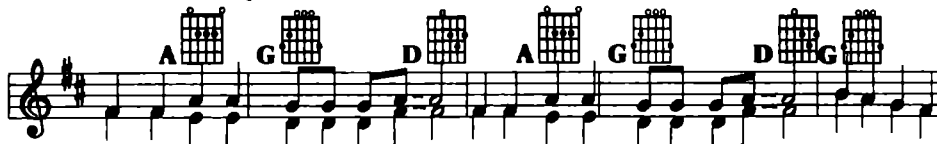
Potom

poč-kej, až se zep-tá na to, co tě v moz-ku lech-tá._____ Nic

se neboj a vem si ně-co od ní._____

Když si ně-kdo po-zor ne-dá, jak se vlastně žel-va hledá, o-na ho na

ně-co nachy - tá,_____ i když si to poz-děj vy-čí - tá._____

2. Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,
želví nervy od želvy schovám stranou.
Jednu káď tam dám pro sebe, a pak aspoň pět pro tebe.
Víš, má drahá a zbytek je pod vanou.

3. Ne moc lehce se želva po dně honí,
ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní,
jeho úsměv se vytratí a to se mu nevyplatí.
Má se nebát želez a spousty vodní!

ŽIVOT JE JEN NÁHODA

Hudba J. Ježek, text J. Voskovec a J. Werich

(Doprovod: 11)

1 Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá, jak

6 v mém ži-vo-tě vy-šla má, tak šťast-ná a krá-sná hvě-zda.

13 Proč, že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvě-zda mi

17 dá to ště-stí, o němž se mi ve dne ne-zdá.

21 Zdá-ní kla-me, mi-mo-to kaž-dý sen, kte-rý v no-

26 ci mí-vá-me, za-že-ne pří-ští den.

Ži-vot je jen — ná-ho-da, je-dnou jsi do-le, je - dnou
Kaž-dý k mo-ři — do-plu-je, ně-kdo dří-ve a ně - kdo

28.   3tr.

na - ho - fe, — ži - vot ply - ne — jak vo - da — a
 poz - dě - ji, — kdo v ži - vo - tě — mi - lu - je, — ať

31.   1.   2.

smrt je ja - ko mo - ře. ji. Až u - vi - dí v ži - vo - tě
 ne - ztrá - cí na - dě

36.

zá - zra - ky, — kte - ré je - nom lás - ka u - mí, zla - té ry - by vy - le - tí

nad mra - ky, — pak po - ro - zu - mí: Že je ži - vot —

43.

jak voda, — kte - rou lás - ka ve ví - no pro - mě - ní, lás - ka že je —

47. 3tr.

ná - ho - da — a bez ní ště - stí - ne - ní.

ANDĚL PASTÝŘŮM ZVĚSTOVAL

Česká

(Doprovod: ad libitum)

Volně

1. An - děl pas - tý - řům zvės - to -
 2. Že - se na - ro - dil Kris - tus
 3. Zro - zen jest nám k vy - kou - pe -

val, a - by se kaž - dí ra - do -
 Pán, od Bo - ha ot - ce nám po -
 ní od věč - né - ho za - tra - ce -

val. R. Ra - duj - me se, ve - sel - me
 slán.
 ní.

se z je - ho na - ro - ze - ní.

BÍLÉ VÁNOCE (WHITE CHRISTMAS)

Hudba Irving Berlin, slova Jaroslav Moravec

(Doprovod: 1, 4)

Volně

The musical score is written on a single staff in treble clef with a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'Volně' (Ad libitum). The lyrics are in Czech. Above the staff, guitar chords are indicated with diagrams showing fingerings. The chords are: C, Dm7, F#, G, F, G7, C, Dm7, G7, C, Cmaj, C7, F, Fm, C, F, D7, Dm7, G7, C, Dm7, F#, G, F, G7, C, Cmaj, C7, F, Fm, C, Gdim, Dm7, G7, C.

Já sním o vá-no - cích bí - lých, vá - no-cích,
 ja - ké z dět - ství znám, _____ zně - ly zvon - ky sa - ní a
 kaž - dé přá - ní v ten den spl - ni - lo se nám. _____ Já
 sním o vá-no - cích bí - lých, vá - nočním strom - ku zá - ří -
 cím, _____ svět - la sví - ček, jme - lí a sněh, _____
 tak byl krás - ný den o vá - no - cích. _____

ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ - GLORIA

Hudba a text Jakub Jan Ryba

(Doprovod: 1, 5)

Andante

Slá - va bu - diž Bo - hu ve - li - kému, po - koj li - du vš - e - mu po - kor -
nó - mu, neb se na - ro - dil Spa - si - tel, vše - ho svě - ta Vy -
Allegretto
ku - pi - tel. Vstaňte rychle, pas - týřové, srd - ce věr - né - ho,
zanechte stád, pas - tuš - ko - vé, srd - ce do - bré - ho, pojdte k Bet - lé - mu,
městu sva - té - mu, u - vi - dí - te tam svět - lo ne - bes - ké, Sy - na Bo - ží -
ho v po - do - bě lid - ské. To vám zde zvěs - tujem, nad tím se ra - dujem.
Vstaňte ry - chle, běž - te k Bet - lé - mu, k Je - ží - š - ku dnes na - ro - ze - né - mu!

HLE, HLE, TÁMHLE V BETLÉMĚ

Česká

(Doprovod: 4)

Moderato

1. Hle, hle, tam-hle v Bet-lé-mě sví - tí se tam,

zdá se mně; nad Bet-lé-mem sví - tí hvěz-da,

to jest nám ne - o - by - čej-ná, co to tam mů -

že bý-ti, mu - sí - me to zku - si - ti.

Du-dly, du-dly, du-dly, du-dly, du-dly, du-dly, du-dly - dy.

2. Mně se, bratři, všechno zdá, že jest dobrá novina;
neb tam všechno poskakuje, radostí tam všechno žije,
malí, velcí tam skáčí, líbezně dudy hučí.
Dudly ...

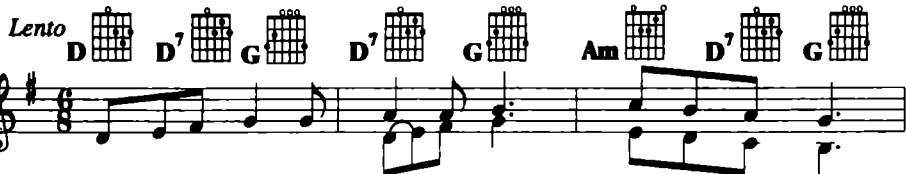
CHTÍC, ABY SPAL

Adam Václav Michna z Otradovic

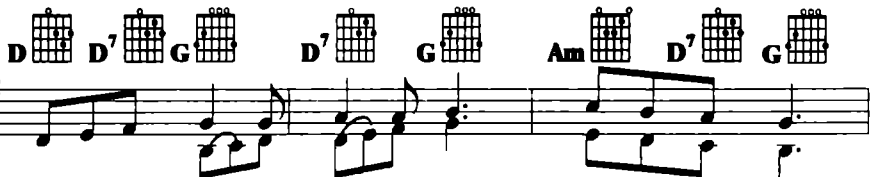
ze sbírky Česká mariánská muzika z r. 1647

(Doprovod: 7)

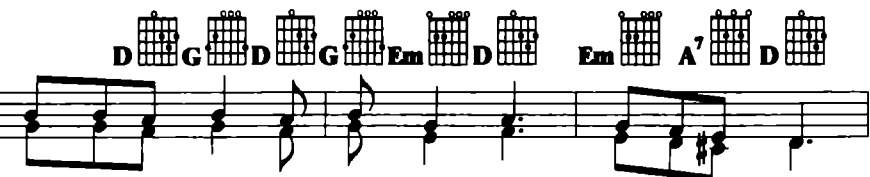
Lento

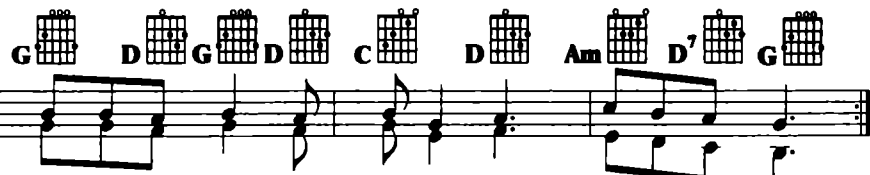
1. Chtíc, a - by spal, tak zpí - va - la, sy - náč - ko - vi,

mat - ka, jež po - no - co - va - la, mi - láč - ko - vi:

Spi, ne - bes dí - tě mi - lost - né, Pán jsi a Bůh,

pře - je ti v lás - ce ce - lý ráj, po - zem - ský luh.

2. Dřímej, to matky žádost je, holubičko,
v tobě se duše raduje, ó, perličko!
Nebesa chválu pějí tvou, slávu a čest,
velebí tebe každý tvor, tisíce hvězd.

3. Ó lilie, ó fialko, ó růže má,
dřímej, má sladká útěcho, zahrádko má!
Labuti má a loutno má, slavíčku můj,
dřímej, má harfo líbezná, synáčku můj!

4. Miláčku, spi a zmlkněte andělové,
před Bohem se mnou klekněte, národové!
Sestoupil v pravdě boží syn na naši zem,
přinesl spásu, pokoj svůj národům všem.

JÁ BYCH RÁD K BETLÉMU

Česká

(Doprovod: 7)

Moderato

Já bych rád k Betlé-mu, k Je-žíš - ku ma-lé-mu.

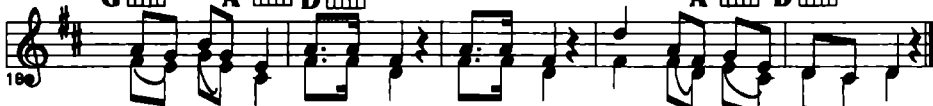
Mám do - ma kře-pe - li - čku a pěk - nou že-žu-lič - ku,

ty mu od-ve-du. Bu - de že - žu-lič-ka vy-rá-žet

Je-žíš - ka. U hla-vič-ky je - ho se - dá - vat, lí-bez-ně mu bude

ku - ká - vat: Ku - ku - ku! Ku - ku - ku! Zdráv bu - diž Je - žíš - ku!

NARODIL SE KRISTUS PÁN

Česká

(Doprovod: ad libitum)

Maestoso

1. Na-ro - dil se Kris - tus Pán, ve-se-me se,
z rů-že kví-tek vy-kvet nám, ra - duj - me se.
Z ži-vo - ta čis - té - ho, z ro-du krá-lov - ské - ho,
nám, nám na - ro - dil se.

2. Jenž prorokován jest, veselme se,
ten na svět poslán jest, radujme se.
R.

3. Člověčenství naše, veselme se,
ráčil vzít Bůh na se, radujme se.
R.

4. Goliáš oloupen, veselme se,
člověk jest vykoupěn, radujme se.
R.

PŮJDEM SPOLU DO BETLÉMA

Česká

(Doprovod: 4)

Moderato
D

1. Pů - jdem spo - lu do Be - tlé - ma duj - daj, duj - daj,

duj - daj, dá! R. Je - žíš - ku, pa - náč - ku,

já tě bu - du ko - lí - ba - ti, Je - žíš - ku,

pa - náč - ku, já tě bu - du ko - lí - bat.

The musical score is written on a single staff in G major (one sharp) and 2/4 time. It includes guitar chord diagrams above the notes. The first line starts with a 'Moderato' tempo marking and a 'D' chord diagram. The second line includes 'E', 'A', 'G', 'A7', 'D', and 'Hm' chord diagrams. The third line includes 'Em', 'A7', 'D', 'G', and 'A' chord diagrams. The fourth line includes 'D', 'Hm', 'Em', 'A7', and 'D' chord diagrams. Measure numbers 1, 4, 7, and 10 are indicated at the start of their respective lines.

2. Začni, Kubo, na ty dudy:
dujdaj, dujdaj, dujdaj, dá!
R.

3. A ty, Janku, na píšťalku:
dudli, tudli, dudli, dá!
R.

4. A ty, Mikši, na housličky:
hudli, tydli, hudli, dá!
R.

5. A ty, Vávro, na tu basu:
rumrum, rumrum, ruma, dá!
R.

PURPURA

Hudba Jiří Šlitr, text Jiří Suchý

(Doprovod: 7)

Moderato

1.

Ti - še a o - chot - ně pur - pu - ra na plot - ně vo - ní, —
 Snad je - nom v podkro - ví bás - ní - ci blá - ho - ví pro ni —

6.

stá - le vo - ní, — ni - kdo si ne - vši - má,
 sl - zy ro - ní, — hra - ny jí od - zvo - ní

11.

1. jak ži - vot mě - ní se v dým. —

17.

2. ram - pou - chem kři - štá - lo - vým. —

23.

Slun - ce se vy - no - ě, hned však se k po - ho - ě sklo - ní,

28.

rych - le sklo - ní, — a pak se do - sta - ví

33.

dlou - há a po - koj - ná noc.

39 Ti - še a o - chot - ně pur - pu - ra na plotně vo - ní,

44 stá - le vo - ní, ————— po ní k nám vklou - zlo to

49   ta - jem - né kou - zlo vá - noc.

VÁNOČNÍ UKOLÉBAVKA

Hudba E. Fliess

(Doprovod: 7)

Moderato

      Rozmilé děťátko, slyš, k spánku se ukládej již, matička nad tebou

     bdí, pastýřů zpěvy kol zní. Hvězdy se rozlévá zář,

      na milou tvou božskou tvář. Necht se ti krásný zdá sen, Ježíšku malý, spi

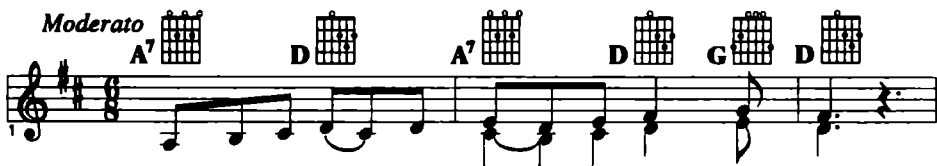
     jen!

RADOSTNĚ BUDEM ZPÍVATI

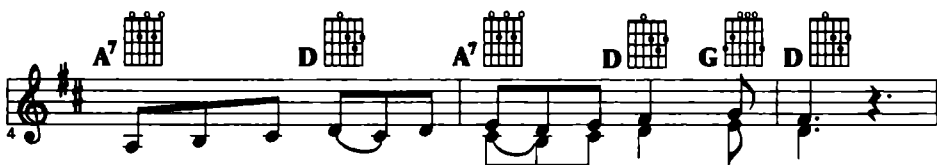
Česká

(Doprovod: 7)

Moderato

1. Ra-dost-ně bu - dem zpí - va - ti, hleď - te,

kdo nám chce ko - le - dy dá - ti, dej - te!

My děv-ča-ta s pa - cho - la - ty, jde-me k vám ko - le -

do - va - ti, jen nás po - slou - chej - te.

2. Nesem vám dobrou novinu, hleďte,
jenom nám štěďte koledy dejte;
narodil sa nám v Betlémě,
Ježíšek krásný na seně,
jemu chválu vzdejte.

3. Leží v jesličkách děťátko, hleďte,
ušlechtilé pacholátko, hleďte;
andělé se mu klanějí,
jemu čest, chválu vzdávají,
vy mu také vzdejte.

TICHÁ NOC, SVATÁ NOC

Hudba Fr. Gruber

(Doprovod: 7)

Moderato

1. Ti - chá noc, sva - tá noc ja - la lid
v bla - hý klid. Dvě jen srd - cí tu v Bet - lé - mě bdí,
hvěz - dy při svi - tu u jes - lí dlí, v nichž ma - lé dě - tá - ko
spí, _____ v nichž ma - lé dě - tá - ko spí.

2. Tichá noc, svatá noc!

Co anděl vyprávěl,
přišel s jasností v pastýřův stan,
zní již z výsosti, z všech země stran:
"Vám je dnes spasitel dán;
přišel Kristus Pán!"

3. Tichá noc, svatá noc!

Ježíšku na líčku
boží láska si s úsměvem hrá,
zpod zlaté řasy k nám vyzírá,
že nám až srdéčko plá,
vstříc mu vděčně plá.

VONDRÁŠI, MATÓŠI

Moravská

(Doprovod: 4)

Allegretto

1. Von - drá - ši, Ma - to - ši, vš - li, co se sta - lo?

V Bet - lé - mě na se - ně na - ro - dil se ná - hlo;

ej, ej, ej, ej, v Bet-lé - mě, ej, ej, ej, ej na se - ně.

Vem do - de, pře-bí-raj a do Bet-lé - ma hý - baj.

2. Dež k Betlema přindeš, poklonu vzdé králi,
a potom mu zahré, na té staré gajdy.
A až já brymzo spravím, že je také naščívím,
doneso pár vajec a brymze plné hrnec.

PŘEHLED AKORDŮ

	DUR (C)	MAJ 7 (Cmaj ⁷)	DUR 7 (C ⁷)	DUR 6 (C ⁶)	ZVĚTŠENÝ (C ⁺)	MOLL (Cm)	MOLL 7 (Cm ⁷)	ZMENŠENÝ (Cdim)
C								
Cis Des								
D								
Dis Es								
E								
F								
Fis Ges								
G								
Gis As								
A								
Ais B								
H								

PŘEHLED RYTMŮ

↑ - normální úder nahoru
 ↓ - silnější úder (přívuk) dolů
 T - tlumení

PALCEM

1	Pochodový	Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓	há • T	tře- • ↓	tí •	čtvr- • ↓	tá • T
2	Valčík	Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓	há • T	tře- • ↓	tí • T		

ŠPETKOU (TRSÁTKEM)

3	Dolů - nahoru	Pr- • ↓	vá • ↑	dru- • ↓	há • ↑	tře- • ↓	tí • ↑	čtvr- • ↓	tá • ↑
4	Pochod'ák	Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓	há • ↑	tře- • ↓	tí •	čtvr- • ↓	tá • ↑
5	Polka	Pr- • ↑	vá • ↓T	dru- • ↑	há • ↓T				
6		Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓	há • ↑	tře- •	tí • ↑	čtvr- • ↓	tá • ↑
7	Valčík 2	Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓	há • ↑	tře- • ↓	tí • ↑		
8	Valčík 3	Pr- • ↑	vá •	dru- • ↓T	há •	tře- • ↓T	tí •		
9	Triolový	Ta- • ↓	pr- • ↓↑	vá • ↓	ta- • ↓	dru- • ↓	há • ↓		
10	Rock	Pr- • ↓	vá • ↓	dru- • ↓	há • ↓	tře- • ↓	tí • ↓	čtvr- • ↓	tá • ↓
11	Swing	Pr- • ↓	vá •	dru- • ↓T	há • ↑	tře- • ↓	tí •	čtvr- • ↓T	tá • ↑
12	Tango	Pr- • ↓T	vá •	dru- • ↓T	há •	tře- • ↓T	tí •	čtvr- • ↓T	tá • ↑

Poznámka ke druhému vydání

Všeobecná obliba zpěvníku mezi žáky i učiteli si vyžádala druhého vydání.

Doplňili jsme jej o četné zkušenosti pedagogické veřejnosti a přihlédlí k požadavkům recenzentů tak, aby ministerstvo školství mohlo zpěvník zařadit mezi schválené učebnice. Došlo tím k některým obsahovým i formálním změnám, což jistě věci prospělo. Znovu připomínáme, že výběr písní do hodiny HV je na úvaze učitele. Ačkoliv je možné doprovázet na různé nástroje, přimlouváme se za doprovod kytarový. Zpěvník totiž, kromě zpěvu, vede žáky i k aktivnímu muzicírování. Tomu je kytara nejbližší svou finanční dostupností, snadným zvládnutím základních hmatů, možností měnit tóninu kapodastrem, atd. Děkujeme těm učitelům, kteří dětem kytaru přiblíží. (Pro samouky je vhodná učebnice Petra Jánského: Trampská kytara).

Prameny, ze kterých jsou písně čerpány

Country zpěvník I (G a W, 1993), Duo Červánek (Agentura Fox), Hraje a zpívá Karel Kryl (Panton, 1969), Hraje a zpívá Moravanka (Panton, 1980), Jan Nedvěd: Brontosauři (Bočan a spol., 1991), Jaroslav Hutka: České a moravské balady (Šafrán), Karel Kryl (M-art), Myslivecké písně (Supraphon, 1981), Národní písničky (V. Vilím, 1925), Národní zpěvník (Supraphon, 1982), Osadní notes (Fr. Kovařík, 1942), Pavel Dobeš: Skupinové foto (FS UMÍ), Pavel Lohonka - Žalman: Zpěvník (FS UMÍ), Pějme píseň dokola (Supraphon, 1974), Píseň o rose (Music Cheb, 1993), Písně Jaromíra Nohavici od A do Ž (Hitbox, 1994), Písně Karla Kryla od A do Ž (Hitbox 1995), Písničky Fanoše Mikuleckého (Panton, 1987), Písničky Jaroslava Samsona Lenka (Agentura Fox), Písničky k táborovému ohni (Mladý svět), Písničky Karla Vacka (Supraphon, 1973), Porta (Supraphon, 1980), Robert Křesťan a Druhá tráva (G a W), Rosa na kolejích (Supraphon, 1988), Spirituál kvintet: 30 let (?), Starci na chmelu (Panton, 1964), 62 NEJ (Agentura Fox), Šel tudy, měl banjo (Music Cheb, 1994), Špalíček národních písní (Melantrich a Ol. Pazdírek), Trampská romance (Panton), Vánoční koledy (Supraphon, 1985), V. Klusák: Slovácké písně (Panton, 1981), Zahraji vám písničku (Supraphon, 1985), Zpíváme s kytarou (SHV), Život je jen náhoda (Music Cheb, 1993)